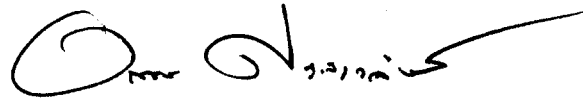

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ : วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง
ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพการงาน กรณีศึกษา
ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คดียาเสพติดให้โทษ ของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
ชื่อและนามสกุล : นางสาวศุภรัตน์ ดันติพงษ์วิวัฒน์
แขนงวิชา : เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา : เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

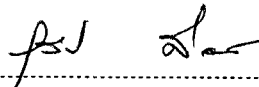

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุนีย์ ศิลพิพัฒน์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

วันที่ 6 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง
ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพการเกษตร ภูมิศึกษา
ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษ ของเรือนจำ
จังหวัดภูเก็ต

ผู้ศึกษา นางสาวสุภรัตน์ ดันติพงษ์วิวัฒน์ ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือการศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดให้โทษ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับความเสี่ยง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษ จำนวน 35 รายในเรือนจำจังหวัดภูเก็ตที่ได้มาจากการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังประจำเดือน มกราคม 2551 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและเกมทดสอบพฤติกรรมเสี่ยงของ Dr.Dale Whittington และนำข้อมูลที่ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อการพยากรณ์ Linear Regression

ผลการวิจัย พบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นผู้ชายซึ่งมีอายุระหว่าง 24-29 ปี รู้จักยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 12- 18 ปี มีพฤติกรรมรักความเสี่ยง จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษประกอบอาชีพรับจ้าง และรายได้จากการประกอบอาชีพสุจริต ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำทราบถึงโทษของยาเสพติด เกือบทั้งหมดเคยกระทำผิดแล้วไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป กระทำผิดซ้ำต้องโทษมาแล้ว 3-4 ครั้ง ผู้กระทำผิดซ้ำทั้งหมดมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพิจารณาตัดสินของศาล และ สติติดตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจประกอบอาชีพการเกษตรมีความสัมพันธ์กับการคาดคะเนกำหนดโทษที่คาดว่าจะได้รับหากถูกจับกุม อัตราผลตอบแทนจากการกระทำผิด และพฤติกรรมชอบเสี่ยง ส่วนผู้กระทำผิดซ้ำที่ไม่ชอบเสี่ยงหรือปานกลางจะไม่กระทำผิดหากคาดคะเนโทษที่จะได้รับมากกว่า 10 ปี ฉะนั้นการบังคับใช้กฎหมายและการลงโทษให้มีความรวดเร็ว แน่นนอน และมีโทษที่เหมาะสมกับพฤติกรรมเสี่ยงของผู้กระทำผิดซ้ำ เพื่อเป็นการข่มขู่และยับยั้งผู้ที่จะคิดจะกระทำผิดให้เกิดความเกรงกลัวและไม่กล้าเสี่ยงกระทำผิดได้ในระดับหนึ่ง สำหรับความเป็นไปได้ในการกระทำผิดซ้ำในอนาคตหลังพ้นโทษ ผู้กระทำผิดซ้ำที่ว่างงานมีโอกาสกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ การพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดซ้ำรัฐบาลควรตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนา ด้านการศึกษา เพราะนอกจากจะเพิ่มโอกาสในการทำงานสุจริตและลดแรงกดดันที่จะต้องหันไปพึ่งวิธีการหารายได้ที่ทุจริตซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชนทำให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายเพื่อป้องกันปราบปราม และบรรเทาความเสียหายจากการประกอบอาชีพการเกษตร

คำสำคัญ อัตราผลตอบแทน พฤติกรรมเสี่ยง การตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ คดียาเสพติดให้โทษ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความเอื้อเฟื้อ และความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากที่สุด ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สัจจานนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ รวมทั้งคณาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับผู้ศึกษาอย่างดียิ่ง นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ กรมราชทัณฑ์ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต ตลอดจนเจ้าหน้าที่ และผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ตทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวก ระยะเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม และผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้กำลังใจตลอดมา

ศุภรัตน์ ตันติพงษ์วิวัฒน์

กรกฎาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	10
ขอบเขตของการศึกษา.....	11
วิธีการศึกษา.....	11
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเสี่ยงในการลงทุน.....	14
แนวคิดการกระทำผิดซ้ำและสาเหตุการกระทำผิดซ้ำ.....	18
ทฤษฎีอรรถประโยชน์และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง.....	21
ทฤษฎีเกม.....	24
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม.....	26
ทฤษฎีด้านกฎหมายอาญา.....	27
งานวิจัยอาชญวิทยาและทัณฑวิทยาในต่างประเทศ.....	28
แนวคิดและทฤษฎีการหนีภาษี การเลี่ยงภาษีและเศรษฐกิจนอกระบบ.....	30
งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	37
สรุป.....	40
บทที่ 3 แหล่งที่มาของข้อมูล.....	44
ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
คุณลักษณะส่วนบุคคล.....	64
ประวัติการก่ออาชญากรรม.....	67
การคาดคะเนผลตอบแทน และบทลงโทษ.....	70
พฤติกรรมความเสี่ยง.....	72
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม.....	73
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
ระดับความเสี่ยง.....	80
ผลตอบแทนและความเสี่ยงในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ.....	82
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ.....	84
อภิปรายผลวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	91
ก แบบสอบถาม.....	92
ข แนวทางการบริหารความเสี่ยง.....	101
ค กฎหมายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ยาบ้า).....	107
ง หนังสือขออนุญาตให้เก็บข้อมูล.....	114
ประวัติผู้ศึกษา.....	116

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	เปรียบเทียบสถิตินักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศกับคดียาเสพติด ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2545 – 2549.....	2
ตารางที่ 1.2	สถิติแสดงจำนวนนักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทตัวยา.....	3
ตารางที่ 1.3	สถิติแสดงจำนวนนักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทคดี.....	5
ตารางที่ 1.4	สถิติแสดงจำนวนนักโทษเด็ดขาด แยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ (กระทำผิดซ้ำ) ภายใน 3 ปี	8
ตารางที่ 1.5	ประมาณการเศรษฐกิจนอกกฎหมายของประเทศไทย พ.ศ.2536/38.....	8
ตารางที่ 2.1	ค่าคาดหวังและผลตอบแทนจากการลงทุน.....	23
ตารางที่ 3.1	รูปแบบการตัดสินใจและข้อเสนอต่าง ๆ.....	54
ตารางที่ 3.2	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการตัดสินใจรูปแบบต่าง ๆ	56
ตารางที่ 3.3	การวิเคราะห์เพื่อทำการวัดค่าตัวแปร.....	58
ตารางที่ 4.1	คุณลักษณะส่วนบุคคล.....	65
ตารางที่ 4.2	ประวัติการก่ออาชญากรรม.....	68
ตารางที่ 4.3	คุณลักษณะเกี่ยวกับการคาดคะเนผลตอบแทน และบทลงโทษ.....	71
ตารางที่ 4.4	พฤติกรรมความเสี่ยง.....	73
ตารางที่ 4.5	โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดีกับผลตอบแทน.....	74
ตารางที่ 4.6	โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดีกับพฤติกรรมเสี่ยง.....	75
ตารางที่ 4.7	โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดีกับจำนวนครั้งที่ถูกจับกุม.....	76
ตารางที่ 4.8	โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคตกับอาชีพ.....	77
ตารางที่ 4.9	โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคตกับแรงจูงใจเพื่อสร้างฐานะครอบครัว..	78

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1	แผนผังการตัดสินใจ..... 17
ภาพที่ 2.2	อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงิน..... 21
ภาพที่ 2.3	สาเหตุที่เกี่ยวข้องกันและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกล้าเสี่ยงที่กระทำผิด..... 29
ภาพที่ 2.4	การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อโอกาสถูกจับ 0.25..... 33
ภาพที่ 2.5	การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อโอกาสถูกจับ 0.5..... 34
ภาพที่ 2.6	การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อค่าปรับเพิ่มขึ้น..... 35
ภาพที่ 2.7	การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อมีการเพิ่มอัตราภาษี..... 36
ภาพที่ 3.1	แผ่นป้ายเกมและการเลือกข้อเสนอ..... 47
ภาพที่ 4.1	เปรียบเทียบราคายาเสพติด 62
ภาพที่ 4.2	เปรียบเทียบราคายาเสพติด.....63

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรม คือ การกระทำความผิดทางอาญาซึ่งเป็นปัญหาของสังคมอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การกระทำความผิดคดีอาชญากรรมคดีที่ผู้เสียหายคือสังคม ในอดีตยาเสพติด (ฝิ่น) ใช้เป็นยาที่ถูกกฎหมายและเป็นสินค้าระหว่างประเทศ เมื่อมีการห้ามสูบฝิ่นจึงมีการแพร่หลายของเฮโรอีนเพิ่มขึ้นจากช่องทาง 3 เหลี่ยมทองคำ ในปี พ.ศ. 2536 - 2544 ยาเสพติดเริ่มแพร่ระบาดโดยเฉพาะยาบ้า (แอมเฟตตามีน) ระบาดเพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่าในสังคม มีการประมาณว่าในปี พ.ศ. 2545 ร้อยละ 4.5 ของชายไทยใช้ยาบ้า ซึ่งยาบ้าส่วนใหญ่นำเข้ามาจากประเทศพม่า และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเรียกร้องให้รัฐบาลจัดการกับ “ปัญหา ยาบ้า” ในวันที่ 28 มกราคม 2546 รัฐบาลสมัยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ได้ประกาศทำสงครามกับยาเสพติด ทำให้เกิดความรุนแรงอันเนื่องจากการใช้คำว่า “สงคราม” เป็นการต่อสู้ แบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2546 กระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งให้กำหนดเป้าหมายการจับกุมผู้ต้องสงสัยว่าค้ายา มีการให้สินบนและเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ชุดจับกุมส่วนเจ้าหน้าที่ระดับสูงอาจหลุดออกจากตำแหน่งหากไม่สามารถทำยอดได้ตามเป้าหมาย “บัญชีดำ” กลายเป็นเครื่องมือในการทำงานเชิงรุก และกลายเป็นดาบ 2 คม ของการกั้นกัณฑ์ใส่ร้ายผู้เสียหายที่เป็นเป้าหมายที่ต้องกำจัด

การประกาศทำ “สงคราม” กับยาเสพติดส่งผลให้การจับกุมผู้กระทำความผิดมีจำนวนมากขึ้นสังเกตได้จากจำนวนนักโทษคดียาเสพติดทั่วประเทศที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นนำมาซึ่งปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก จากตารางที่ 1.1 พบว่า จำนวนนักโทษคดียาเสพติดมีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ต้องขังทั่วประเทศ (ยังไม่นับรวมผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี) และจากตารางที่ 1.2 พบว่า ยาเสพติดที่มีการกระทำความผิดมากที่สุดคือ แอมเฟตตามีน (ยาบ้า) และหากแยกตามประเภทคดี จะพบว่าผู้ต้องขังกระทำความผิดฐานจำหน่าย มากที่สุด รายละเอียดดังตารางที่ 1.3

มาตรการที่เข้มงวดในการจับกุมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี แม้จะมีระบบงานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง แต่ก็ไม่สามารถแยกขังตาม

ประเภทความผิดระหว่างผู้ค้าและผู้เสพ เพื่อพัฒนาพหุตินิสัยป้องกันการถ่ายทอดพฤติกรรมระหว่างผู้ต้องขัง ผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดต้องขังรวมกัน ทำให้เกิดการถ่ายทอดพฤติกรรมเกิดการสร้างและขยายเครือข่ายมากขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในอนาคตหลังพ้นโทษที่จะตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ

จากสถิติการสำรวจข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังเด็ดขาดทั่วประเทศย้อนหลังจำนวน 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545- 2549 จำนวนผู้ต้องขังประเภทนักโทษเด็ดขาดที่ศาลพิพากษาตัดสินคดีแล้วทั่วประเทศ เป็นนักโทษคดียาเสพติดให้โทษมีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 สถิตินักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศกับคดียาเสพติด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2549

พ.ศ.	นักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศ	นักโทษคดียาเสพติด
2545	245,973	110,778
2546	210,395	136,012
2547	166,760	102,204
2548	162,293	92,417
2549	160,930	90,584

ที่มา: ศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ สำรวจ ณ เดือน
กุมภาพันธ์ 2550 ปรับปรุงข้อมูลทุกเดือน

แยกตามประเภทของยาเสพติดให้โทษ แอมเฟตามีน (ยาบ้า) เป็นยาเสพติดที่ผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกกระทำผิดมากที่สุดและรัฐบาลสามารถจับกุมดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดแยกเป็นเพศชาย จำนวน 46,568 คน เพศหญิง จำนวน 13,768 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60,336 คน คิดเป็นร้อยละ 89.82 ของจำนวนคดียาเสพติดให้โทษทั้งหมดที่ถูกจับกุมดำเนินคดี (ตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 จำนวนนักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทตัวยา

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
เฮโรอีน	4,670	491	5,161	7.68
กัญชา	878	103	981	1.46
ฝิ่น	220	61	281	0.42
แอมเฟตามีน	46,568	13,768	60,336	89.82
สารระเหย	87	7	94	0.14
มอร์ฟีน	1	-	1	0.00
โคเคน/โคเคอิน	44	37	81	0.12
อื่น ๆ	205	34	239	0.36
รวม	52,673	14,501	67,174	100

ที่มา: ศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์สำรวจ ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2550
ปรับปรุงข้อมูลทุกเดือน

ภายใต้ พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ โดยแยกตามประเภทคดี ผู้กระทำผิดคดียาเสพติดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82) เป็นผู้กระทำความผิดฐานครอบครองเพื่อจำหน่ายและมีเพียงร้อยละ 18 เท่านั้นที่กระทำความผิดประเภทเสพ (ตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 จำนวนนักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทคดี

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
เสพ	645	459	1,104	1.64
ครอบครอง	5,370	941	6,311	9.4
เสพและครอบครอง	3,776	719	4,495	6.69
รวมประเภทเสพ	9,792	2,119	11,910	17.73
จำหน่าย	14,936	6,248	21,184	31.54
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	27,156	5,994	33,150	49.35
อื่น ๆ	790	140	930	1.38
รวมประเภทจำหน่าย	42,882	12,382	55,264	82.27
รวม	52,673	14,501	67,174	100

ที่มา: ศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์สำรวจ ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2550
ปรับปรุงข้อมูลทุกเดือน

จากจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ดัดสันใจกระทำผิดซ้ำ
หลังพ้นโทษโดยไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษที่ได้รับ (ตารางที่ 1.4)

ตารางที่ 1.4 จำนวนนักโทษเด็ดขาด แยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ (กระทำผิดซ้ำ) ภายใน 3 ปี

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	83,294	15,558	98,852	86.02
ต้องโทษครั้งที่ 2	9,845	1,595	11,440	9.95
ต้องโทษครั้งที่ 3	2,487	216	2,703	2.35
ต้องโทษครั้งที่ 4	1,033	82	1,115	0.97
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	789	22	811	0.71
รวม	95,307	17,473	114,921	100

ที่มา: ศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์สำรวจ ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2550
ปรับปรุงข้อมูลทุกเดือน

ปัญหาอาเสพติดเป็นปัญหาร้ายแรงระดับโลกที่ทุกประเทศกำลังประสบและแนวโน้มในการขยายตัวของปัญหาเริ่มมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น ทั้งยังเป็นสาเหตุที่อยู่เบื้องหลังของคดีต่าง ๆ เช่น คดีฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ เป็นต้น

ยาเสพติดเป็นสินค้าที่มีลักษณะโครงสร้างการตลาดแบบผูกขาด ระบบการซื้อ-ขายแบบขายตรง ผู้ซื้อ-ผู้ขาย จะรู้จักกันเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคเท่านั้นในลักษณะปากต่อปาก เนื่องจากปัญหาด้านข้อมูลข่าวสารและความเสี่ยงในการถูกจับกุมทำให้ไม่ทราบราคาซื้อ - ขายที่แน่นอน ผู้ขายจะขายให้เฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่รู้จักหรือไว้ใจเท่านั้น สำหรับราคาซื้อ - ขาย จะแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งการจำหน่ายให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวในย่านธุรกิจท่องเที่ยวจะจำหน่ายได้ราคาสูงกว่ากลุ่มผู้บริโภคทั่วไป

ผู้ที่เสพยาส่วนใหญ่รู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดเป็นอย่างดี มักให้เหตุผลในการเสพยาเสพติดต่างกัน อาทิเช่น สำหรับคนที่ทำงานกลางคืนจะอ้างว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อให้รูปร่างเหมือนนางแบบสามารถทำงานได้มากขึ้นและงานที่ทำก็ต้องอาศัยความกล้า สำหรับคนที่ผิดหวังในชีวิตก็จะ

บอกว่าการเสพยาจะทำให้คลายความเครียดลึ้มความทุกข์ได้ชั่วคราว หรือสำหรับคนที่อยากลองเสพยาในครั้งแรกมักให้เหตุผลว่า เพื่อนชักชวนเมื่อเสพยาแล้วทำให้รู้สึกสนุกร่วมกันและคิดว่าไม่น่าจะติด เป็นต้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามการเสพยาเสพติดไปเรื่อยก็จะทำให้ในที่สุดผู้เสพยาเหล่านี้กลายเป็นผู้ติดเสพยาเสพติด เมื่อรายได้ไม่เพียงพอสำหรับซื้อยาเสพติดก็จะกลายเป็นผู้ค้ารายย่อย

ยาเสพติดเป็นสินค้าที่กฎหมายบัญญัติบทลงโทษหากมีไว้ครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจะมีฐานความผิดต้องได้รับโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 รายละเอียดกฎหมายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ยาบ้า) คู่มือจากภาคผนวก

ปัญหาด้านมาตรการควบคุมและปราบปรามอย่างจริงจังของภาครัฐ ปัญหาข้อมูลข่าวสาร ไม่ทราบราคาของยาเสพติดที่แน่นอนในตลาดทำให้ราคายาเสพติดมีราคาสูงเกิดเป็นช่องทางการซื้อ-ขายยาเสพติดทำได้ยากและมีความเสี่ยงมากขึ้น อีกทั้งราคายาเสพติดยังเพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิดการเก็งกำไร การปราบปรามที่จริงจังของรัฐบาลก่อให้เกิดปัญหา “ผู้ต้องขังล้นคุก” จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มมากขึ้นกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ต้องขังทั้งหมดกระทำผิดฐาน พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ และที่น่าสังเกตคือผู้ต้องขังเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อยมีฐานะยากจนต้องการผลตอบแทนจากการจำหน่ายเพื่อเงินมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อภารกิจกรมราชทัณฑ์มาตรการด้านการควบคุมเพื่อปกป้องและคุ้มครองสังคมและเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูพัฒนาพฤตินิสัยไม่สามารถทำได้อย่างจริงจัง เพราะไม่สามารถจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูฯ ได้จริงในทางปฏิบัติ ไม่มีสถานที่รองรับผู้กระทำผิดให้แยกออกจากกันได้ ยังคงต้องขังรวมกันทั้งผู้เสพและผู้ค้า เป็นช่องทางหนึ่งของการพบปะกันระหว่าง ผู้ซื้อ-ผู้ขาย สร้างโอกาสการขายเครือข่าย เปิดโอกาสให้รู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น เป็นการพัฒนาจากผู้เสพกลายเป็นผู้ขาย และผู้ขายพัฒนาเป็นพ่อค้าคนกลาง สร้างเครือข่ายให้ใหญ่ขึ้นเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่ กลายเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ความซับซ้อนของเครือข่ายทำให้ยากต่อการจับกุมและรู้ตัวผู้บงการที่อยู่เบื้องหลัง

การเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและเศรษฐกิจระดับรากหญ้า วิฤติทางเศรษฐกิจและสังคม นำมาซึ่งการว่างงานเมื่อไม่มีงานก็ไม่มีเงินต้องอาศัยกู้เงินนำมาจ่ายใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เมื่อการลงทุนในระบบ เช่น การฝากเงินในระบบต้องประสบกับอัตราดอกเบี้ยต่ำขณะที่อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น อีกทั้งการลงทุนทำธุรกิจก็ประสบปัญหาในเรื่องช่องทางการจัดจำหน่าย แต่สำหรับการประกอบอาชีพไม่สุจริตผิดกฎหมายอาทิเช่น การจำหน่ายยาเสพติดซึ่งมีมูลเหตุจูงใจเรื่องผลตอบแทนหรือผลกำไรสูงทำให้คนกล้าเสี่ยง

ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายที่มีบทบัญญัติลงโทษ วิธีชีวิตของผู้กระทำผิดเมื่อตัดสินใจกระทำผิดกฎหมายในครั้งแรกมีสาเหตุมาจากปัญหาทางสังคม ผู้ปกครองต้องหาเลี้ยงครอบครัวไม่มีเวลาในการเลี้ยงดูบุตร ผลักดันให้เด็กหันเข้าหาเพื่อนมากขึ้น ชักชวนกระทำในสิ่งผิด ตามประสาเด็กวัยรุ่นที่คึกคะนอง อยากรอง และต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มทำให้กล้าตัดสินใจกระทำผิดครั้งแรก หากแต่การถูกจับกุมและต้องโทษจำคุกกลุ่มคนเหล่านี้บางคนรู้สึกเหมือนตราบาปในชีวิตกลัวการยอมรับของสังคม เมื่อพ้นโทษหากประสบปัญหาชีวิต เช่น สังคมไม่ให้โอกาส หรือไม่นายจ้างรับเข้าทำงานต้องว่างงานไม่มีรายได้หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพก็จะหันกลับมากระทำผิดซ้ำ ซึ่งการกระทำผิดซ้ำในครั้งที่ถัดไป จะเป็นผลจากปัญหา เศรษฐกิจที่กระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันที่ต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดมากขึ้น ต้องการผลตอบแทนสูง ซึ่งต้องยอมรับความเสี่ยงที่สูงขึ้นเช่นกัน ปัญหาทางสังคม และเศรษฐกิจจึง ผลักดันให้ การเพิ่มของคดียาเสพติดมีสูงขึ้น สถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2550 จำนวน 170,543 คน เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดทั่วประเทศ มีจำนวน 95,414 คน คิดเป็นร้อยละ 55.95 ขณะนี้ยังไม่รวมคดีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากยาเสพติด เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกาย หรือ ฆ่า

อาชญากรรมสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ 2 ลักษณะใหญ่

1 ความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมโดยตรง ในส่วนของผู้ค้า หมายถึง มูลค่าของรายได้จากการจำหน่ายสารเสพติดเป็นรายได้นอกกระบบที่ไม่ต้องเสียภาษี และไม่ปรากฏอยู่ในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product) รายละเอียดตามตารางที่ 1.5 นอกจากนี้ปัญหายาเสพติดยังทำให้รัฐสูญเสียรายได้ในการพัฒนาประเทศ หรือในส่วนของตัวผู้เสพ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ สร้างความเสียหายต่อสังคมไทย

2. ความเสียหายที่เกิดจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ต้องใช้จ่ายในการป้องกันปราบปราม เช่น การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ ค่าก่อสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ นอกจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนคดียาเสพติด และระดับความรุนแรงของการระบาดของยาเสพติด ส่งผลต่อระดับความหวาดกลัวภัย และความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สร้างความเสียหาย ที่เกิดจากบรรยากาศในการลงทุน ระดับความเชื่อมั่นของนักลงทุน

ประมาณการขนาดของธุรกิจผิดกฎหมายหลัก 6 ประเภท ในประเทศไทยช่วง พ.ศ.2536 - 2538 สร้างรายได้ระหว่าง 2-4 แสนล้านบาท สำหรับการค้ายาเสพติดสร้างรายได้ระหว่าง 2 หมื่น 9 พัน ถึง 3 หมื่น 2 พันล้านบาท (ตารางที่ 1.5)

ตารางที่ 1.5 ประมาณการเศรษฐกิจนอกกฎหมายของประเทศไทย พ.ศ. 2536/38 (พันล้านบาทต่อปี)

	รายได้จากรธุรกิจหรือ วงเงินที่เกี่ยวข้อง	มูลค่าเพิ่ม (Value added)
1. ยาเสพติดผ่านประเทศไทย		29-33
2. การค้าอาวุธสงคราม		6-30
3. น้ำมันเถื่อน		8.5
4. ค่าบริการโสเภณี		45-60
5. ค่าบริการนายหน้าค้าแรงงานพม่าเข้าไทย และการค้าหญิงไทยไปต่างประเทศ		5-7
6. การพนัน		
6.1 หวยใต้ดิน	320	80-88
6.2 พนันบอล	122	12-16
6.3 บ่อนการพนัน	224 – 816	45-163
รวมประมาณการ		230-405

ที่มา : รายงานผลการวิจัย “เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย” โดย คณะ
วิจัย 3 ท่าน รศ.ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร , ผศ.ดร.สังศิต พิริยะรังสรรค์ และ
ผศ.ดร.นวลน้อย ตรีรัตน์ ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มูลนิธิอาเซียน 16 ธันวาคม 2539

จากตารางที่ 1.5 ประมาณการเศรษฐกิจนอกระบบที่สำคัญมี 6 ประเภท ได้แก่

1. ยาเสพติด มี 3 รายการสำคัญ คือ เฮโรอีน กัญชา และยาบ้า จำนวน ดังนี้

1.1 รายได้จากเฮโรอีน คิดจาก (มูลค่าขายเฮโรอีนเพื่อเสพในไทย – มูลค่านำเข้าที่ชายแดนภาคเหนือ) / (มูลค่าขายเฮโรอีนออกจากประเทศไทย ณ ราคา fob – ราคานำเข้าที่ชายแดนภาคเหนือ) ในการคำนวณนี้ตัดส่วนที่พ่อค้าคนไทยขายเฮโรอีนในราคา Cif นั่นคือ ราคาที่จุดปลายทางซึ่งราคาเฮโรอีนจะเพิ่มขึ้นอีก 20-30 เท่าในสหรัฐอเมริกา

1.2 รายได้จากการค้ากัญชา คิดจาก (มูลค่ากัญชาที่ขายภายในประเทศ / มูลค่ากัญชาที่ส่งออกที่ราคา fob) – (มูลค่าการนำเข้า)

1.3 รายได้จากการค้ายาบ้า คิดจาก ประมาณการจำนวนเม็ดยาบ้าที่มีการเสกกันในประเทศไทย คูณด้วยกำไรต่อเม็ด

2. การค้าอาวุธสงคราม คือ ผลกำไรจากการค้าอาวุธสงครามคิดจากส่วนต่างของมูลค่าที่ซื้อมากับมูลค่าที่ขายไป

3. น้ำมันเถื่อน คือ ประมาณการลักลอบนำเข้าน้ำมันดีเซล คูณด้วยส่วนต่างของราคาลักลอบนำเข้ากับราคาน้ำมันดีเซลที่ขายตามปั้มน้ำมัน

4. ค่าบริการโสเภณี คิดจากประมาณการโสเภณีในประเทศไทยระหว่าง 150,000 – 200,000 คนภายใต้สมมุติฐานว่าทุกคนทำงานเดือนละ 25 วัน ค่าบริการวันละ 1,000 บาท โดยเฉลี่ย

5. ค่าบริการนายหน้าค้าแรงงานพม่าเข้าไทยและการค้าหญิงไทยไปต่างประเทศ คิดจากประมาณการจำนวนโสเภณีไทยมีลูกค้าไปญี่ปุ่น และเยอรมนี คูณด้วยค่าป่วยการค่านายหน้าที่ดีตกเป็นรายได้ของเอเย่นต์ในประเทศไทย

6. การพนัน ได้แก่

6.1 หวยใต้ดิน เป็นรายได้ของเจ้ามือใหญ่ คนเดิน โภย เจ้ามือรายย่อย คิดเป็นร้อยละ 25 – 27 ของวงเงินเล่นหวยใต้ดิน

6.2 พนันบอล ผลกำไรของผู้จัดการการพนันคิดเป็นร้อยละ 10 – 13 ของวงเงินที่แทงในการพนันบอล

6.3 บ่อนการพนัน ผลกำไรของเจ้าของบ่อนคิดเป็นร้อยละ 20 ของวงเงินที่แทงในบ่อนการพนัน

กิจกรรมผิดกฎหมายทุก ๆ ชนิด ส่วนใหญ่จะไม่ได้อยู่โดด ๆ แต่จะเชื่อมโยงกันเป็นระบบและมีความซับซ้อน แม้ธุรกิจนอกกฎหมายจะมีผลบวกต่อเศรษฐกิจ คือ ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้ แต่ก็ส่งผลกระทบมากมาย เช่น สร้างความไม่เป็นธรรมให้กับธุรกิจสุจริตที่ต้องเสีย

ภาษีให้รัฐ อีกทั้งธุรกิจผิคนกหมายเหล่านี้ยังทำให้ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากสภาพปัญหาอาชญากรรม ประเภทคดียาเสพติดที่ผู้กระทำผิดตัดสินใจเลือกที่จะกระทำผิดโดยรู้บทลงโทษเป็นอย่างดีแต่เพราะความซับซ้อนของเครือข่าย ยิ่งรัฐบาลสร้างเครื่องมือในการป้องกันปราบปรามมากขึ้นเท่าไรยิ่งความเสี่ยงสูงขึ้นเท่าไรก็ทำให้ราคายาเสพติดเพิ่มสูงขึ้นเท่านั้น ทำให้เกิดการเก็งกำไร เนื่องจากผลตอบแทนมากขึ้น ด้วยสาเหตุที่ระบุไว้ข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดประเภทคดียาเสพติด โดยเฉพาะความผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายของผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษ ซึ่งถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวสูง มีการเดินทางเข้า-ออก พื้นที่จังหวัดภูเก็ตจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของนักท่องเที่ยว นักศึกษา แรงงานอพยพ ทั้งถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมาย ความเจริญทางเศรษฐกิจส่งผลต่อจำนวนอาชญากรรมอย่างไร เห็นได้จากจำนวนผู้ต้องขังทั้งสิ้น ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2550 จำนวน 1,130 คน เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดจำนวน 647 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 เป็นผู้กระทำผิดคดียาเสพติดให้โทษ และเป็นการกระทำผิดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งผู้วิจัยใคร่ศึกษาว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านใดบ้าง ที่เป็นสาเหตุสำคัญทำให้ผู้กระทำผิดตัดสินใจเสี่ยงที่จะกระทำผิดซ้ำ เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาอาชญากรรมประเภทคดียาเสพติดให้โทษต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการความเสี่ยงของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ
2. เพื่อศึกษาผลตอบแทนและความเสี่ยงในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

3. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

1. ทบทวนนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ก่อให้เกิดความรุนแรง เนื่องจากการประกาศสงครามยาเสพติด ก่อให้เกิดการต่อสู้แบบตาต่อตาฟันต่อฟัน
2. สัมภาษณ์ผู้ต้องขังชาย - หญิง ที่กระทำผิดซ้ำความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ ฐานความผิด มียาเสพติดให้โทษให้ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย กระทำผิดซ้ำในเดือนมกราคม 2551 จำนวน 37 คน ศึกษาประชากรทั้งหมด แยกเป็น ผู้ต้องขังชาย จำนวน 27 คน และผู้ต้องขังหญิง จำนวน 8 คน
3. ทดสอบพฤติกรรมเสี่ยงโดยผู้กระทำผิดซ้ำที่ให้ผู้สัมภาษณ์ทุกคนจะได้ร่วมเล่นเกมซึ่งมีการจดบันทึกผลของเกมในการเลือกตัดสินใจ จำนวน 10 ครั้ง

4. วิธีการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการสัมภาษณ์และการให้ผู้ต้องขังร่วมเล่นเกมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แบบสอบถามที่ใช้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามให้เลือกตอบ เพื่อวัดภูมิหลัง และข้อมูลสถานภาพทางการเงิน

ตอนที่ 2 การประเมินวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกำหนดโทษของการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นแบบชนิดเลือกตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ จำนวน 10 ข้อ เพื่อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการต่อสู้ทางคดี

ตอนที่ 3 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเรือนจำ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ (ใช่) หรือ (ไม่ใช่) จำนวน 10 ข้อ เพื่อทดสอบการใช้ชีวิตในเรือนจำขณะรับโทษ ความหนักเบาของโทษ ที่ทำให้ผู้กระทำผิดกลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม

2. แบบทดสอบ การเล่นเกม เป็นการตัดสินใจเลือกเล่นเกม ภายใต้ภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน และการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่มีความเสี่ยง ในแต่ละเกมจะให้ผู้เล่นตัดสินใจระหว่าง 2 ทางเลือก ซึ่งมีความเสี่ยงแตกต่างกันและมีค่าผลตอบแทนที่แตกต่างกัน การตัดสินใจเลือกที่จะเล่นเกมแบบใด ขึ้นอยู่กับค่าตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะการกระทำผิดซ้ำ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งจำนวนตัวอย่าง คือ ผู้กระทำผิดถูกจับกุมและอยู่ในความควบคุมของเรือนจำในอำเภอเมือง (พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522) นอกจากนั้นการศึกษาไม่ได้ศึกษาในส่วนโครงสร้างองค์กร และบุคลากรของรัฐ เนื่องจากเป็นการศึกษาที่มีจำนวนตัวอย่างจำกัด

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 บทลงโทษ หมายถึง โทษที่มีสภาพบังคับหรือกระทำต่อร่างกายหรือสิทธิเสรีภาพหรือผลประโยชน์ของผู้กระทำผิดโดยตรง โทษอาญาปัจจุบัน มีกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 18 คือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์

6.2 ผู้ต้องขัง หมายถึง บุคคลต่อไปนี้ 1. นักโทษเด็ดขาด 2. คนต้องขัง

6.2.1 นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลที่ถูกขังตามหมายจำคุก ภายหลังจากพิพากษาถึงที่สุด

6.2.2 คนต้องขัง คือ บุคคลที่ถูกขังตามหมายขัง ซึ่งหมายขัง เป็นหมายอาญาชนิดหนึ่ง ผู้มีอำนาจออกหมายขังคือศาล ซึ่งอาจออกหมายขังได้ในกรณีต่อไปนี้

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ขอให้ศาลออกหมายขัง สั่งขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวน ซึ่งมีระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับคดีประเภทต่าง ๆ ที่เรียกกันทั่วไปว่านำไปฝากขัง

ศาลสั่งขังจำเลย ไว้ระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดี กรณีศาลจะขังนานเท่าใดก็ได้จนกว่าศาลจะสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราว หรือจำเลยถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก โดยศาลจะออกหมายปล่อยหรือหมายจำคุกมาแทนแล้วแต่กรณี

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสหรือเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจจะถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย และส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่คาดกันว่าจะได้รับ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้รับรู้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพการงาน กระทำผิดซ้ำ คดี จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ทำให้องค์กรในกระบวนการยุติธรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการ พัฒนาพยานิสัยผู้ต้องขัง หรือส่งเสริมสนับสนุนได้ตรงกับปัญหา

7.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางมาตรการในการสร้างหลักสูตรอบรมให้ความรู้กับ ผู้ต้องขัง ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และทัศนคติ วิธีชีวิตแบบพอเพียง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การที่บุคคลทำการตัดสินใจเลือกวิธีการปฏิบัติหรือการกระทำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะปัญหาง่ายหรือปัญหายากจะมีองค์ประกอบอยู่ 3 อย่างคือ

1. บุคคลที่กำลังเผชิญกับการตัดสินใจ เรียกว่า ผู้ตัดสินใจ
2. ผู้ตัดสินใจแสวงหาทางเลือกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งอย่างน้อยจะมีทางเลือก 2 ทางเลือก
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในสถานะแวดล้อมที่ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ จำนวนมาก ที่จะกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการโดยที่ผู้ตัดสินใจไม่สามารถควบคุมปัจจัยดังกล่าวได้

การตัดสินใจของบุคคลอาจเกิดขึ้นมากน้อยแล้วแต่ลักษณะงานและตัวผู้ตัดสินใจ หลักเกณฑ์เพื่อช่วยในการตัดสินใจแตกต่างกัน บางคนอาจอาศัยประสบการณ์ในอดีตช่วยในการตัดสินใจ หรือบางคนอาจอาศัยข้อแนะนำจากเพื่อนตลอดจนข้อมูลข่าวสารและสิ่งแวดล้อมช่วยในการตัดสินใจ หรือบางคนอาจใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วร่วมกันในการตัดสินใจ แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยที่อาจทำให้การตัดสินใจนั้นเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ ความเสี่ยง (Risk) จากความไม่แน่นอน (Uncertainty) ซึ่งถือว่ามีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจค่อนข้างมาก

2.1 แนวคิดและทฤษฎีความเสี่ยงในการลงทุน

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง สถานการณ์ที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงคลาดเคลื่อนไปจากผลลัพธ์ที่คาดคะเนหรือคาดหวัง (expected return) ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคลาดเคลื่อนผิดพลาดไปจากผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้เล็กน้อย เรียกว่า มีความเสี่ยงต่ำ ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงคลาดเคลื่อนไปจากผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้สูง เรียกว่า มีความเสี่ยงสูง แต่ความเสี่ยงสามารถคาดคะเนความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ได้

ความไม่แน่นอน (Uncertainty) หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เราไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เช่น การโยนเหรียญบาท โอกาสที่เหรียญนั้นจะออก หัว หรือ ก้อย มีโอกาส 50:50 โดยที่เราไม่รู้ว่าจะเป็นไปตามที่เราต้องการให้เป็นหรือไม่

โอกาสเสี่ยงภัย / ภาวะคุกคาม (Exposure) หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการให้เป็น เช่น สมมติ ว่า ตอนที่เพื่อนถูกจับกุมดำเนินคดีอยู่ เราได้ติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เพื่อนัดส่งยาเสพติด โดยหารู้ไม่ว่าขณะนี้เพื่อนอยู่ระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดีอยู่ นั่นคือ เราได้รับผลกระทบจากการที่เพื่อนถูกเจ้าหน้าที่จับกุม ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เราไม่ต้องการให้มันเกิดขึ้น

ความเสี่ยง จะต้องมิตั้งผลที่อาจเกิดขึ้น (Exposure) และความไม่แน่นอน (Uncertainty) ในทฤษฎีของความเสี่ยง มีคำที่มีความหมายลักษณะเดียวกันกับความไม่แน่นอน ก็คือ คำว่า “ความไม่รู้” (Ignorance) คนเราต้องเผชิญกับความเสี่ยงเพราะเราไม่รู้อนาคต ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ ระดับความเสี่ยงที่แต่ละคนรับรู้ได้นั้นจะไม่เท่ากัน เนื่องจากความรู้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถของเขาเอง

กรณีที่ 1 นาย ก ทำการค้าขายยาเสพติดโดยหาข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ และช่องทางการหลบหนีไว้ล่วงหน้า ในกรณีเช่นนี้ นาย ก อาจพบกับความไม่แน่นอน (Uncertainty) ที่ว่าอาจเจอด่านตรวจหรือไม่ในอนาคตอันใกล้ ซึ่งเขาอาจจะต้องพบกับผลร้ายที่ตามมา (Exposure) หากถูกเจ้าหน้าที่ตรวจค้นเจอยาเสพติดที่ซุกซ่อนไว้ ดังนั้น เขาจึงมีความเสี่ยง

กรณีที่ 2 นาย ข ทำการค้าขายยาเสพติดเช่นเดียวกันแต่ไม่มีข้อมูลข่าวสาร และการเตรียมช่องทางการหลบหนีเมื่อถูกจับกุม แม้ว่านาย ข จะต้องเผชิญกับผลร้าย (Exposure) เช่นเดียวกับ นาย ก แต่สถานการณ์ของนาย ข ความไม่รู้ว่าเขากำลังเผชิญกับความเสี่ยง จึงไม่รู้ลึกเสี่ยง

แขนงการตัดสินใจ (Decision Trees) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการตัดสินใจ ภายใต้ความไม่แน่นอน (Decision under Uncertainty) ในสถานการณ์ความเสี่ยงที่มักจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยจำเป็นต้องพิจารณาผลที่เกิดขึ้นมาแล้วจากการตัดสินใจในครั้งก่อน ๆ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาก่อนการตัดสินใจตามแขนงการตัดสินใจจึงเป็นการแสดงถึงลำดับของการตัดสินใจและผลที่คาดหวังจากการตัดสินใจเหล่านั้น และถือเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เนื่องจากมีการคำนวณค่าออกมาเป็นตัวเลขเพื่อใช้ในการตัดสินใจ โดยมีขั้นตอนโดยสรุปดังนี้

1. จัดทำแขนงหรือแผนภูมิต้นไม้ (Tree Diagram)

- 1.1 กำหนดสิ่งที่จะต้องทำการตัดสินใจทั้งหมด รวมทั้งทางเลือก กำหนดขั้นตอนต่าง ๆ

1.2 สถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Event) ที่อาจจะเกิดขึ้นได้เพื่อใช้ตัดสินใจ อย่างน้อย 2 เหตุการณ์

2. ประมาณการ (Estimated) ของทุก ๆ สถานการณ์

2.1 กำหนดความน่าจะเป็น (Probability) ที่เหตุการณ์นั้น ๆ มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นของแต่ละผลลัพธ์

2.2 ทำประมาณการของแต่ละสถานการณ์ว่าจะมีผลลัพธ์ (Outcome) เป็นมูลค่าทางการเงินเท่าใด ซึ่งมูลค่าทางการเงินนั้นอาจอยู่ในรูปของรายได้ ต้นทุน หรือกำไร ก็ได้แล้วแต่กรณี

3. ประเมินทางเลือกต่าง ๆ (Evaluation) และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Selection)

3.1 คำนวณค่าคาดหวัง (Expected Monetary Value) ของทุกกิจกรรมที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดเหตุการณ์เหล่านั้น

3.2 เลือกแขนงหรือกิจกรรม (Branch) ที่เป็นค่าคาดหวังที่สูงที่สุดโดย

3.3 ถ้าเป็นรายได้/กำไร จะต้องเป็นมูลค่าสูงที่สุด (Maximized Profit)

3.4 ถ้าเป็นค่าใช้จ่าย/ต้นทุน จะต้องเป็นมูลค่าต่ำที่สุด (Minimized Cost)

สมมติ ผู้ตัดสินใจรายหนึ่ง กำลังจะตัดสินใจเลือกระหว่างการเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดให้กับผู้เสพ หรือการเป็นผู้จำหน่ายให้ผู้ค้า คือจะตัดสินใจจำหน่ายให้ผู้เสพ หรือการจำหน่ายให้ผู้ค้า โดยอาศัยประสบการณ์ในอดีตกว่า 10 ปี ที่อยู่ในวงการรู้จักกลยุทธ์การจำหน่าย กลุ่มบุคคลในเครือข่าย และช่องทางการหลบหนี โดยใช้เงินลงทุน (จ่ายมัดจำ 50 %) จำหน่ายให้กลุ่มผู้เสพ 20,000 บาท และจำหน่ายให้ผู้ค้า 100,000 บาท เนื่องจากได้รับเครดิตจากกลุ่มเครือข่าย โดยจะจ่ายชำระค่ายาเสพติดภายใน 3 วัน โดยคาดคะเนความน่าจะเป็นของการถูกจับกุม จากประสบการณ์ในอดีต 10 ปี ดังนี้

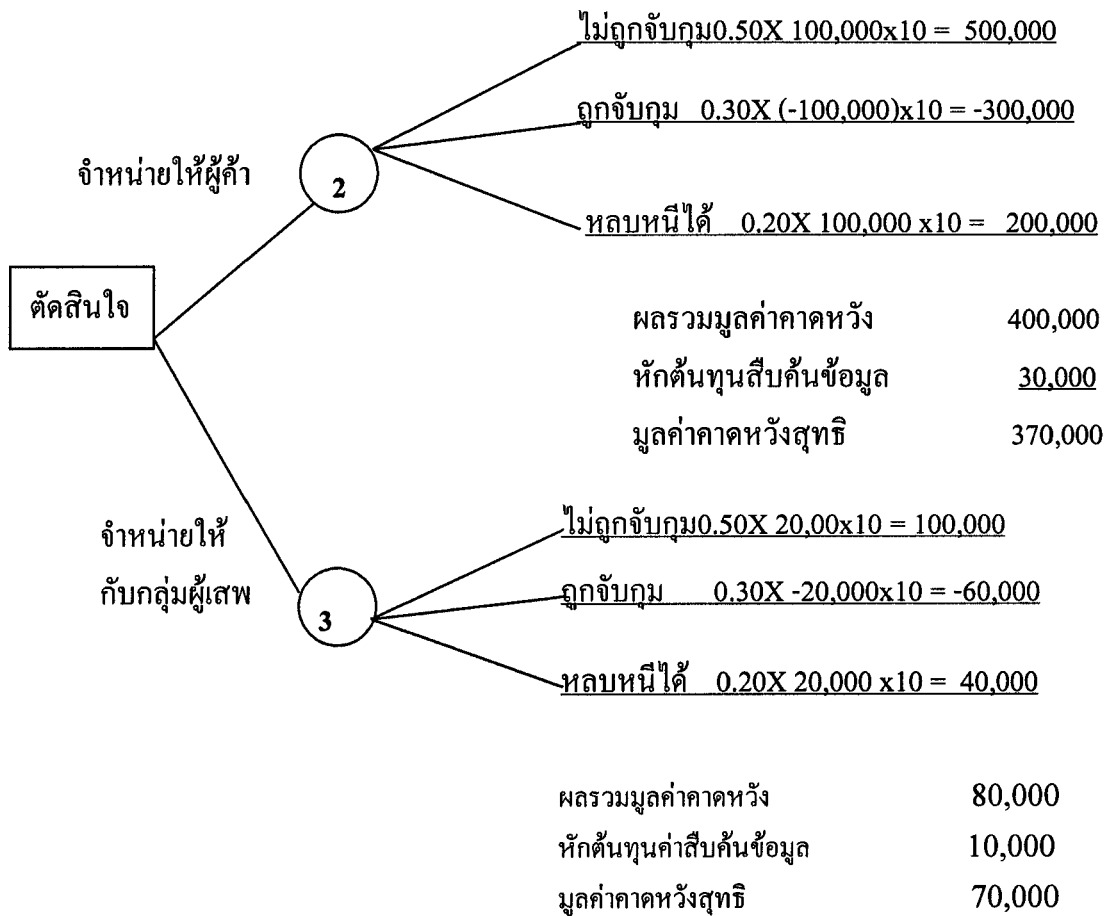
ไม่ถูกจับกุม	ความน่าจะเป็น	0.50
ถูกจับกุม	ความน่าจะเป็น	0.30
หลบหนีได้	ความน่าจะเป็น	0.20

จากการวิเคราะห์ของบริษัท ได้ข้อมูลผลตอบแทนจากการลงทุนดังต่อไปนี้

- (1) จำหน่ายยาเสพติดให้กับกลุ่มผู้ค้า ถ้าไม่ถูกจับกุมจะได้ผลกำไร 500,000 บาท/เดือน ถ้าถูกจับกุม จะขาดทุน 300,000 บาท (เป็นค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี) และถ้าหลบหนีได้จะได้ผลกำไร 200,000.00 บาท/เดือน

- (2) จำหน่ายยาเสพติดให้กับผู้เสพ ไม่ถูกจับกุมจะได้กำไร 150,000 บาท/เดือน ถ้าความถูกจับกุม จะมีขาดทุน 50,000 บาท/เดือน (เป็นค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี) และถ้าถูกจับแต่หลบหนีได้ จะ 100,000 บาท/เดือน
- จากปัญหาการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจรายนี้ เราสามารถเขียนแผนงการตัดสินใจดัง

ภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์แผนงการตัดสินใจเลือกจำหน่ายยาเสพติดให้กับกลุ่มผู้ค้าหรือผู้เสพ

จากรูปที่ 2.1 ในการวิเคราะห์แผนงการตัดสินใจเราจะใช้วิธีย้อนกลับจากขวาไปซ้าย โดยทำการคำนวณมูลค่าคาดหวัง ของทุก ๆ เหตุการณ์แล้วหามูลค่าคาดหวังสุทธิ ของแต่ละทางเลือกแล้วเลือกทางเลือกซึ่งมีมูลค่าคาดหวังสุทธิสูงสุด จาก 2.1 ผู้ตัดสินใจรายนี้ ควรเลือกจำหน่ายยาเสพติดให้กับผู้ค้า เพราะว่ามีมูลค่าคาดหวังสุทธิสูงสุด

แขนงการตัดสินใจนี้ก็นิยมนำมาใช้ในการบริหารงานโครงการ (Project Management) เพื่อใช้ในการเลือกดำเนินโครงการหรือทางเลือกที่ดีที่สุด โดยการวิเคราะห์ผลกระทบของแต่ละการตัดสินใจนั้น จะทำให้เราสามารถมองภาพได้กว้างว่า หากจะเลือกทำโครงการใดโครงการหนึ่งจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นได้บ้าง ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถระบุความเสี่ยงได้ง่ายขึ้น

จากตัวอย่างข้างต้น แขนงการตัดสินใจนอกจากจะเข้ามาช่วยในเรื่องของการเลือกโครงการลงทุน โดยเราจะเลือกโครงการ 2 เนื่องจากมีผลตอบแทนที่คาดหวังสูงกว่า แผนภูมิที่วาดออกมานี้ยังช่วยให้เราสามารถระบุความเสี่ยงได้ เพราะเรามองเห็นว่า เรายังคงต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่โครงการนี้จะถูกจับกุม แล้วจะทำให้เราขาดทุนหรือล้มละลาย ดังนั้น เราก็จะต้องหาวิธีการจัดการกับความเสี่ยงนี้ต่อไป

“ซึ่งความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนก็ยิ่งสูงตาม (High risk , High return)” นั้นแสดงให้เห็นว่าการดำเนินธุรกิจ ต้องยอมเผชิญกับความเสี่ยง เพราะธุรกิจใดที่ไม่มีความเสี่ยง ธุรกิจนั้นคงจะไม่มีผลตอบแทน และหากหลีกเลี่ยงการทำธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง ก็จะเสียโอกาส ในการได้รับผลตอบแทนที่สูงด้วย ดังนั้น ความเสี่ยงอาจจะเป็นโอกาสก็ได้ แต่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเดียว การเลือกดำเนินธุรกิจหรือ การลงทุนยังคงต้องอาศัยการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Analysis) การเปรียบเทียบต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับ และเมื่อตัดสินใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงแล้ว ก็จะต้องมีการบริหารความเสี่ยง เพื่อลดหรือควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และได้รับผลตอบแทนที่ต้องการในที่สุด รายละเอียดแนวทางการบริหารความเสี่ยงดูรายละเอียดได้จากภาคผนวก

ความเสี่ยงในการลงทุน คือ การที่ “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้น ได้รับจริง” (actual return) คาดเคลื่อน หรือ เบี่ยงเบน หรือ แตกต่างไปจาก “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ” (expected return)

2.2 แนวคิดการกระทำผิดซ้ำ และสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ

การกระทำผิดซ้ำ (Recidivism) หมายถึง การกระทำผิดเพิ่มขึ้นอีก หลังจากผู้กระทำผิดถูกจับกุมและถูกลงโทษแล้ว การกระทำผิดซ้ำนี้หมายถึงการกระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป อาจเรียกได้ว่าเป็นการกระทำผิดติดนิสัยและยากต่อการแก้ไขพฤติกรรมให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้ นับว่าเป็นการก่อปัญหาอาชญากรรมให้กับสังคมเพิ่มมากขึ้นทั้งที่ผู้กระทำผิดซ้ำได้ผ่านขั้นตอนการขังคุกและแก้ไขจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาแล้ว

สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมไม่สามารถลดลงได้ มาจากผู้ต้องขังที่ได้กระทำผิดซ้ำ อาชญากรบางคนได้กระทำความผิดมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษ แม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะพยายามหาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้ลดจำนวนลงก็ตาม แต่ก็ยังปรากฏว่าปริมาณการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มจำนวนสูงขึ้นทั้งในด้านรูปแบบและวิธีการที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่า จากจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นเกินความจุของเรือนจำและทัณฑสถานที่กรมราชทัณฑ์จะสามารถรับไว้ ผลกระทบที่ตามมาก็คือ เจ้าหน้าที่เรือนจำและทัณฑสถานไม่สามารถดำเนินการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและให้สวัสดิการต่าง ๆ กับผู้ต้องขัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพที่มีอัตรากำลังเท่าเดิม และมีงบประมาณที่รับจำกัด

ผลสำเร็จของงานราชทัณฑ์ คือ การที่ต้องทำให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ ดังกระแสนพระราชมารดาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตอนหนึ่งว่า “หากอบรมผู้ต้องขังให้ประพฤติดีขึ้นไม่ได้ พ้นโทษออกไปก็จะกลับไปเป็นคนอันธพาลเป็นภัยต่อสังคมอีก แต่เป็นสิ่งที่น่าสังเกตอย่างยิ่งว่าบุคคลกระทำความผิดเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรม โดยได้รับการจำคุกมาระยะหนึ่งซึ่งผ่านการอบรมบำบัดแก้ไข ฟื้นฟูทางด้านจิตใจ ตลอดจนได้รับการฝึกวิชาชีพตามหลักทฤษฎีทฤษฎีใหม่มาแล้ว ก็มักจะดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขในสังคมได้ แต่แท้ที่จริงแล้วยังมีผู้ต้องขังอีกจำนวนไม่น้อยที่ต้องหวนไปกระทำผิดซ้ำอีก ” ดังนั้น การแก้ปัญหาคriminal recidivism ให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ต้องขังอย่างแน่ชัดเสียก่อน เพื่อนำไปสู่การวางแผนการป้องกันและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมอันจะนำมาซึ่งการลดและขจัดปัญหาต่าง ๆ ต่อไป

ผู้กระทำผิดติดนิสัย (Persistence Offender) โดยทั่วไป หมายถึง ผู้กระทำผิดซ้ำซากหรือกระทำความผิดบ่อยครั้งตนถือว่าติดเป็นนิสัย ซึ่งแต่เดิมนักจะใช้คำว่า ผู้กระทำผิดโดยสันดานแบ่งเป็นประเภท

1. ผู้ต้องขังที่เป็นอาชญากรอาชีพ เป็นผู้กระทำความผิดที่มีความชำนาญในการประกอบอาชญากรรมหรือประกอบอาชญากรรมโดยอาศัยทักษะ หรือความชำนาญเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีรายได้หลักจากการประกอบอาชญากรรม มีลักษณะพิเศษ 3 ประการ คือ

- 1.1 มีทักษะหรือความชำนาญในการประกอบอาชญากรรม
- 1.2 มีรายได้หลักจากการประกอบอาชญากรรม
- 1.3 มีการประกอบอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง

อาชญากรอาชีพเมื่อลงมือกระทำผิดแล้ว โอกาสพลาดจะมีน้อย เพราะนอกจากจะมีทักษะและความชำนาญแล้ว อาชญากรอาชีพยังจะต้องมีมูลเหตุจูงใจในการประกอบอาชญากรรม

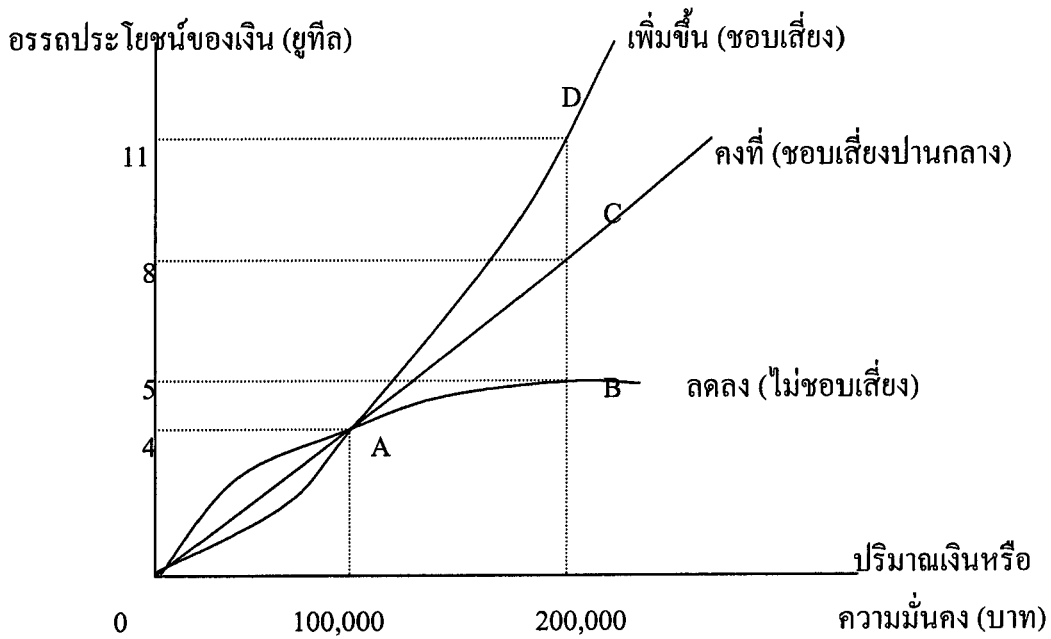
เป็นอาชีพ คือ กระทบต่อเนื่องติดต่อกันตามแต่โอกาสเพื่อมุ่งหารายได้มิใช่กระทำไปเพราะความจำเป็นหรือความกดดันของสภาพแวดล้อม รวมทั้งจะต้องมีการทำผิดติดต่อกันอย่างเป็นอาชีพ การประกอบอาชญากรรมถือเป็นเรื่องที่ต้องเสี่ยง ถ้าโชคดีก็ได้ โชคร้ายก็ถูกจับ ดังนั้น เมื่อถูกจับและถูกจับคุกแล้ว พวกนี้จะทำใจได้เพราะเตรียมตัวและเตรียมใจมาแล้ว นอกจากนี้หลายคนเคยผ่านการจองจำในเรือนจำมาก่อน การใช้ชีวิตในเรือนจำของผู้ต้องขังเหล่านี้ จึงมุ่งใช้เวลาให้ผ่านไปวัน ๆ เพื่อรอการพ้นโทษ

2. ผู้ต้องขังที่มีจิตบกพร่อง และเป็นผู้ที่กระทำความคิดชั่วงานถือว่าเป็นผู้ต้องขังที่กระทำความคิดติดนิสัยนั้นเป็นผู้ต้องขังที่มีลักษณะพิเศษอีกประเภทหนึ่งก็คือ เป็นพวกที่มีความบกพร่องทางจิตดังกล่าวนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมซ้ำซาก การที่ผู้ต้องขังประเภทนี้กระทำความคิดชั่ว จึงไม่ได้เกิดจากความชั่วร้ายในจิตใจที่จะคิดทำผิดเพื่อหวังสิ่งตอบแทนทางเศรษฐกิจ ดังเช่นอาชญากรอาชีพ ซึ่งผลจากความผิดปกติทางจิตดังกล่าว อาจก่อให้เกิดการกระทำความคิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ซ้ำซาก หรือมีพฤติกรรมชั่วร้ายที่ทำให้เกิดการกระทำความคิดเกี่ยวกับการฆ่าคนตาย ด้วยวิธีการที่ผิดปกติ

3. ผู้ต้องขังที่กระทำความคิดชั่วในคดีเล็กน้อย แยกเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ที่ทำผิดในคดีลักทรัพย์เล็กน้อย และพวกที่ทำผิดในคดียาเสพติด สำหรับผู้ต้องขังที่ทำผิดในคดีเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะกระทำความคิดในคดีลักทรัพย์ซึ่งจะมีโทษระยะสั้น ทำให้ผู้ต้องขังเหล่านี้จะมีโอกาสหมุนเวียนเข้ามาในเรือนจำอยู่เป็นประจำ ผู้ต้องขังเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวที่มีปัญหา และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาตั้งแต่เด็ก ก้าวร้าวและมีพฤติกรรมซนเร้น โดยมีพัฒนาการมาจากเด็กเกเร หนีโรงเรียน ไม่ชอบเรียนหนังสือ และไม่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา และไม่มีทักษะหรือฝีมือในการประกอบอาชีพใด ๆ อีกทั้งไม่ชอบที่จะทำงานสุจริตหรือการทำงานหนักแต่ชอบสบายและหาเงิน โดยมทุจริตรหรือลักขโมย ส่วนผู้ต้องขังที่กระทำผิดติดนิสัยที่กระทำความคิดชั่วในคดียาเสพติด โดยเฉพาะกรณีที่เป็นผู้ติดหรือเสพติด จะมีพื้นฐานครอบครัวที่มีปัญหาเช่นเดียวกับผู้ต้องขังที่กระทำผิดติดนิสัยเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์ จากการที่มีปัญหาครอบครัวได้นำไปสู่การคบเพื่อนเลวและการติดยาเสพติด ผู้ต้องขังเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะไม่สามารถหลุดพ้นไปจากวัฏจักรของยาเสพติดไปได้เนื่องจากปัจจัยของสังคมหลายประการ เช่น การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน การไม่มีงานทำ ขาดการยอมรับ สภาพจิตใจไม่เข้มแข็ง

2.3 ทฤษฎีอรรถประโยชน์และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง

การตัดสินใจเลือกโครงการลงทุนต่าง ๆ มีความเสี่ยงแตกต่างกัน และมีค่าความคาดหวังที่แตกต่างกันด้วย ถ้าโครงการลงทุนสองโครงการต่างก็ให้ผลตอบแทนที่เท่ากัน ผู้ตัดสินใจย่อมพอใจที่จะเลือกโครงการลงทุนที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า อย่างไรก็ตามการตัดสินใจนอกจากจะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับแล้วยังขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมความเสี่ยงอีกด้วยกล่าวคือ ผู้ตัดสินใจบางคนอาจชอบเสี่ยง (Risk Lover หรือ Risk Seeker) หมายถึง มีความพอใจที่จะลงทุนในโครงการที่มีความเสี่ยงสูง ในขณะที่ผู้ตัดสินใจบางคนอาจไม่มีความรู้สึกแตกต่างระหว่างโครงการที่มีความเสี่ยงสูงและโครงการที่มีความเสี่ยงปานกลาง (Risk Neutral) และผู้ตัดสินใจอีกกลุ่มอาจไม่ชอบความเสี่ยง (Risk Averter) เป็นกลุ่มที่มักจะลงทุนเฉพาะโครงการที่มีความแน่นอนในผลตอบแทน ซึ่งการอธิบายพฤติกรรมของผู้ตัดสินใจประเภทต่าง ๆ เหล่านี้สามารถใช้ทฤษฎีอรรถประโยชน์โดยอาศัยกฎการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงิน แสดงได้ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.2 อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงิน

จากภาพที่ 2.2 แกนตั้งแสดงอัตราประโยชน์ของเงิน (มีหน่วยเป็นยูทิล) แกนนอนแสดงมูลค่าและเงินหรือความมั่นคง ถ้าจำนวนเงิน 100,000 บาท อัตราประโยชน์ ตรงจุด A จะเท่ากับ 4 ยูทิล ในขณะที่เงินจำนวน 200,000 บาท ให้อัตราประโยชน์ ตรงจุด B เท่ากับ 5 ยูทิล ตรงจุด C เท่ากับ 8 ยูทิลและตรงจุด D เท่ากับ 11 จะเห็นว่า การที่เพิ่มเงินขึ้นอีกเท่าตัวจาก 100,000 บาทเป็น 200,000 บาท อัตราประโยชน์เพิ่มขึ้นได้เพิ่มขึ้นเท่าตัว กรณีเปลี่ยนจากจุด A มาเป็นจุด B และจุด D ยกเว้นที่จุด C ซึ่งเป็นกรณีที่อัตราประโยชน์ของเงินมีค่าคงที่ เส้นอัตราประโยชน์ของเงินจะเป็นเส้นโค้งที่คว่ำลง แสดงถึงอัตราการเพิ่มที่ลดน้อยถอยลงของอัตราประโยชน์ของเงิน ในขณะที่เส้นอัตราประโยชน์ของเงินที่เป็นเงินหงายขึ้น แสดงถึงอัตราการเพิ่มขึ้นของอัตราประโยชน์ของเงิน

การวัดทัศนคติต่อการเสี่ยงของแต่ละคนดูได้จากเส้นอัตราประโยชน์ของความมั่งคั่ง โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราประโยชน์รวม และความมั่งคั่ง เส้นอัตราประโยชน์ของความมั่งคั่งในช่วงแรกที่มีความมั่งคั่งเพิ่มจาก 0 จะมีลักษณะชันมากกว่าในช่วงหลัง ลักษณะของเส้นดังกล่าวแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นของอัตราประโยชน์ในอัตราที่ลดน้อยถอยลง

สำหรับผู้ที่ไม่ชอบเสี่ยง เส้นอัตราประโยชน์ของเงินจะเป็นเส้น โค้งที่คว่ำลง หมายความว่า อัตราประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงินจะลดน้อยถอยลง ในขณะที่ผู้ที่ไม่มีความรู้สึกแตกต่างระหว่างการเสี่ยงและไม่เสี่ยง เส้นอัตราประโยชน์ของเงินจะเป็นเส้นตรงแสดงว่าอัตราประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงินจะคงที่เมื่อมีการลงทุนมากขึ้น และเส้นอัตราประโยชน์ของเงินของผู้ที่ชอบเสี่ยงจะเป็นเส้น โค้งหงาย ซึ่งหมายถึงอัตราประโยชน์ส่วนเพิ่มของเงินจะต้องเพิ่มขึ้นหรือการที่จะทำให้ผู้ตัดสินใจประเภทนี้ลงมากขึ้น ค่าคาดหวังของผลตอบแทนจะต้องสูงขึ้นเรื่อย ๆ

สมมติว่า ผู้ตัดสินใจกำลังตัดสินใจเลือกว่าจะลงทุนใน โครงการจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า)หรือไม่ ซึ่งโครงการดังกล่าวมีโอกาสร้อยละ 70 ที่จะมียกำไร 50,000 บาท และอีกร้อยละ 30 จะขาดทุนหากถูกจับกุมจะขาดทุน 50,000 บาท การคำนวณหาค่าคาดหวังของผลตอบแทนจากการลงทุน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ค่าคาดหวังและผลตอบแทนจากการลงทุน

สถานภาพ ของ	ค่าความน่าจะเป็น	ผลตอบแทนทางการเงิน		ค่าคาดหวัง ผลตอบแทน
		(บาท)		
สำเร็จ (ไม่ถูกจับ)	0.40	200,000.00		80,000.00
ล้มเหลว (ถูกจับ)	0.60	- 100,000.00		- 60,000.00
		รวม		20,000.00

ถ้าผู้ตัดสินใจดังกล่าวเป็นผู้ที่ชอบเสี่ยงหรือมีความเป็นกลางในการเสี่ยงก็จะลงทุนในโครงการดังกล่าว แต่ถ้าเป็นผู้ที่ไม่ชอบเสี่ยงอาจตัดสินใจไม่ลงทุนในโครงการดังกล่าว เพราะอัตราประโยชน์ที่คาดหวังมีค่าติดลบ คำนวณจาก

$$0.4(5) + 0.6(-4) = -0.4 \text{ ยูทิล}$$

ดังนั้นแม้ว่าค่าคาดหวังของผลตอบแทนจากการลงทุนจะเป็นบวก (20,000 บาท) แต่ผู้ตัดสินใจที่ไม่ชอบเสี่ยงจะไม่ลงทุนเพราะค่าคาดหวังของอัตราประโยชน์จากโครงการลงทุนดังกล่าวเป็นลบ

ผู้ประกอบการอาจวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยประมาณกระแสเงินที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบการ การประมาณค่าความน่าจะเป็นในการถูกจับกุม และการต่อสู้เพื่อให้มีอิสรภาพโดยรวดเร็ว เมื่อประเมินค่าความเสี่ยงแล้ว อาชญากร ก็จะตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ซึ่งอาจใช้วิจารณญาณของตนเอง ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่มีความสำคัญมาก เพราะนั่นอาจหมายถึงการสิ้นสุดอิสรภาพ

เมื่อมีความเสี่ยง ความไม่แน่นอน จะไม่มีใครรู้ว่าคนจะได้รับอัตราประโยชน์เท่าใด อัตราประโยชน์ดังกล่าวเป็นอัตราประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริง (Actual utility) ส่วนอัตราประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากทางเลือกต่าง ๆ (expected utility) เป็นสิ่งที่ประมาณการขึ้น เช่น หากประกอบอาชีพสุจริต จะมีรายได้เดือนละ 7,000 บาท และได้รับอัตราประโยชน์เท่ากับ 80 หากจำหน่ายยาเสพติดจะมีรายได้เดือนละ 15,000 บาท พบว่ามีส่วนต่างเกิดขึ้น 8,000 บาท ซึ่งมากพอที่จะทำให้ผู้ตัดสินใจ ต้องพิจารณาให้รอบคอบ โดยที่ต้นทุนในการเสี่ยงนี้คือ 8,000 บาท

บุคคลแต่ละคนมีนิสัยชอบเสี่ยงไม่เท่ากัน มีทัศนคติต่อการเสี่ยงแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจจะเนื่องมาจากภูมิหลังทางครอบครัว ระดับการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม อายุ ประสบการณ์ในชีวิต ฯลฯ ผู้ที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk aversion) เส้นอรรถประโยชน์ของความมั่งคั่งส่วนเพิ่มจะมีลักษณะลดน้อยถอยลงอย่างรวดเร็ว

ส่วนคนที่เป็นกลางต่อความเสี่ยง (Risk-neutral Person) จะคิดว่าความเสี่ยงนั้นไม่มีต้นทุน เขาจะไม่สนใจเฉพาะความมั่งคั่งที่คาดหวัง (expected wealth) และไม่สนใจจะมีความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนอย่างไร

การลงทุนใดที่ให้ผลตอบแทนสูง มักจะมีระดับความเสี่ยงสูงด้วยเช่นกัน ปัจจัยความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงที่เกิดจาก “ปัจจัยภายนอก” เป็นความเสี่ยงที่เป็นระบบ ผู้ประกอบอาชญากรรมไม่สามารถขจัดออกไปได้ เช่น ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2535

2. ความเสี่ยงที่เกิดจาก “ปัจจัยภายใน” หรือความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ หรือ ความเสี่ยงเฉพาะตัว ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม แต่สามารถขจัดได้

2.4 ทฤษฎีเกม

ทฤษฎีเกม คือผลงาน ฟอน นิวแมน และมอร์แกนสเตร์น เรื่อง “The Theory of Games and Economic Behavior” เป็นการนำคณิตศาสตร์มาวิเคราะห์ปัญหาความขัดแย้งเป็นครั้งแรก

ทฤษฎีเกมเป็นการศึกษากระบวนการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่มีการแข่งขันหรือเกิดความขัดแย้งระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่าย หรือธุรกิจตั้งแต่ 2 ขึ้นไป เรียกว่า เกม บุคคลหรือหน่วยงานที่เข้าร่วมในการแข่งขันจะเรียกว่า ผู้เล่นเกม ซึ่งอาจมีตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไปหรือมากกว่าก็ได้ ผู้เล่นเกมจะต้องตัดสินใจอย่างไรจึงจะได้รับผลตอบแทนที่คาดหวัง หรือประโยชน์ที่เหนือฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นคู่แข่งกันได้นั้น ทฤษฎีเกมจึงเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เล่นเกมตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาพฤติกรรมเชิงกลยุทธ์

ผู้เล่นเกมแต่ละคนสามารถจะเลือกวิธีเล่นเกมได้หลายวิธี ซึ่งทางเลือกวิธีเล่นเกมนี้จะเรียกว่า กลยุทธ์หรือกลยุทธ์

ในการเล่นเกมนั้นผู้เล่นแต่ละฝ่ายจะไม่ทราบว่าฝ่ายตรงข้ามจะเลือกเล่นเกมด้วยกลยุทธ์ใด จนกว่าการแข่งขันจะเริ่มขึ้น และเมื่อเกมสิ้นสุดลงฝ่ายที่แพ้จะเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ฝ่ายที่ชนะ ผลตอบแทนโดยเฉลี่ยต่อการเล่น 1 ครั้ง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะได้เรียกว่า ค่าของเกม ก็คือค่าคาดหวังที่เป็นไปได้ของผู้เล่นเกมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะได้หรือจะเสียนั่นเอง

การเล่นเกมที่แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ เกมที่มีผู้เล่น 2 ฝ่าย และเกมที่มีผู้เล่นหลายฝ่าย หรือเกมที่มีผู้เล่นมากกว่า 2 ฝ่าย ขึ้นไป

ลักษณะสำคัญของเกม

1. เกมที่ผู้เล่นลงมือเล่นพร้อมกัน และเกมที่มีผู้เล่นก่อนหลัง เกมที่ผู้เล่นลงมือเล่นเกมพร้อมกัน เป็นเกมที่ผู้เล่นทุกคนตัดสินใจเลือกกลยุทธ์พร้อม ๆ กัน โดยไม่รู้ว่าคู่แข่งจะเลือกใช้กลยุทธ์อะไร เช่น เกมไอ้ขี้ขี้ ๓๓ ส่วนเกมที่มีผู้เล่นก่อนหลัง ผู้เล่นคนหนึ่งจะเปิดฉากการเล่นก่อนผู้เล่นอีกคน ดังนั้น ผู้เล่นคนที่สองจึงรู้ว่าคนแรกเลือกกลยุทธ์อะไรก่อนที่จะตัดสินใจ เช่น การเล่นเกมหมากรุก

2. เกมที่ผู้เล่นร่วมมือกันและเกมที่ไม่ร่วมมือกัน เกมที่ผู้เล่นร่วมมือกันเป็นเกมที่ผู้เล่นมีข้อตกลงร่วมกันว่าจะทำอะไรหรือไม่ทำอะไร เกมนี้จะมีลักษณะเป็นเกมร่วมมือกันเมื่อผู้เล่นเจรจาต่อรองเพื่อทำสัญญาผูกมัดกัน สัญญานี้จะให้ประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่าย เช่น เมื่อผู้กระทำผิดถูกจับกุม หากสารภาพและนำสืบหาผู้ร่วมกระทำความผิด จะถูกกันไว้เป็นพยาน ซึ่งทำให้ได้รับความพอใจทั้งสองฝ่าย ทั้งคู่จึงดีขึ้น

เกมที่ผู้เล่นไม่ร่วมมือในเกมประเภทนี้ผู้เล่นจะไม่สามารถต่อรองหรือบังคับสัญญาให้มีผลผูกมัดกันได้ ในการกำหนดกลยุทธ์ ผู้เล่นต้องคำนึงถึงปฏิกิริยาของคู่แข่งด้วย เกมประเภทไม่ร่วมมือกันยังอาจแยกเป็นเกมที่มีความขัดแย้งกัน กับเกมที่ไม่มีความขัดแย้งกัน ผู้เล่นเกมทุกคนจะเลือกกลยุทธ์ที่ทำให้ตนได้รับความพอใจสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขต่าง ๆ

เกมที่ผู้เล่นไม่ร่วมมือกัน ผู้เล่นต้องเลือกกลยุทธ์เพื่อเอาชนะกัน คือ การพยายามทำความเข้าใจทัศนคติของคู่แข่ง แล้วคาดคะเนว่าคู่แข่งจะมีปฏิกิริยาต่อการกระทำของเราอย่างไรบ้าง

1. เกมที่ผู้เล่นมีสารสนเทศสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ เกมที่ผู้เล่นมีข้อมูลทั้งหมดเหมือนกัน และผู้เล่นแต่ละคนก็รู้ว่าผู้เล่นคนอื่น ๆ ก็มีข้อมูลเหมือนกับตน ผู้เล่นแต่ละคนรู้ว่าคู่แข่งมีกลยุทธ์อะไรบ้าง และรู้ว่ากลยุทธ์แต่ละชนิดจะก่อให้เกิดผลลัพธ์แก่ตนและแก่คู่แข่งอย่างไร ส่วนเกมที่ไม่ใช่ลักษณะเช่นนี้เป็นเกมที่ผู้เล่นมีสารสนเทศไม่สมบูรณ์

2. เกมของความแน่นอน คือ เกมที่การเลือกกลยุทธ์ของผู้เล่นทุกคนมิได้ถูกอิทธิพลของธรรมชาติแห่งความไม่แน่นอนรบกวน เช่น การกำหนดส่งมอบยาเสพติด จะตัดสินใจส่งมอบการตัดสินใจไม่ขึ้นกับสภาพอากาศ แต่ถ้าการตัดสินใจขึ้นกับสภาพอากาศ เช่น ถ้าฝนตก จะไม่ไปตามกำหนด เกมประเภทนี้เป็นเกมของความไม่แน่นอน

สมมติว่า ผู้ค้ายาเสพติด 2 คน นัดส่งมอบยาเสพติด แล้วนำเงินที่ได้จากการค้ายาเสพติด และยาเสพติดไปซ่อนเอาไว้ แต่ต่อมาถูกจับกุมได้ ตรวจค้นภายใต้ตัวพบยาเสพติด (แอมเฟตตามีน/ยาบ้า) เพียง 5 เม็ด ตำรวจจึงจับไปแยกสอบสวนผู้ค้ายาเสพติดทั้งสองคน ซึ่งหากผู้ค้าทั้ง

สองคนปากแข็ง และไม่ทรยศต่อกัน ผู้ค้าทั้งสองก็จะถูกจำคุกเพียง 2 ปี ในฐานะมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ซึ่งเป็นโทษเบากว่าโทษฐานความผิดมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์กับทั้งสองมากที่สุด อย่างไรก็ตาม ใครก็ตามที่ต่างคนต่างจะต้องระแวงว่า อีกคนหนึ่งจะยอมสารภาพกับตำรวจและทรยศกับตนหรือไม่ เช่น

กรณีที่ผู้ค้ายาเสพติด ก.ยอมสารภาพ และผู้ค้ายาเสพติด ข.ไม่สารภาพ ผู้ค้ายาเสพติด ก.ก็จะติดคุกเพียง 1 ปี แต่ผู้ค้ายาเสพติด ข.จะโดนโทษหนักคือติดคุก 10 ปี ในทำนองเดียวกัน หากผู้ค้ายาเสพติด ข.สารภาพ แต่ผู้ค้ายาเสพติด ก.ปากแข็ง ผู้ค้ายาเสพติด ก.ก็จะได้รับโทษจำคุก 10 ปี และผู้ค้ายาเสพติด ข. 1 ปี

กล่าวโดยสรุป คือ การสอบสวนแยกกัน มักจะทำให้ตำรวจสามารถกดดันให้ผู้ค้ายาเสพติดทั้งสองคนสารภาพได้ และต้องจำคุกไปคนละ 5 ปี (A) ทั้งๆ ที่หากผู้ค้ายาเสพติดทั้งสองยึดมั่นที่จะร่วมมือกันแล้ว ก็จะต้องจำคุกกันคนละ 2 ปีเท่านั้น

2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

การเรียนรู้ (Learning หรือ conditioning) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าอันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ นักจิตวิทยาผู้บุกเบิกเกี่ยวกับการเรียนรู้ปฏิบัติ บี เอฟ สกินเนอร์ (B.F. Skinner) กล่าวว่า การทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์โดยทั่วไปหรือพฤติกรรมอาชญากร มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ปฏิบัติเป็นส่วนมาก การฝึกสุนัขกลิ้งม้วนตัวแล้วฝึกจึงเอาอาหารใส่ปากสุนัขเป็นรางวัล อาหารที่ให้หลังจากสุนัขแสดงพฤติกรรมถึงประสงค์ในการกลิ้งม้วนตัว ก็คือสิ่งเร้าที่สนับสนุนพฤติกรรมนั้น

ซี เรย์ เจฟเฟอร์รี่ (C. Ray Jeffery) เสนอทฤษฎีแรงเสริมที่แตกต่างกัน (Differential Reinforcement Theory) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากความต้องการทางวัตถุ คนเรามีได้มีประสบการณ์ในอดีตที่เหมือนกันเพราะฉะนั้นการกระทำสิ่งใด ๆ ในอดีตไม่เหมือนกันไปด้วย หนึ่งสิ่งเร้าที่คนประสบในชีวิตประจำวันก็มีความหมายสำหรับแต่ละคนแตกต่างกันไป เมื่อเป็นเช่นนี้คุณภาพของสิ่งเร้าที่จะเสริมจิตใจของแต่ละคนก็แตกต่างกันไปด้วย อาชญากรบางคนเมื่อประกอบอาชญากรรมแล้วมิได้ถูกลงโทษ ก็เป็นแรงเสริมให้กระทำความผิดต่อไปอีก แต่บางคนกลับถูกลงโทษแรงเสริมในการกระทำความผิดก็ไม่เกิดขึ้น เนื่องจากการกระทำมีผลสลับกันไป (ได้รับรางวัลบางถูกลงโทษบ้าง) และบางทีก็มิได้รับผลทั้งสองอย่างแม้จะกระทำความผิด แรงเสริมที่สำคัญมากของคนเราก็คือ สิ่งที่เป็นวัตถุ เช่น เงิน ทอง บ้าน รถยนต์ เป็นต้น การกระทำความผิดโดยให้ได้เงินหรือรถยนต์ จึงเป็นแรงเสริมที่สำคัญที่ทำให้คนประกอบอาชญากรรม

โรนัลด์ อาเคอร์ส (Ronald Akers) เสนอ ทฤษฎีการมีความสัมพันธ์และแรงเสริมที่แตกต่างกัน (The Differential Association Reinforcement Theory) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นแหล่งเสริมที่มีความสำคัญมากที่สุด การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กันในทางสังคม อาชญากรรมเกิดจากแรงเสริมในสังคม แรงเสริมเกิดจากการเรียนรู้ การประกอบอาชญากรรมจะดำเนินต่อไปหากได้รับแรงเสริมหรือได้รับรางวัล และจะอ่อนตัวลงหากถูกลงโทษ หากไม่มีแรงเสริมใดที่มีกำลังหนักแน่นพอเข้ามาแทนแรงเสริมในการประกอบอาชญากรรม คนก็ชอบที่จะกระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรมต่อไป

2.6 ทฤษฎีด้านกฎหมายอาญา

ให้ความสนใจกับการบัญญัติกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายว่ามีอิทธิพลต่อการกำหนดให้บุคคลในสังคมเป็นอาชญากรหรือผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทฤษฎีกลุ่มนี้มองที่ระบบกฎหมายของสังคมว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาชญากรรมเกิดขึ้นมากหรือน้อย นับตั้งแต่การบัญญัติกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายต่อประชาชนในสังคม ตลอดจนการลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎหมายในมุมมองมิติด้านทฤษฎีดั้งเดิม และทฤษฎีขัดแย้ง

1. สังคมที่มีระบบกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่ค่อนข้างด้อยประสิทธิภาพ จะมีอาชญากรรมเกิดขึ้นสูงเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมที่มีกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของทฤษฎียับยั้งหรือทฤษฎีป้องกัน มีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว บุคคลจะเกรงกลัวไม่กล้าประกอบอาชญากรรม เนื่องจากกลัวว่าจะถูกจับกุมและลงโทษตามกฎหมาย

3. กฎหมายที่มีโทษรุนแรงสามารถลดอาชญากรรมได้บางประเภท แต่ไม่สามารถลดอาชญากรรมได้ทุกประเภท คำกล่าวนี้เป็นข้อจำกัดของทฤษฎียับยั้งหรือทฤษฎีป้องกันว่า ไม่สามารถนำไปใช้ได้กับอาชญากรรมทุกประเภท

4. เมื่อความเป็นปึกแผ่นของสังคมถูกคุกคาม การลงโทษผู้กระทำผิดก็จะเพิ่มขึ้นหรือรุนแรงมากขึ้น และอาจจะรุนแรงเกินความเป็นจริงหรือที่ไม่สมมูลกับอันตรายที่เกิดจากอาชญากรรมดังกล่าว เนื่องจากอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่มีอิทธิพลทำให้สังคมเป็นปึกแผ่นกันมากขึ้น

5. การบัญญัติกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย สะท้อนถึงค่านิยมและผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มที่มีอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นหลักการสำคัญของทฤษฎีขัดแย้งที่

เชื่อว่ากลุ่มคนหรือองค์กรที่มีอำนาจทางการเมือง จะบัญญัติกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายในแนวทางที่ปกป้องหรือรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนเอง

6. ปริมาณหรือความเข้มข้นในการบังคับใช้กฎหมายจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม องค์กร และขอบเขตของกลไกควบคุมทางสังคม จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีกฎหมายอยู่หลายฉบับที่เจ้าหน้าที่บังคับใช้อย่างเข้มงวด แต่มีกฎหมายอีกหลายฉบับที่การบังคับใช้ถูกละเลยหรือบังคับใช้น้อยมาก เช่น กฎหมายการพนัน กฎหมายการค้าประเวณี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม องค์กร และขอบเขตของกลไกควบคุมทางสังคม ซึ่งในบางครั้งมีกฎหมายเพื่อปราบหรือทำให้คนในสังคมกระทำผิดดังกล่าวน้อยลงเท่านั้น

7. กฎหมายจะสอดคล้องในทิศทางที่รักษาผลประโยชน์ของกลุ่มคนที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นมุมมองตามทฤษฎีขัดแย้งของมาร์กซิสต์ ซึ่งเชื่อว่ากลุ่มผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจจะพยายามเข้ามามีอำนาจในการบัญญัติกฎหมาย ทั้งนี้ ก็เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง

กลุ่มทฤษฎีด้านกฎหมายอาญา เชื่อว่ากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายมีอิทธิพลสำคัญในการสร้างหรือกำหนดให้บุคคลเป็นอาชญากร ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดจะช่วยลดปัญหาอาชญากรรม เช่น การปราบปรามยาเสพติด เนื่องจากผู้กระทำผิดจะมีความเสี่ยงต่อการถูกลงโทษอย่าง

2.7 วรรณกรรมอาญาวิทยาและทัณฑวิทยาในต่างประเทศ

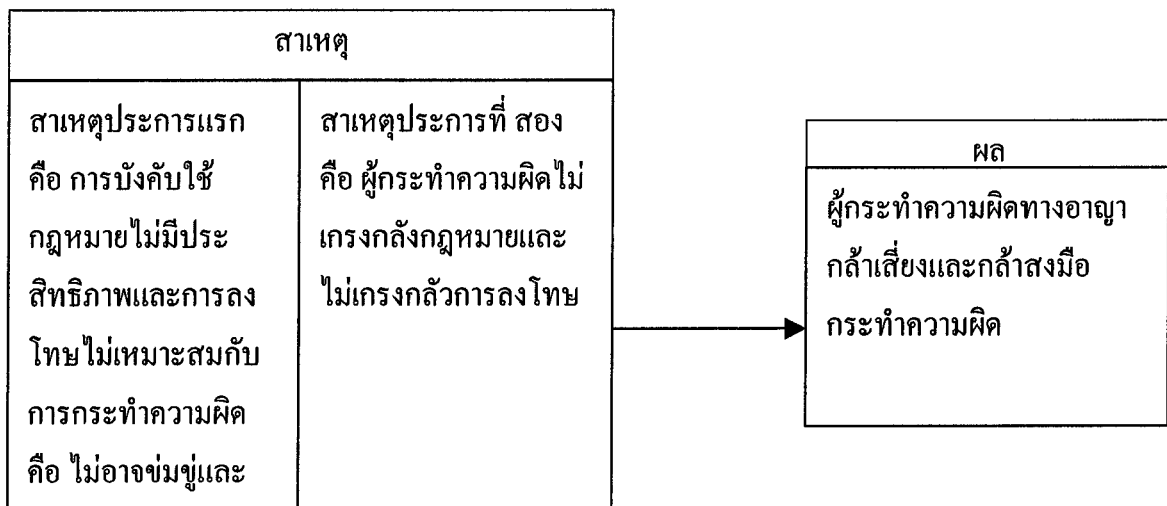
ซีซาร์ เบ็คคาเรีย (Cesare Beccaria) บิดาผู้ก่อตั้งสำนักอาญาวิทยาดั้งเดิม มีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและเศรษฐกิจ เขียนบทความเรื่อง อาชญากรรมและการลงโทษ (Essay on Crimes and Punishments) มนุษย์มีเจตจำนงเสรี (Free Will) และมีเหตุผลที่จะไตร่ตรองคิดถึงผลดีผลเสีย ก่อนมีพฤติกรรมออกมา พฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความหมาย (Purposive) โดยตั้งอยู่บนหลักเหตุผล ดังนั้นการลงโทษจึงควรระบุไว้ในกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษร แนชัด ไม่คลุมเครือ เพื่อให้บุคคลนำไปใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกกระทำหรือไม่กระทำใด ๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด

1. มนุษย์ถูกมองว่าเป็นผู้มีเหตุผลในการมุ่งแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์สูงสุดทางวัตถุ โดยการติดต่อแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในตลาดที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรี
2. ในภาวะของตลาดดังกล่าวมนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น เพื่อจะได้นำมาประกอบการพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่

3. ในการตัดสินใจเลือกกระทำกรใด ๆ มนุษย์จะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ในการพิจารณาทางเลือกมนุษย์จะคำนวณผลประโยชน์ที่จะได้รับและทุนที่ต้องเสียไปของทางเลือกต่าง ๆ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับต้นทุนแล้วมนุษย์จะตัดสินใจเลือกหนทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

แนวคิดของเบ็คคาเรีย ต่ออาชญากรรมและการลงโทษ เขาเป็นนักคิดสมัยใหม่ที่เห็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมมี 2 สาเหตุด้วยกันคือ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ และกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม

ผังรายละเอียด ภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 สาเหตุที่เกี่ยวข้องกันและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ กล้าเสี่ยงที่จะกระทำความผิด

Harry Allen et.al. Crime Prevention. New York : McGraw – Hill 1970 ได้ศึกษาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ได้พิจารณาแยกตัวแบบในการป้องกัน เป็น 3 แนวทางคือ

1. แนวทางการป้องกันโดยการบังคับใช้กฎหมาย มาจากความเชื่อที่ว่าคนกระทำผิด เพราะไม่เกรงกลัวการลงโทษหรือกฎหมาย เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายไม่แน่นอน ถ้าซ้ำ และไม่มีโทษที่เหมาะสมกับการกระทำผิด จึงทำให้คนกล้าเสี่ยงที่จะกระทำผิด เพราะโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการกระทำผิดมีมากกว่าผลเสียจากการถูกจับกุมลงโทษ ดังนั้น ต้องใช้การบังคับตามกฎหมายและการลงโทษให้มีความรวดเร็ว แน่นอน และมีโทษที่เหมาะสม เพื่อเป็นการข่มขู่และยับยั้ง ผู้ที่คิดจะกระทำผิดให้เกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าเสี่ยงกระทำผิด หมายถึงหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม คือ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ ต้องประสานงานกันในการที่จะทำให้การบังคับการตามกฎหมายเป็นไปโดยรวดเร็ว แน่นอน และมีการลงโทษที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้ที่คิดจะกระทำผิดเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะเสี่ยงกระทำผิด

2. การป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ แนวทางนี้ถือว่าพฤติกรรมอาชญากร เป็นผลมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง มีผลต่อจิตใจของผู้กระทำผิด

3. แนวทางการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ยับยั้งพฤติกรรมของอาชญากร คนทุกคนทำผิดได้ถ้ามีโอกาส เพื่อที่จะทำให้การกระทำผิดถูกตรวจพบ ถูกขัดขวาง หรือหน่วงเหนี่ยว จนมีผลกระทบต่อความนึกคิดของผู้ที่กระทำผิด ทำให้ผู้กระทำผิดไม่กล้าเสี่ยงที่จะกระทำผิด

ดังนั้น แนวทางการป้องกันอาชญากรรมแนวนี้จึงมีส่วนสัมพันธ์กับการควบคุมและลงโทษตามแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย เพราะหากการลงโทษไม่เหมาะสม หรือไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ผู้กระทำผิดก็พร้อมที่จะเสี่ยงกระทำผิดมากขึ้น

2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการหนีภาษี การเลี่ยงภาษี และเศรษฐกิจนอกระบบ

จากแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น ตัวอย่างของปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจหนีภาษี หรือเลี่ยงภาษี ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยง ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และผลกระทบจากมาตรการที่รัฐบาลนำมาใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาการหนีภาษี หรือเลี่ยงภาษี

การหนีภาษี คือการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย อันทำให้ไม่เสียภาษีครบถ้วนตามกฎหมาย

การเลี่ยงภาษี คือ การกระทำอันทำให้ไม่เสียภาษี หรือลดการชำระภาษี โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย ทำให้ลดการชำระภาษี หรือไม่เสียภาษีตามกฎหมาย การกระทำในลักษณะนี้ไม่มีความผิดตามกฎหมาย

จุดประสงค์ของการหนีภาษีหรือเลี่ยงภาษีจะมีจุดประสงค์เหมือนกันคือ เพื่อลดภาระภาษี แต่สิ่งที่แบ่งแยกการหนีภาษีออกจากการเลี่ยงภาษี คือ ถ้าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ก็ถือว่าเป็นการหนีภาษี แต่ถ้าการกระทำนั้น ไม่ผิดกฎหมาย ก็ถือว่าเป็นการเลี่ยงภาษี

Coweel (1990) ให้ความหมายของเศรษฐกิจนอกระบบ หมายถึงกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่นการค้ายาเสพติดให้โทษ ฯลฯ แล้วยังหมายรวมถึงกิจกรรมที่ถูกซ่อนเร้นจากระบบเศรษฐกิจ ซึ่งระบบเศรษฐกิจประกอบด้วย 3 ส่วน

1. ส่วนที่เป็นการผลิตและถูกนับใน GNP
2. ส่วนที่เป็นการผลิตแต่ไม่อยู่ใน GNP เช่น ยาเสพติด
3. ส่วนที่ไม่ได้เป็นการผลิต เช่น การหนีภาษีของกำไรจากการขายที่ดิน

Allingham and Sandmo (1972:323-338) มองว่า การตัดสินใจหนีภาษี เพื่อลดการชำระภาษีเป็นการกระทำภายใต้ความไม่แน่นอน คือ ถ้ารายงานเท็จต่อเจ้าหน้าที่ภาษีแล้ว ไม่ถูกจับก็จะมีรายได้เพิ่ม แต่ถ้ารายงานเท็จแล้วถูกจับได้ก็ต้องถูกปรับหรือทำการชำระภาษีเพิ่มขึ้นตามความผิดที่กระทำ ซึ่งพฤติกรรมการหนีภาษีนี้นี้เปรียบเสมือนการตัดสินใจลงทุนภายใต้ความไม่แน่นอนของผลตอบแทน ซึ่งอาจจะมีผลตอบแทนที่สูงหรือต่ำก็ได้

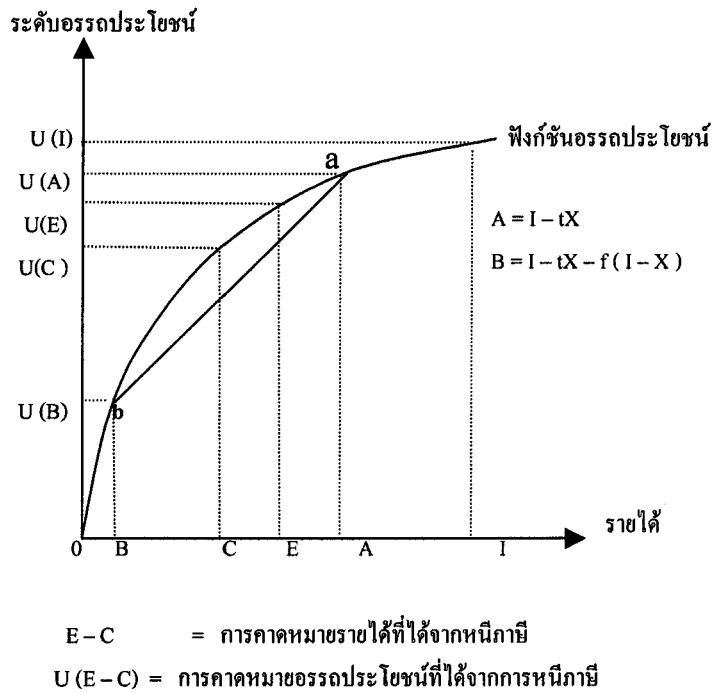
การตัดสินใจในการหนีภาษีก็นี คือ การตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอน (Decision Under uncertainty)

ในแบบจำลองการหนีภาษี ถือว่า ผู้หนีภาษี (tax evader) เป็นผู้มีเหตุผล (rational agent) แสวงหาการคาดหมายอรรถประโยชน์สูงสุด (Maximize expected utility) สามารถหนีภาษี โดยการปิดบังระดับรายได้หรือรายงานระดับรายได้ที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ถ้าปิดบังมากก็จะหนีภาษีได้มาก ถ้าไม่ถูกจับ แต่ถ้าหนีภาษีแล้วถูกจับได้ก็ถูกปรับมาก ถ้าเลือกปิดบังน้อย ก็จะหนีภาษีได้น้อยถ้าไม่ถูกจับ แต่ถ้าถูกจับก็ถูกปรับน้อยไปตามขนาดของการหนีภาษี แต่ถ้ารายงานรายได้ตามความเป็นจริง ไม่ปิดบังรายได้ ก็ถือว่าก็ไม่มีการหนีภาษี และไม่มีความเสี่ยงที่จะต้องเสียค่าปรับ

สมมติให้ผู้หนีภาษีมียกระดับรายได้ I และเลือกที่จะรายงานระดับรายได้ X ต่อเจ้าหน้าที่การจัดเก็บภาษีมียกระดับรายได้และอัตราภาษีรายได้คือ t อัตราค่าปรับ f ต่อจำนวนรายได้ที่ปกปิด คือถ้าเลือกที่จะหนีภาษีหรือรายงานระดับรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง ($X < I$) ถ้าถูกจับได้จะต้องเสียค่าปรับ $f(I-X)$ ฉะนั้นในกรณีที่หนีภาษีและ ไม่ถูกจับ รายได้หลังจากการเสียภาษี คือ $A = I - tX$ ในกรณีที่หนีภาษีแต่ถูกจับได้รายได้หลังจากการเสียภาษี และค่าปรับคือ $B = I - tX - f(I - X)$

Allingham and Sandmo พบว่า การแก้ปัญหาการหนีภาษี

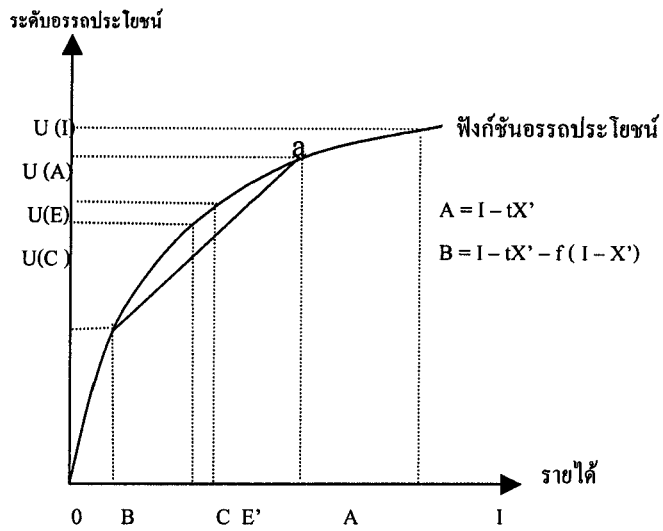
1. โอกาสที่ถูกรับ p ที่เพิ่มขึ้นจะทำให้การหนีภาษีลดลงหรือระดับการรายงานรายได้เพิ่มขึ้น
2. อัตราค่าปรับ f เพิ่มขึ้นทำให้การหนีภาษีลดลงหรือระดับการรายงานรายได้เพิ่มขึ้น
3. การเพิ่มอัตราภาษี t ส่งผลไม่ชัดเจนต่อพฤติกรรมหนีภาษี เนื่องจากผลของรายได้และผลของการทดแทน (income and substitution effects) ที่ส่งผลในทิศทางตรงข้ามกันคือการเพิ่มอัตราภาษีทำให้รายได้ลด และ ผลของรายได้จะทำให้ความต้องการเสี่ยงลดลง จึงหนีภาษีลดลง ในขณะที่การเพิ่มอัตราภาษีทำให้การได้รับประโยชน์จากการหนีภาษีเพิ่มขึ้น $[t(I-x)]$ ประโยชน์ที่ได้จากการหนีภาษี I จึงเพิ่มการหนีภาษีเนื่องจากมีทั้งผลของรายได้ (income effect) ที่ทำให้หนีภาษีลดลง และผลของการทดแทน (substitution effect) ที่สนับสนุนการหนีภาษี ทำให้ผลกระทบของการเพิ่มอัตราภาษีไม่ชัดเจนต่อพฤติกรรมหนีภาษี พฤติกรรมหนีภาษีสามารถอธิบายได้โดยภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อโอกาสถูกจับ = 0.25

ที่มา: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544) ประมวลสารเศรษฐศาสตร์จุลทรรศน์ภาคที่ 1 หน้า 128

ภาพที่ 2.4 ที่ระดับรายได้ก่อนเก็บภาษี I จะให้ระดับอรรถประโยชน์ $U(I)$ ถ้าจ่ายภาษีอย่างถูกต้อง ระดับรายได้หลังภาษีจะเป็น $C = I - tI$ และระดับอรรถประโยชน์จะอยู่ที่ $U(C)$ ถ้ารายงานระดับรายได้เท่ากับ C และไม่ถูกจับ รายได้จะเป็น $A = I - tX$ ซึ่ง $t(I - X)$ คือภาษีที่ประหยัดได้จากการปกปิดรายได้จำนวน $(I - X)$ ทำให้ระดับอรรถประโยชน์เป็น $U(A)$ ถ้ารายงานภาษีเท่ากับ X และถูกจับได้ รายได้หลังภาษีและค่าปรับจะเป็น $B = I - tX - f(I - X)$ ซึ่ง $f(I - X)$ ก็คือค่าปรับที่ต้องชำระ การคาดหมายอรรถประโยชน์ จะอยู่บนเส้น ab แต่ตำแหน่งที่แน่นอนจะขึ้นกับ p ตัวอย่างเช่น ถ้าค่า $p = 0.25$ การคาดหมายรายได้หลังภาษีและค่าปรับจะอยู่ที่ E การคาดหมายอรรถประโยชน์อยู่ที่ $U(E)$ การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้จากการหนีภาษี คือ $E - C$ การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้เพิ่มขึ้นจากการหนีภาษี คือ $U(E - C)$

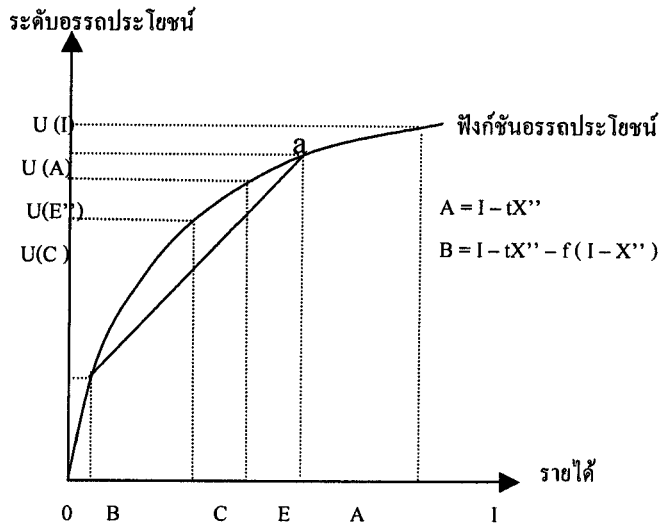
$E' - C$ = การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษี

$U(E' - C)$ = การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้จากการหนีภาษี

ภาพที่ 2.5 การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อโอกาสถูกจับ = 0.5

ที่มา: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544) ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ หน้า 128

จากภาพที่ 2.5 ถ้าเพิ่มค่า $p = 0.5$ การคาดหมายรายได้หลังภาษีและค่าปรับจะลดลงมาอยู่ที่ E' การคาดหมายอรรถประโยชน์อยู่ที่ $U(E')$ การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษีคือ $E' - C$ ซึ่งลดลงจาก $E - C$ การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้เพิ่มขึ้นจากการหนีภาษี คือ $U(E' - C)$ ลดลงจาก $U(E - C)$ และ ค่า $X' > X$

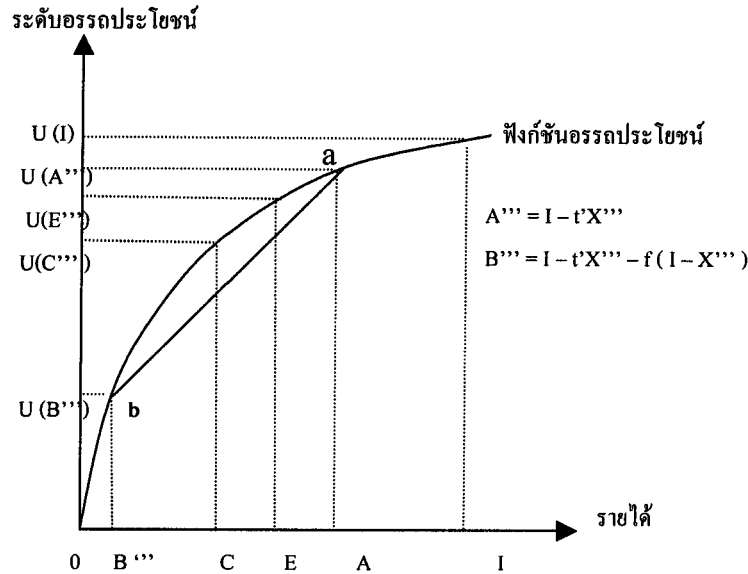

$E'' - C$ = การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษี
 $U(E'' - C)$ = การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้จากการหนีภาษี

ภาพที่ 2.6 การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อค่าปรับเพิ่มขึ้น

ที่มา: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544) ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ หน้า 129

จากภาพที่ 2.6 ถ้าค่า $p = 0.25$ แต่เพิ่มค่าปรับ f เป็น f' ทำให้ B ลดลงเป็น $B'' = I - tX'' - f'(I - X'')$ การคาดหมายรายได้หลังภาษีและค่าปรับจะอยู่ที่ E'' การคาดหมายอรรถประโยชน์อยู่ที่ $U(E'')$ การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษี คือ $E'' - C$ ซึ่งลดลงจาก $E - C$ การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้เพิ่มขึ้นจากการหนีภาษี คือ $U(E'' - C)$ ลดลงจาก $U(E - C)$ และค่า $X' > X$

$E''' - C''' =$ การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษี
 $U(E''' - C''')$ = การคาดหมายอรรถประโยชน์ที่ได้จากการหนีภาษี

ภาพที่ 2.7 การคาดหมายอรรถประโยชน์จากการหนีภาษีเมื่อมีการเพิ่มอัตราภาษี

ที่มา: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2544) ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ หน้า 129

จากภาพที่ 2.7 ถ้าค่า $p = 0.25$ แต่เพิ่มอัตราภาษีจาก t เป็น t' ทำให้ B ลดลงเป็น $B''' = I - t'X''' - f(I - X''')$ การคาดหมายรายได้หลังภาษีและค่าปรับจะอยู่ที่ E''' การคาดหมายอรรถประโยชน์อยู่ที่ $U(E''')$ ในขณะเดียวกัน การคาดหมายรายได้หลังภาษี C ลดลงมาอยู่ที่ C''' การคาดหมายรายได้ที่ได้จากการหนีภาษีคือ $E''' - C'''$ ซึ่งอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงจาก $E - C$ ก็ได้ ในทำนองเดียวกันการคาดหมายอรรถประโยชน์อาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการหนีภาษีก็ได้

2.9 งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วัชรวิ ว่องอรุณ (2539) บทความเรื่อง เศรษฐกิจนอกระบบ (Black Economy) หรือที่ชาวบ้านเรียกกันติดปากว่า ตลาดมืดหรือตลาดใต้ดิน หมายถึง การดำเนินธุรกิจที่ผิดกฎหมายในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การเปิดบ่อน การเป็นเจ้ามือหวย ธุรกิจค้าขายสินค้าหนีภาษี ยาเสพติด ธุรกิจเหล่านี้รัฐบาลจะไม่สามารถเข้าไปควบคุมได้ ทำให้ไม่มีการเก็บภาษี เป็นรูรั่วของระบบเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

ยิ่งในสังคมมีความเจริญทางวัตถุมากขึ้นเท่าไร เศรษฐกิจนอกระบบยิ่งเฟื่องฟูขึ้นเป็นเงาตามตัว เพราะเศรษฐกิจนอกระบบเป็นช่องทางในการหาเงินที่สำคัญของผู้มีอิทธิพลในสังคมทั้งหมาย สำหรับพวกผู้มีอิทธิพลแล้วการธุรกิจใต้ดินเป็นธุรกิจที่ทำงานง่าย รายได้ดี ไม่ต้องลงทุนมาก และที่สำคัญคือ ไม่ต้องเสียภาษี เพราะกิจการเหล่านี้เปิดขึ้นมาโดยการหลบเลี่ยงกฎหมายอยู่แล้ว รัฐบาลจึงไม่สามารถเข้าไปทำการตรวจสอบเงินที่หมุนเวียนหรือระบบบัญชีของกิจการเหล่านี้ได้ รายได้ที่เกิดขึ้นจากธุรกิจเหล่านี้จึงไม่มีการนับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือรายได้ประชาชาติด้วยเช่นกัน

นักวิชาการได้ประเมิน การหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจนี้ออกมาแล้วก็ต้องเจอผลการวิจัยที่น่าตกใจว่า ธุรกิจเหล่านี้สามารถทำรายได้จำนวนมหาศาล จึงไม่น่าแปลกใจว่า ทำไมเศรษฐกิจนอกระบบถึงมีการขยายตัวมากขึ้น ๆ ทุกวัน

การประกอบธุรกิจนอกระบบ ถึงแม้จะมีผลตอบแทนจำนวนมากมาล่อตาล่อใจ แต่ก็มีหลายสิ่งที่คุณประกอบการต้องแลกกับผลประโยชน์เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงในการทำธุรกิจ เพราะผลตอบแทนยิ่งสูง ความเสี่ยงต้องยิ่งสูงเป็นเรื่องธรรมดา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวณีย์ ไทยรุ่งโรจน์ งานวิจัย เรื่อง “หวยใต้ดิน-หวยบนดิน : พฤติกรรมการบริโภคของคนไทย”

โดย ได้ออก โดยสำรวจกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพฯและปริมณฑล 1,394 คน เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภค หวยใต้ดิน- หวยบนดิน หวย เป็นการพนันชนิดหนึ่งที่ผิดกฎหมาย เรียกว่า หวยใต้ดิน โดยเอกชนเป็นผู้ผลิต เปลี่ยนเป็นรัฐบาลเป็นผู้ผลิต เรียกว่า หวยบนดิน ทำให้เป็นหวยเป็นสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ชายมีพฤติกรรมการเล่นหวยมากกว่าผู้หญิง ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป รวมทั้งเป็นกลุ่มคนที่มีรายได้ น้อย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป หรือเป็นผู้ใช้แรงงานมากที่สุด รวมถึงมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ไม่ค่อยเล่นหวยใต้ดิน แต่คนที่มีการศึกษาสูงที่เล่นหวยมีรายจ่ายในการซื้อหวยมากกว่ากลุ่มอื่น ขณะที่

15% ของนักศึกษาที่เล่นหวยทั้งได้คืนและบนดิน การซื้อหวยบนดินนั้น ผู้บริโภคได้พิจารณาหรือวางแผน โดยคำนึงถึงการใช้จ่ายในอนาคตด้วย โดยส่วนใหญ่ นำเงินเดือนหรือค่าจ้างมาซื้อหวย ขณะที่มียอดเพียง 1% ที่กู้เงินมาซื้อหวย และเมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะของการเสพติดหวยบนดินสูงที่สุด ส่วนกรุงเทพมหานครมีความรุนแรงในการติดต่ำสุด

จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า คนที่ซื้อหวยหรือนักเสี่ยงดวง เกือบทั้งหมดหรือกว่า 90% มีความเชื่อว่าจะถูกหวย เพราะมั่นใจว่ามีเลขเด็ด หวยล๊อค ทั้งที่ในความเป็นจริง โอกาสทางสถิติที่จะถูกหวยมีต่ำมาก และเมื่อผลปรากฏออกมาว่าไม่ถูกหวย พongvod ใหม่มานักเสี่ยงดวง ก็จะลืมเหตุการณ์ที่ไม่ถูกหวยงวดที่แล้ว แต่จะกลับมามีความหวังกับหวยงวดใหม่ นอกจากนี้ ยังมีกำลังใจจากข่าวลือที่สะพัดไปเร็วมาก กรณีที่มีคนถูกหวย แต่คนที่เจ๊งหวยที่มีจำนวนมากเรื่องนี้ก็เจ็บมาก”.

การที่มีหวยบนดินก็เปรียบเสมือนเป็นการเก็บภาษีจากประชาชนทางหนึ่ง ในยุคที่ประเทศไทยมีปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว จึงไม่อาจเป็นเครื่องมือที่เหมาะสม เพราะจะยิ่งทำให้คนจนลง

รศ.ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ งานวิจัย เรื่อง “เศรษฐกิจนอกกฎหมายและนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

โดยได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ทำธุรกิจความ योगโยของธุรกิจกับข้าราชการและนักการเมือง ขนาดของกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ผิดกฎหมายในประเทศไทยที่สำคัญคณะวิจัยได้ทำการศึกษา คือ ยาเสพติด การค้าอาวุธสงคราม การค้าประเวณี การค้าแรงงานและหญิงบริการ การค่าน้ำมันเถื่อน และการพนันแบ่งเป็นหวยใต้ดิน บ่อน และการพนันบอล พบว่า ขบวนการทางเศรษฐกิจที่ผิดกฎหมายส่วนใหญ่มีได้ดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระขาดจากกัน

ระบบเศรษฐกิจนอกกฎหมายในประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่โต มีมูลค่าราว 2-4 แสนล้านบาทต่อปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2536-2538 หรือ คิดเป็นร้อยละ 6-10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หากรวมกิจกรรมผิดกฎหมายอื่น เช่น การค้าไม้เถื่อน การหลีกเลี่ยงภาษี ฯลฯ ถ้ารวมกิจกรรมผิดกฎหมายทั้งหมดตัวเลขอาจจะสูงถึงร้อยละ 20 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ประเทศไทยเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่สร้างรายได้สูงสุดคือ ธุรกิจการพนัน 1 แสน 4 หมื่น ถึง 2 แสน 6 หมื่นล้านบาท , การค้าประเวณี สร้างรายได้ 4 หมื่น 5 พัน ถึง 6 หมื่นล้านบาทต่อปี และการค้ายาเสพติดสร้างรายได้ระหว่าง 2 หมื่น 9 พัน ถึง 3 หมื่น 2 พันล้านบาท กิจกรรมผิดกฎหมายทุกประเภทมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน และมีเครือข่ายที่ซ้อนทับกัน

ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากเศรษฐกิจนอกกฎหมาย ได้แก่

ผลกระทบทางบวก คือ เป็นการสร้างงาน หายใต้ดินสร้างงานชั่วคราวให้กับผู้คนประมาณ 4 ล้านคน การค้าประเวณี สร้างงานให้หญิงบริการทางเพศ 150,000-200,000 คน

ผลกระทบทางลบ ได้แก่

1. ธุรกิจนอกกฎหมายมีผลกำไรงามและไม่ต้องเสียภาษี ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันแก่นักธุรกิจที่ดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมายและต้องเสียภาษีตามปกติ

2. รายได้ที่เกิดขึ้นจากธุรกิจผิดกฎหมาย เป็นเงินสกปรกที่ นำมาฟอกเป็นเงินถูกกฎหมาย โดยนำมาลงทุนแบบเก็งกำไร ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ตลาดหุ้น การปั่นหุ้น ปนเปไปกับเงินที่ถูกกฎหมาย กำล้างเงินระดับมหาศาลจากเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่เข้ามาเก็งกำไรเป็นช่วง ๆ นำไปสู่ปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ อาจทำให้นักลงทุนต่างประเทศขาดความมั่นใจในระบบเศรษฐกิจ ถึงเลที่จะลงทุน และทำความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคได้

ผลกระทบทางสังคม การค้ายาเสพติดก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคม รวมทั้งปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาเกี่ยวกับเด็ก และการเอารัดเอาเปรียบในสังคม ประเทศไทยได้กลายเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงเป็นที่ที่ธุรกิจผิดกฎหมายหลายประเภทเฟื่องฟูทั้งนี้เพราะการควบคุมบังคับใช้กฎหมายมีจุดอ่อน และมีการคอร์รัปชัน ชื่อเสียงเช่นนี้ไม่เป็นผลดีกับภาพพจน์ของไทยในสังคมนานาชาติ นอกจากนั้นดึงดูดให้ผู้ประกอบกิจกรรมนอกกฎหมายทั่วโลกเข้ามาใช้ประเทศไทยเป็นฐานทำธุรกิจผิดกฎหมาย สำหรับกิจกรรมเช่น การค้ายาเสพติด การค้าประเวณี และการค้ามนุษย์เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ

ผลกระทบทางการเมือง เศรษฐกิจนอกระบบดำรงอยู่ได้เพราะได้รับการคุ้มครองจากบุคคลสำคัญ ๆ บางกลุ่มทั้งจากวงการตำรวจ ทหาร นักการเมือง และสมาชิกคณะรัฐมนตรีบางส่วน รวมทั้งนักการเมืองท้องถิ่นและชุมชน

เศรษฐกิจนอกกฎหมายโยงใยกับการคอร์รัปชันอย่างแยกไม่ออก ส่วนหนึ่งของเงินรายได้ที่เกิดจากธุรกิจเหล่านี้เป็น “ช่วย” หรือ “ภาษีนอกระบบ” ส่งให้ตำรวจ ข้าราชการระดับสูงอื่น ๆ และนักการเมืองส่วนหนึ่ง ระบบการแจกจ่ายผลประโยชน์ดังกล่าวทำให้เข้าใจได้ว่า เหตุใดความพยายามปราบปรามธุรกิจผิดกฎหมายจึงไม่เป็นผลจนแล้วจนเล่า มีบุคคลเป็นจำนวนมากทั้งฝ่ายเอกชนราชการที่ได้รับผลประโยชน์ร่วมกันจากกิจการเหล่านี้นั่นเอง

กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม (2549) โครงการวิจัย “การเฝ้าระวังผู้ต้องขัง คดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ” ศึกษาปัญหา อุปสรรคในการแก้ไขผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติด แนวทางในการป้องกัน

กัน พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 24-25 ปี กระทำผิดครั้งแรกอายุต่ำกว่า 18 ปี ครั้งที่ 2 อายุ 21-23 ปี ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดมี 2 ลักษณะ คือ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความผิดครั้งแรก ได้แก่ ความคึกคะนอง อยากรู้อยากเห็น ปัญหาครอบครัว และปัญหาจำเป็นด้านอาชีพและปากท้อง
2. ปัจจัยที่มีผลต่อความผิดครั้งที่ 2 และ 3 ได้แก่ ความอ่อนแอของจิตใจ สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิม เรื่องเกี่ยวกับเงินและการอยู่รอด ระยะเวลาที่ถูกคุมขังครั้งแรกไม่รุนแรง ทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดซ้ำ

สรุป

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอข้างต้นสรุปประเด็นหลัก ๆ ได้ดังนี้

1. การประกอบอาชญากรรมเป็นการดำเนินธุรกิจที่ผิดกฎหมาย ส่วนหนึ่งเศรษฐกิจนอกระบบ ซึ่งรัฐบาลจะไม่สามารถเข้าไปควบคุมได้ ทำให้ไม่มีการจัดเก็บภาษี เพราะธุรกิจเหล่านี้หลบเลี่ยงกฎหมายอยู่แล้ว รัฐบาลจึงไม่สามารถที่เข้าไปตรวจสอบเงินที่หมุนเวียนในบัญชีของธุรกิจเหล่านี้ได้ รายได้ที่เกิดขึ้นจึงไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เป็นรัฐของระบบเศรษฐกิจ มนุษย์มีเจตจำนงเสรี และมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกกระทำกรใด ๆ มนุษย์จะพิจารณาจากทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล พิจารณา ผลดี ผลเสีย ในการมุ่งแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง โดยตั้งอยู่บนหลักเหตุผล

2. พฤติกรรมของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ปฏิบัติเป็นส่วนมาก ประสบการณ์ในอดีตที่ไม่เหมือนกันสิ่งเร้าหรือแรงจูงใจที่มนุษย์ประสบในชีวิตประจำวันก็มีความหมายแตกต่างกันไป สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการเป็นอาชญากร บางคน เมื่อประกอบอาชญากรรมแล้วมิได้ถูกลงโทษ ก็เป็นแรงเสริมให้กระทำความผิดต่อไปอีก และแรงเสริมที่สำคัญมาก ก็คือ สิ่งที่เป็นวัตถุ เช่น เงิน ทอง บ้าน รถยนต์ เป็นต้น การกระทำความผิดโดยให้ได้เงินหรือรถยนต์ จึงเป็นแรงเสริมที่สำคัญที่ทำให้คนประกอบอาชญากรรม

3. ระบบกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่ค่อนข้างด้อยประสิทธิภาพ จะมีอาชญากรรมเกิดขึ้นสูงเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมที่มีกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของทฤษฎียับยั้งหรือทฤษฎีป้องกัน มีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว บุคคลจะเกรงกลัวไม่กล้าประกอบอาชญากรรม เนื่องจากกลัวว่าจะถูกจับกุมและลงโทษตามกฎหมาย แต่ก็มีสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมไม่สามารถลดลงได้ มาจากผู้ต้องขังที่ได้กระทำความผิดซ้ำ อาชญากรบางคนได้กระทำความผิดมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษ แม้ว่าหน่วย

งานของรัฐจะพยายามหาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้ลดจำนวนลงก็ตาม แต่ก็ยังปรากฏว่าปริมาณการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มจำนวนสูงขึ้นทั้งในด้านรูปแบบและวิธีการที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น

4. การแก้ปัญหาคriminalกระทำผิดซ้ำให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ต้องขังอย่างแน่ชัดเสียก่อน เพื่อจะนำไปสู่การวางแผนการป้องกันและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมอันจะนำมาซึ่งการลดและขจัดปัญหาต่าง ๆ ต่อไป ผู้กระทำผิดซ้ำซากหรือกระทำความผิดบ่อยครั้งตนถือว่าติดเป็นนิสัย ผู้ต้องขังที่เป็นอาชญากรอาชีพ เป็นผู้กระทำความผิดที่มีความชำนาญในการประกอบอาชญากรรมหรือประกอบอาชญากรรมโดยอาศัยทักษะ หรือความชำนาญเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีรายได้หลักจากการประกอบอาชญากรรม เมื่อลงมือกระทำผิดแล้ว โอกาสพลาดจะมีน้อย กระทำผิดมีแรงจูงใจเพื่อมุ่งหารายได้ มิใช่กระทำไปเพราะความจำเป็น หรือความกดดันของสภาพแวดล้อม รวมทั้ง การประกอบอาชญากรรมถือเป็นเรื่องที่ต้องเสี่ยง จากงานวิจัยเฝ้าระวังผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ พบว่า ผู้ประกอบอาชญากรรม ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 24-25 ปี กระทำผิดครั้งแรกอายุต่ำกว่า 18 ปี ครั้งที่ 2 อายุ 21-23 ปี ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดมี 2 ลักษณะ คือ ประกอบอาชญากรรมครั้งแรก เนื่องจากจาก ความตึกคะนอง อยากรู้อยากเห็น ปัญหาครอบครัว ซึ่งล้วนเป็นปัญหาสังคม แต่การตัดสินใจกระทำผิดซ้ำครั้งถัดไป เป็นเรื่องเกี่ยวกับเงินและการอยู่รอด ซึ่งเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ อีกทั้งระยะเวลาที่ถูกคุมขังครั้งแรกไม่รุนแรง ทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดซ้ำ

5. การตัดสินใจประกอบอาชญากรรม เป็นการกระทำภายใต้ความไม่แน่นอน คือ ถ้ากระทำผิดแล้วเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายบ้านเมืองได้ ก็จะมีรายได้เพิ่ม แต่ถ้าประกอบอาชญากรรมแล้วถูกจับ ได้ก็ต้องถูกตัดสินจำคุกหมดสิ้นอิสรภาพ พฤติกรรมการประกอบอาชญากรรมนี้เปรียบเสมือนการตัดสินใจลงทุนภายใต้ความไม่แน่นอนของผลตอบแทน ซึ่งอาจจะมีผลตอบแทนที่สูงหรือต่ำก็ได้ การตัดสินใจนอกจากจะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับแล้วยังขึ้นอยู่กับผู้ตัดสินใจอีกด้วย ผู้ตัดสินใจบางคนอาจชอบเสี่ยง (Risk Lover หรือ Risk Seeker) ผู้ตัดสินใจบางคนอาจไม่มีความรู้สึกแตกต่างระหว่าง โครงการที่มีความเสี่ยงสูงและ โครงการที่มีความเสี่ยงปานกลาง (Risk Neutral) และผู้ตัดสินใจที่ไม่ชอบความเสี่ยง (Risk Averter) จะเลือกโครงการที่มีความแน่นอนในผลตอบแทน บุคคลแต่ละคนมีนิสัยชอบเสี่ยง ไม่เท่ากันมีทัศนคติต่อการเสี่ยงแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจจะเนื่องมาจากภูมิหลังทางครอบครัว ระดับการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม อายุ ประสบการณ์ในชีวิต ฯลฯ

การวิจัยเรื่อง หวยใต้ดิน-หวยบนดิน พฤติกรรมการบริโภคของคนไทย พบว่า คนที่ชอบซื้อหวย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ, มีการศึกษาน้อย, เป็นผู้สูงอายุ, มีอาชีพรับจ้างหรือเป็นผู้ใช้แรงงาน นักเลี้ยงควง เหล่านี้เกือบทั้งหมดหรือกว่า 90% มีความเชื่อว่า จะถูกหวย เพราะมันใจว่ามีเลขเด็ด หวยลือก ทั้งที่ในความเป็นจริง โอกาสทางสถิติที่จะถูกหวยมีต่ำมาก และเมื่อผลปรากฏออกมาว่าไม่ถูกหวย ก็จะลืมเหตุการณ์ที่ไม่ถูกหวยงวดที่แล้ว แต่จะกลับมามีความหวังกับหวยงวดใหม่

ผู้ประกอบการอาจวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยประมาณกระแสเงินที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชีพ การประมาณค่าความน่าจะเป็นในการถูกจับกุม และการต่อสู้เพื่อให้มีอิสรภาพโดยรวดเร็ว เมื่อประเมินค่าความเสี่ยงแล้ว อาชญากร ก็จะตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ซึ่งอาจใช้วิจารณญาณของตนเอง ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่มีความสำคัญมาก เพราะนั่นอาจหมายถึงการสิ้นสุดอิสรภาพ

การประกอบอาชีพในลักษณะของการค้าสิ่งของผิดกฎหมาย มีลักษณะเป็นการเล่นเกมที่ผู้เล่นไม่ร่วมมือกัน เป็นกระบวนการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่มีการแข่งขัน หรือเกิดความขัดแย้ง ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่าย คือ อาชญากร และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวนี้ อาชญากรจะเป็นผู้เริ่มเล่นเกมก่อน โดยจะต้องตัดสินใจที่จะกระทำการอย่างไรจึงจะได้รับผลตอบแทนที่คาดหวัง หรือประโยชน์ที่คาดหวัง ส่วนผู้เล่นเกมอีกฝ่าย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องวางกลยุทธ์ในการจับกุมอาชญากร

หากแต่กลยุทธ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมอาชญากรได้จำนวนมากขึ้น จะส่งผลไม่ชัดเจนต่อพฤติกรรมการกระทำผิด เนื่องจากผลของรายได้และผลของการทดแทน (income and substitution effects) ที่ส่งผลในทิศทางตรงข้ามกันคือการจับกุมที่เพิ่มขึ้น ทำให้รายได้จากการประกอบอาชญากรรมลดลงเนื่องจากโอกาสในการค้าลดลง และ ผลของรายได้จะทำให้ความต้องการเสี่ยงลดลง จึงประกอบอาชญากรรมลดลง ในขณะที่การจับกุมเพิ่มขึ้นทำให้เกิดต้นทุนความเสี่ยงและความไม่แน่นอนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ผู้ประกอบการจะนำต้นทุนเหล่านี้เป็นเหตุผลในการปรับตั้งราคาสินค้าที่ผิดกฎหมาย หากสินค้าผิดกฎหมายดังกล่าวเป็นสินค้าจำเป็นต่อความต้องการของผู้บริโภคเท่าไรการปรับตั้งราคาก็จะเพิ่มกำไรให้กับผู้ประกอบการมากขึ้น ผู้บริโภคจะเป็นผู้ยอมรับราคา ฉะนั้นหากโอกาสในการถูกจับเพิ่มขึ้นสามารถลดการกระทำผิดได้ แต่ขณะเดียวกันผลตอบแทนจากการประกอบอาชญากรรมก็เพิ่มขึ้นเช่นกันซึ่งจะเพิ่มการประกอบอาชญากรรม เช่นเดียวกับ ทฤษฎีเกี่ยวกับการหนีภาษี การเพิ่มอัตราภาษี ส่งผลไม่ชัดเจนต่อพฤติกรรมการหนีภาษี เนื่องจากผลของรายได้และผลของการทดแทน (income and substitution effects) ที่ส่งผลในทิศทางตรงข้ามกัน หรือในเรื่องของหวยใต้ดิน ผู้ที่ชอบเสี่ยง หรือ

นักเสี่ยงดวง เกือบทั้งหมดมีความเชื่อว่าจะถูกหวย ทั้งที่ในความเป็นจริง โอกาสจะถูกหวยมีต่ำมาก แต่ก็ยังคงชอบเสี่ยง โดยมีแรงจูงใจในเรื่องของผลตอบแทนที่คาดกว่าจะได้รับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยที่จะนำเสนอในบทนี้ ประกอบด้วย แหล่งที่มาของข้อมูลและวิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ในการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้ากับกลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถามที่กำหนด

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้แก่

1. ข้อมูลการประมาณการเศรษฐกิจนอกกฎหมายของประเทศไทย จากรายงานผลการวิจัย “เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย โดยคณะวิจัย รศ.ดร.ผาสุกพงษ์ไพจิตร

2. สถิติจำนวนผู้ต้องขังจากศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กรมราชทัณฑ์

3. สถิติจำนวนผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษที่อยู่ในความควบคุมตัวของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต โดยข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากการจำแนกผู้ต้องขังประจำเดือน มกราคม 2551 ของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

3.2 ประชากรตัวอย่าง

ประชากรที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำจังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นสถานที่ควบคุมตัวผู้กระทำผิดคดีอาญาทุกประเภท ที่กระทำผิดภายในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วยผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น ระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา และผู้ต้องขังที่ศาลจังหวัดภูเก็ตพิพากษาคดีตัดสินเด็ดขาดแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

ชัดเจนโดยการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามแต่ละบุคคลที่กระทำผิดซ้ำ และการขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากผู้ต้องขังที่เข้ารับการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังตามรายชื่อผู้ต้องขังที่เข้าระบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง จากงานจำแนกลักษณะ ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต กลุ่มผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ ณ สิ้นเดือนมกราคม 2551 ทั้งสิ้น 106 คน เป็นกลุ่มประชากรที่กระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่าย ยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 จำนวน 37 คน แยกเป็นชาย 29 คน หญิง 8 คน ในการศึกษานี้ได้สัมภาษณ์และทดสอบพฤติกรรมผู้กระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ (แอมเฟตตามีน/ยาบ้า) ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำจังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

(1) แบบสอบถาม มีคำถามทั้งหมด 47 ข้อ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ประวัติการต้องโทษ แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อายุเริ่มต้นของการรู้จักยาเสพติด จำนวนครั้งที่กระทำที่ถูกจับกุมดำเนินคดี และไม่จับกุม ประวัติการต้องโทษตามคำพิพากษา ผลตอบแทนจากการจำหน่ายหากไม่ถูกจับกุม การคาดคะเนโอกาสโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดี ราคายาเสพติดก่อนและหลัง รัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายในเรือนจำ รวมทั้งมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม และคิดจะประกอบอาชญากรรมอีกหรือไม่ภายหลังพ้นโทษ

ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก 1 คำตอบ มีจำนวน 15 ข้อ และเป็นแบบสอบถามคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ 1 คำตอบ มีคำถามทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ รายละเอียดได้จากภาคผนวก

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ.2549 และกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ 1 คำตอบ มีคำถามทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ รายละเอียดได้จากภาคผนวก

(2) แบบทดสอบประเมินพฤติกรรมเสี่ยง ขั้นตอนการทำการศึกษาวิจัย (Procedure)

แบบทดสอบเป็นการร่วมเล่นเกม* เริ่มจากการเรียกประชุมประชากรที่ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกคนมารวมกันเพื่ออธิบายรายละเอียดวิธีการเล่นเกมให้ทราบ และแสดงอุปกรณ์การเล่นประกอบด้วย

1. กล่องสำหรับใส่แผ่นป้ายวงกลมที่เลือกแล้วกดปุ่มเพื่อให้วงล้อหมุน
2. แผ่นป้ายเกม A จำนวน 10 แผ่น เกม B จำนวน 10 แผ่น แต่ละแผ่นป้ายเกมนี้จะมีพื้นที่ 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ พื้นที่สีขาวและสีเทา พร้อมตัวเลขที่หมายถึงผลตอบแทนที่จะได้รับซึ่งเกม A และเกม B จะได้รับผลตอบแทนไม่เท่ากัน เกมที่เลือกเล่นนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องของความน่าจะเป็น (Probability)

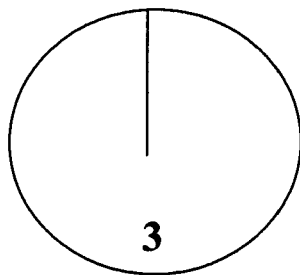
ต่อไปเป็นการอธิบายแผ่นป้ายวงกลมให้ผู้อ่านได้เข้าใจ ตามภาพที่ 3.1

*เกมที่ให้ผู้ต้องขังเล่นเป็นเกมที่ Dr.Dala Whi Hington ใช้ในการวิจัยในเมือง Katmandu ประเทศเนปาล

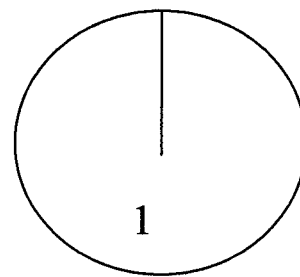
ภาพที่ 3.1 แผ่นป้ายเกมและการเลือกข้อเสนอ

เกมที่ 1

ในเกมแรกนี้ วงล้อที่ใช้จะมีแต่พื้นที่สีขาว ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ก็จะได้รับผลตอบแทนแน่นอน 3 บาท แต่ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ท่านจะได้รับผลตอบแทนแน่นอน 1 บาท สำหรับเกมนี้ ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

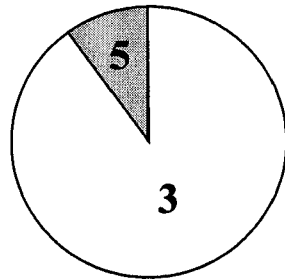
เกมที่ 2

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 3 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีขาว หรือผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 5 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา ในวงล้อของเกมนี้ พื้นที่สีขาว จะมีมากกว่าพื้นที่สีเทา ถ้าท่านหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 90 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท แค่ 10 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีมากกว่า

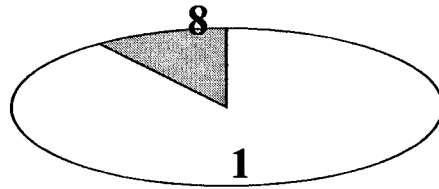
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 1 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีขาว หรือผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 8 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา ในวงล้อของเกมนี้ พื้นที่สีขาวจะมีมากกว่าพื้นที่สีเทา ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 90 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท แค่ 10 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท จะมีมากกว่า

สำหรับเกมนี้ 2 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

ข้อเสนอแบบ A

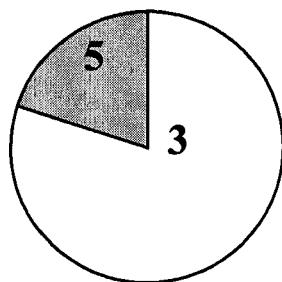
ข้อเสนอแบบ B

เกมที่ 3

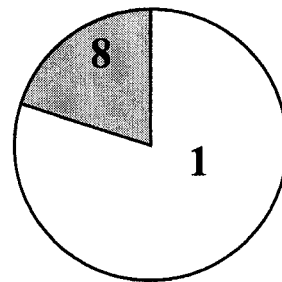
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 3 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีขาว หรือผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 5 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา ในวงล้อของเกมนี้ พื้นที่สีขาวจะมีมากกว่าพื้นที่สีเทา ถ้าท่านหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ท่านจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 80 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท แค่ 20 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีมากกว่าในเกมที่ 2

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 1 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีขาว หรือผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทน 8 บาท ถ้าวงล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา ในวงล้อของเกมนี้ พื้นที่สีขาวจะมีมากกว่าพื้นที่สีเทา ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 80 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท แค่ 20 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท จะมีมากกว่าในเกมที่ 2

สำหรับเกมที่ 3 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

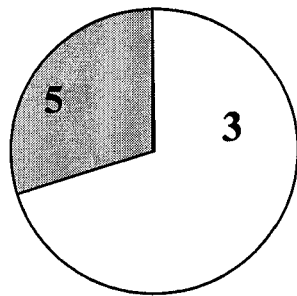
ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

เกมที่ 4

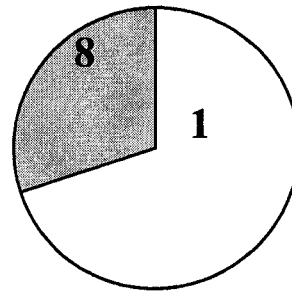
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 70 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท แค่ 30 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีมากกว่า แต่ผู้เล่นก็มีโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาทมากกว่าในเกมที่ 3

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 70 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท แค่ 30 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท จะมีมากกว่า แต่ผู้เล่นก็มีโอกาสได้ผลตอบแทน 8 บาท มากกว่าในเกมที่ 3

สำหรับเกมที่ 4 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

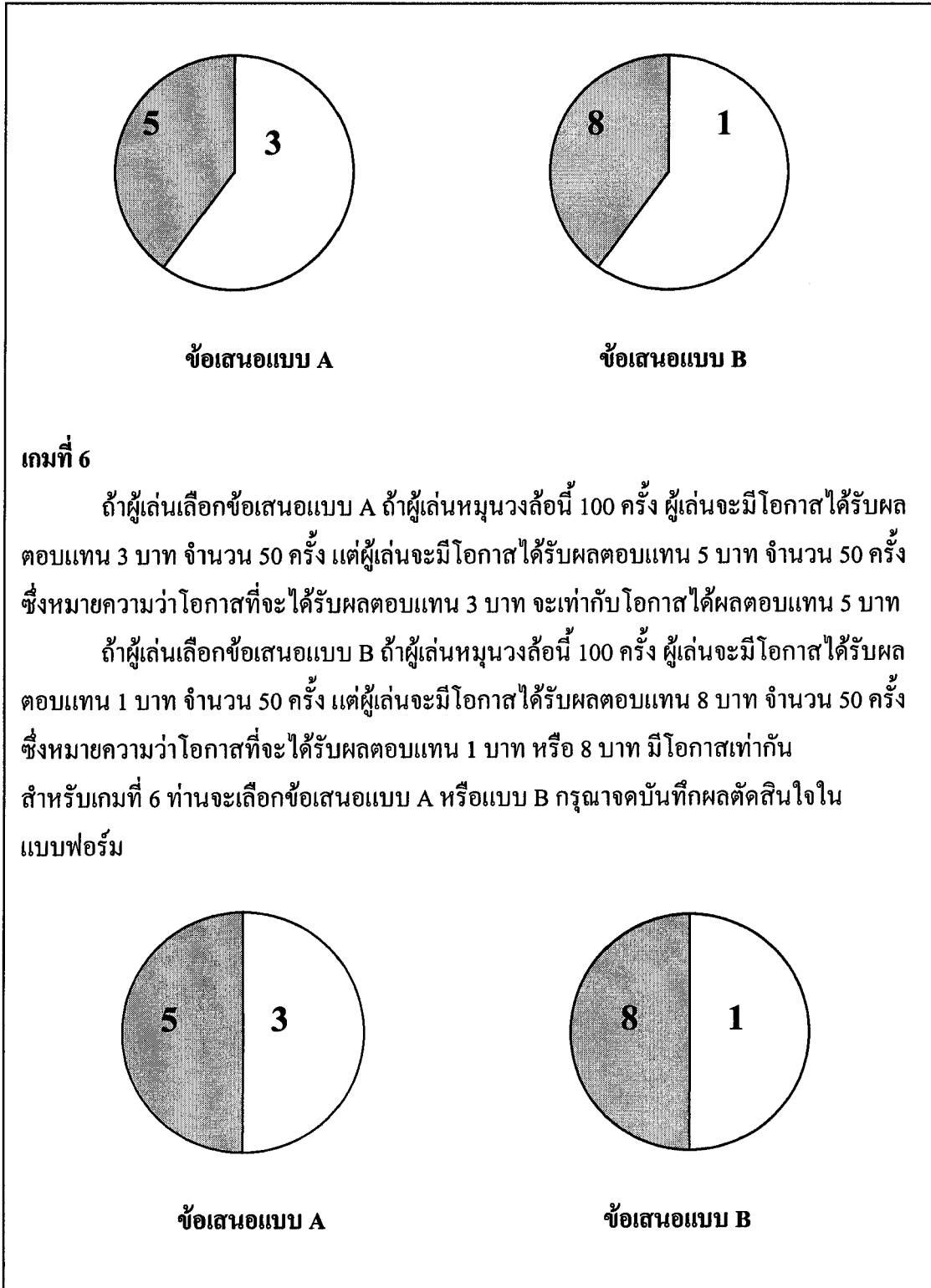
เกมที่ 5

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 60 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท แค่ 40 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีมากกว่า แต่ผู้เล่นก็มีโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาท มากกว่าในเกมที่ 4

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 60 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท แค่ 40 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท จะมีมากกว่า แต่ผู้เล่นก็มีโอกาสได้ผลตอบแทน 8 บาท มากกว่าในเกมที่ 4

สำหรับเกมที่ 5 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

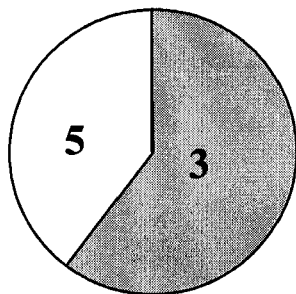
ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

เกมที่ 7

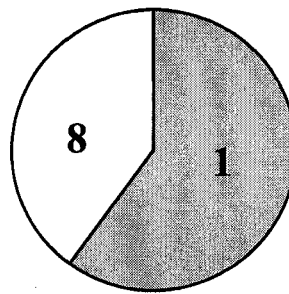
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 40 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท จำนวน 60 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีน้อยกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาท

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 40 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท จำนวน 60 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 8 บาท จะมีมากกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 1 บาท

สำหรับเกมที่ 7 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

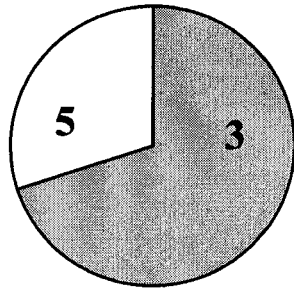
เกมที่ 8

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 30 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท จำนวน 70 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีน้อยกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาท

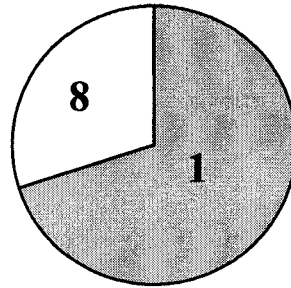
ถ้าท่านเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 30 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท จำนวน 70 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 8 บาทจะมีมากกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 1 บาท

สำหรับเกมที่ 8 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

ข้อเสนอแบบ A

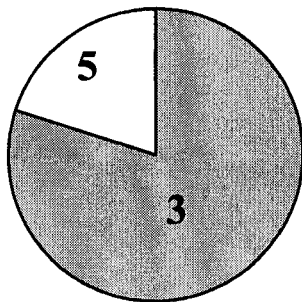
ข้อเสนอแบบ B

เกมที่ 9

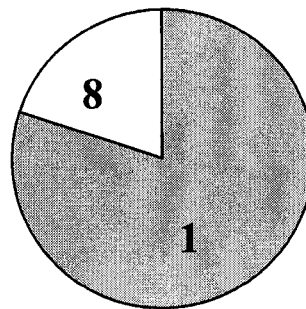
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 20 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท จำนวน 80 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีน้อยกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาท

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 20 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท จำนวน 80 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 8 บาท จะมีมากกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 1 บาท

สำหรับเกมที่ 9 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

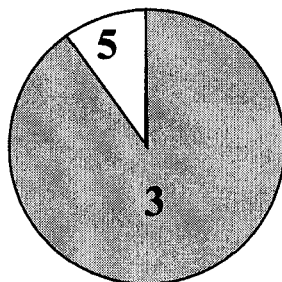
ภาพที่ 3.1 (ต่อ)

เกมที่ 10

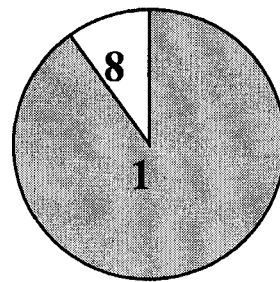
ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 10 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท จำนวน 90 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จะมีน้อยกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 5 บาท

ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ B ถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อนี้ 100 ครั้ง ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 10 ครั้ง แต่ผู้เล่นจะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท จำนวน 90 ครั้ง ซึ่งหมายความว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 8 บาท จะมีมากกว่าโอกาสได้ผลตอบแทน 1 บาท

สำหรับเกมที่ 10 ท่านจะเลือกข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B กรุณาจดบันทึกผลตัดสินใจในแบบฟอร์ม

ข้อเสนอแบบ A

ข้อเสนอแบบ B

เมื่อเริ่มเล่นเกมโดยการจับสลากหนึ่งใบจากถ้วยที่มีสลากจำนวน 10 ชิ้น ซึ่งระบุหมายเลข 1-10 เพื่อเลือกเล่นเกม 1 เกม จากทั้งหมด 10 เกม โดยมีโอกาสเท่ากันในการที่จะจับได้หมายเลขใด ๆ จาก 1-10 การเล่นเกมจะถูกจดบันทึกผลของการตัดสินใจเลือกเล่นเกม A หรือ เกม B จากผลการเล่นเกมจะบอกว่าผู้เล่นเกมตัดสินใจอย่างไร ดังแสดงในตารางที่ 3.1

เมื่อผู้เข้าร่วมเล่นเกม กรอกแบบฟอร์มว่าในแต่ละเกมจะเล่นข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B ก็จะมีบัตรสุ่มหนึ่งใบจากถ้วยที่มีสลากจำนวน 10 ชิ้น ซึ่งระบุหมายเลข 1-10 ถ้าจับได้หมายเลขใดก็กลับไปดูที่แบบฟอร์มในเกมนี้เลือกเล่นเกมข้อเสนอแบบ A หรือแบบ B จากนั้นก็หมุนวงล้อ ถ้าเข็มชี้ที่พื้นที่สีใดก็จะได้อาหารตอบแทนเท่านั้น

ผู้เข้าร่วมเล่นเกมพิจารณาก่อนตัดสินใจเลือกเล่นเกม ความคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทน จากการเล่นเกมจะบอกเราว่าผู้เล่นเกมมีพฤติกรรมการตัดสินใจอย่างไร

ตัวอย่าง เช่น กรณีเลือกได้เกมที่ 2 เราจะใช้วงล้อหมุนที่มีพื้นที่สีเขียวกว่าพื้นที่สีเทา ถึง 9 เท่า (นำวงล้อหมุนขึ้นมาแสดง) ซึ่งหมายความว่าถ้าผู้เล่นหมุนวงล้อแบบนี้จำนวน 100 ครั้ง จะมี 90 ครั้งที่วงล้อจะหยุดบนพื้นที่สีเขียว และ 10 ครั้งที่วงล้อจะหยุดบนพื้นที่สีเทา ซึ่งในเกมที่ 2 นี้ มีโอกาสเลือกข้อเสนอได้ 2 แบบ ดังนี้

- ข้อเสนอแบบ A : จะได้รับผลตอบแทนเป็นเงิน 3 บาท ถ้าวางล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเขียว หรือผู้เล่นจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงิน 5 บาท ถ้าวางล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา โปรดสังเกตว่าพื้นที่สีเขียวมีมากกว่าพื้นที่สีเทาสำหรับวงล้อของเกมนี้ที่ 2 นี้ ซึ่งหมายความว่าในการหมุนวงล้อจำนวน 100 ครั้ง มีโอกาสได้รับผลตอบแทน 3 บาท จำนวน 90 ครั้ง แต่มีโอกาสดำเนินการผลตอบแทน 5 บาท แค่ 10 ครั้ง ดังนั้น โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาท จึงมากกว่าโอกาสได้รับผลตอบแทน 5 บาท ในกรณีนี้
- ข้อเสนอแบบ B : จะได้รับผลตอบแทนเป็นเงิน 1 บาท ถ้าวางล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเขียว หรือจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงิน 8 บาท ถ้าวางล้อหยุดหมุนบนพื้นที่สีเทา โปรดสังเกตว่าพื้นที่สีเขียวมีมากกว่าพื้นที่สีเทาสำหรับวงล้อของเกมนี้ที่ 2 นี้ซึ่งหมายความว่า ในการหมุนวงล้อจำนวน 100 ครั้ง มีโอกาสได้รับผลตอบแทน 1 บาท จำนวน 90 ครั้ง แต่มีโอกาสดำเนินการผลตอบแทน 8 บาท แค่ 10 ครั้ง ดังนั้น โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท จึงมากกว่าโอกาสได้รับผลตอบแทน 8 บาท ในกรณีนี้

สำหรับข้อเสนอทั้งสองแบบนี้จะเห็นว่าในการเลือกข้อเสนอแบบ A จะมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 3 บาทมากกว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 5 บาท ในขณะที่ข้อเสนอแบบ B จะมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 1 บาท มากกว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทน 8 บาท

ผู้เล่นต้องเลือก ถ้าเลือกได้เกมที่ 2 นี้ ผู้เล่นจะเลือกข้อเสนอแบบไหน ถ้าผู้เล่นเลือกข้อเสนอแบบ A อย่างน้อยก็จะได้รับผลตอบแทนแน่ๆ 3 บาท แต่อาจจะไม่มีโอกาสได้มากกว่า 5 บาท

อย่างแน่นอน แต่ถ้าเลือกข้อเสนอแบบ B จะมีโอกาสได้ผลตอบแทนมากขึ้นเป็น 8 บาท ซึ่งมีโอกาสน้อยมาก แต่มีโอกาสมากกว่าที่อาจจะได้ผลตอบแทนแค่ 1 บาท

ผู้เล่นต้องเลือกข้อเสนอในลักษณะนี้จำนวน 10 ข้อ พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเล่นเกมของแต่ละคนจะมีการตัดสินใจที่แตกต่างกันเป็นเรื่องธรรมดา

ตารางที่ 3.2 ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการตัดสินใจรูปแบบต่าง ๆ

การตัดสินใจ	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการเลือกข้อเสนอแบบ A (บาท)	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการเลือกข้อเสนอแบบ B (บาท)	ประเมินระดับพฤติกรรมเสี่ยง
1	3	1	A
2	3.2	1.7	A
3	3.4	2.4	A
4	3.6	3.1	A
5	3.8	3.8	ความแตกต่างของพฤติกรรม
6	4.0	4.5	B
7	4.2	5.2	B
8	4.4	5.9	B
9	4.6	6.6	B
10	4.8	7.3	B

ผู้เข้าร่วมเล่นเกม จะพิจารณาก่อนตัดสินใจเลือกเล่นเกม ความคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทน จากผลการเล่นเกมจะบอกเราว่าผู้เล่นเกมส์มีพฤติกรรมการตัดสินใจอย่างไร

* ผู้เล่นเกมที่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยง (Risk Lover หรือ Risk Seeker) จะมีความพอใจที่เลือกเล่นเกมที่มีความเสี่ยงสูง แต่ให้ผลตอบแทนสูงเช่นกัน

* ผู้เล่นเกมที่มีพฤติกรรมเสี่ยงปานกลาง จะไม่มีความรู้สึกแตกต่างระหว่างเกมที่มีความเสี่ยงสูงและเกมที่มีความเสี่ยงต่ำ

* ผู้เล่นเกมที่มีพฤติกรรมไม่ชอบความเสี่ยง (Risk Averter) เป็นกลุ่มที่มักจะเลือกเล่นเกมที่มีความแน่นอนในผลตอบแทน

ซึ่งการอธิบายพฤติกรรมของผู้ตัดสินใจประเภทต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเล่นเกมเป็นแบบทดสอบพฤติกรรมการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนและความเสี่ยง วิธีการกรอกกระดาษคำตอบ

สำหรับในแต่ละเกมที่เลือกจะระบุในช่องของข้อเสนอแบบ A ถ้าเลือกเล่นเกมภายใต้ข้อเสนอแบบ A และให้เลือกระบุในช่องของข้อเสนอแบบ B ถ้าเลือกเล่นเกมภายใต้ข้อเสนอแบบ B โดยไม่สามารถเลือกระบุทั้งแบบ A และ B

หลังจากนั้นให้ผู้เข้าร่วมเล่นเกมจับสลากหนึ่งใบจากถ้วยสลากเพื่อเลือกเกมที่จะเล่น โดยให้จับสลากที่ละคนแล้วหมุนวงล้อเพื่อที่จะดูว่าแต่ละคนจะได้รับผลตอบแทนเท่าไร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มี 3 ส่วน รายละเอียด ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method)

ทำการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม ประวัติภูมิหลังของผู้กระทำผิด การรู้จักยาเสพติดในครั้ง การต้องโทษตามคำพิพากษา มูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจกระทำผิด และคิดจะประกอบอาชญากรรมอีกหรือไม่ภายหลังพ้นโทษ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์หลายตัวแปร (Multivariate Analysis)

โดยวิธีการของ Chi – Square ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Correlation) และค่า Exact เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง และบทลงโทษ เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรมของผู้กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

4.3 การวัดค่าตัวแปร

ในการวิเคราะห์ได้กำหนดรายละเอียด เพื่อทำการวัดค่าของตัวแปรในการวิจัยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจประกอบอาชญากรรม ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์เพื่อทำการวัดค่าตัวแปร

การตัดสินใจประกอบ	ความเสี่ยง	ผลตอบแทน
การตัดสินใจประกอบ อาชญากรรม ในครั้ง ต่อไป หรือกระทำผิด	ปัจจัยที่นำมาเป็นส่วนประกอบในการ พิจารณาประเมินความเสี่ยง ความเสี่ยง ในที่นี่ หมายถึง การคาดคะเนโทษที่จะ	ผลตอบแทนจากการประกอบ อาชญากรรมหากไม่ถูกจับกุม ดำเนินคดี จะได้รับผลตอบ แทน
ซ้ำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจ ขึ้นอยู่กับ ทางเศรษฐกิจและเงื่อนไข ทางกฎหมาย	ได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดี ทั้งนี้ ผู้กระทำผิด จะประเมินระดับความเสี่ยง ได้จาก ภูมิหลัง และประสบการณ์ การต้องโทษ ได้แก่ - ระดับการศึกษา - อายุเริ่มต้นของการรู้จักยาเสพติด - การกระทำผิดแล้วไม่ถูกจับกุม ดำเนินคดี ทำให้เกิดแรงจูงใจ - ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิดไม่ถูก ยึดทั้งหมด บางส่วนถูกฟอก เก็บไว้ เป็นทุน - ประสบการณ์การต้องโทษ หากโทษ โทษที่ได้รับครั้งแรกไม่รุนแรง อาจ ทำให้ไม่รู้สึกเกรงกลัวบลงโทษ - การใช้ชีวิตระหว่างต้องโทษ ทำให้ เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เรียนรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติ	มากหรือน้อย นอกจาก จากขนาด และรูปแบบเงื่อนไข ธุรกิจในการประกอบการค้าแล้ว ขึ้นอยู่กับมาตรการ และ นโยบายของรัฐบาล มาตรการที่รัฐบาลเป็นผู้ กำหนดหากการใช้มาตรการที่ เข้มงวดมากขึ้น ทำให้ เกิดความเสี่ยงในการถูก จับกุมสูง ผลที่ทดแทนจาก มาตรการดังกล่าว คือผล ตอบแทนจากการกระทำผิด กฎหมายก็จะยิ่งสูงขึ้น การเปรียบเทียบอัตราผล ตอบแทนของการประกาศ สงครามยาเสพติดการต่อสู้ แบบตาต่อตาฟันต่อฟัน มาตรการ ดังกล่าวทำให้ผู้กระทำผิด

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

การตัดสินใจประกอบ	ความเสี่ยง	ผลตอบแทน
	- การต้องโทษซ้ำทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นทั้งในเรื่องของตัวบทกฎหมายในการต่อสู้คดี การเจรจาต่อรองคดี เช่น การรับสารภาพหรือการเป็นสายล่อซื้อ เพื่อแลกกับเงื่อนไขการดำเนินคดี- การต้องโทษซ้ำ เพราะไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษ ปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก กรมราชทัณฑ์ ต้องขังผู้ต้องขังรวมกันแม้จะผ่านระบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขังก็ตาม เกิดการระดมสมองแสวงหาความคิดในเรื่องที่สนใจซึ่งเป็นมุมมองในการบริหารจัดการความเสี่ยง- ผู้กระทำผิดซ้ำ ไม่คิดว่าตนเองคือผู้ร้าย แต่คิดว่า คือ ผู้อำนวยการ การใช้เวลาว่างเพื่อประหลุมอย่างไม่เป็นทางการในการรวมกลุ่มคนที่สามารถทำงานด้วยกัน เพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกันที่ตั้งไว้ ระบุความเสี่ยง และการตัดสินใจร่วมกัน	ถูกจับกุมจำนวนมาก เห็นได้จากจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้น กรมราชทัณฑ์ประสบปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก กับผลของการทดแทนที่เกิดจากมาตรการการเพิ่มโอกาสถูกจับกุม นั่นคือความเสี่ยงเพิ่มขึ้นอัตราผลตอบแทนที่ได้รับรายกาย เสพติด(ยาบ้า) มีการปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน ความเสี่ยงสูงขึ้น ผลตอบแทนก็จะยิ่งสูงขึ้นเป็นไปตามธรรมชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรมจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
2. ประวัติการก่ออาชญากรรมที่ถูกจับกุมและบทลงโทษที่ได้รับของผู้กระทำผิดคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
3. การคาดคะเนผลตอบแทนที่ได้รับจากการกระทำผิดหากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีและโทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดีของผู้กระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
4. พฤติกรรมความเสี่ยงของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรมกระทำ

ผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว โดยเฉพาะธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ผลของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นผลสืบเนื่องจากปริมาณอุปสงค์ที่มีจำนวนมาก ทำให้เกิดธุรกิจการค้ามากมายหลากหลายรูปแบบ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค แต่สิ่งหนึ่งที่ติดตามมาจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ คือ ปัญหาอาชญากรรมที่มีจำนวนมากขึ้นด้วย สถานที่ใดก็ตามที่กลุ่มผู้บริโภคมีกำลังซื้อมาก ผู้ประกอบการทั้งในและนอกระบบก็จะเข้ามาทำการตลาดแข่งขันกันมากขึ้นด้วยเช่นกัน จะสังเกตเห็นข่าวการจับกุมผู้ลักลอบขนยาเสพติดตามแนวตะเข็บชายแดนไทยที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ล้วนมีจุดหมายปลายทางอยู่ ณ พื้นที่จังหวัดที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงทั้งสิ้น

เรือนจำจังหวัดภูเก็ต มีอำนาจหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังที่เป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจของศาลจังหวัดภูเก็ต และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปี เป็น

สถานที่ควบคุมผู้ต้องขังที่ยังไม่มีการแยกประเภทผู้ต้องขังตามลักษณะความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ เป็นสถานที่ควบคุมแห่งแรกที่ผู้ประกอบอาชญากรรมในเขตอำนาจศาลจังหวัดภูเก็ต จะถูกควบคุมตัว เพื่อจัดการศึกษา อบรม พัฒนาจิตใจและฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติ จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง และดำเนินการเกี่ยวกับสุขภาพ

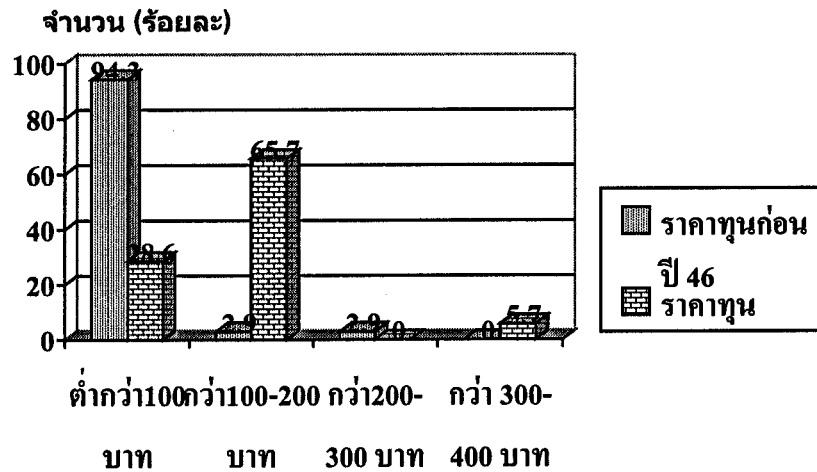
ปัญหาและอุปสรรคของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เป็นผลสืบเนื่องจากมาตรการที่เข้มงวดของภาครัฐ การประกาศ “สงครามยาเสพติด” ทำให้สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้มากขึ้น ขณะที่สถานที่รองรับเพื่อควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยเท่าเดิม เรือนจำจังหวัดภูเก็ตก่อสร้างมาเป็นระยะเวลา รวม 106 ปีเศษ บนเนื้อที่ 6 ไร่ อัตราความจุมาตรฐาน 800 คน แต่ยอดผู้ต้องขังปัจจุบันอยู่ระหว่าง 1,000 ถึง 1,100 คน ต้องดำเนินการย้ายระบายความแออัด และย้ายผู้ต้องขังไปควบคุมตามอำนาจการควบคุมและมาตรการการลงโทษ เฉลี่ยเดือนละ 2 ครั้ง แต่ก็ยังคงต้องประสบปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก แม้ว่าผู้ต้องขังทุกคนจะต้องผ่านระบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขังซึ่งเป็นมาตรการที่ใช้ในการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง แต่เนื่องจากสภาพอาคาร สถานที่ งบประมาณและอัตรากำลังเจ้าพนักงาน ไม่สอดคล้องที่จะรองรับภารกิจหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ต้องขังทั้งหมดทุกประเภทที่ถูกจับเพิ่มขึ้นจึงถูกขังรวมกัน

การที่ประชากรที่กระทำผิดซ้ำใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำเหมือนเหมือนเป็นการเปิดโอกาสให้ทั้งผู้เสพยาเสพติด ผู้ค้ายาเสพติดตลอดจนผู้กระทำผิดในคดีอื่น ๆ มาอยู่รวมกันใช้ชีวิตร่วมกัน รู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น และได้เรียนรู้วิธีการต่อสู้ดำเนินคดีจากการสนทนาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำผิดรวมถึงการสร้างเครือข่าย ทั้งนี้ผู้กระทำผิดคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย คิดว่าตนเองคือผู้มีประสบการณ์ มีทักษะความชำนาญการและมีใช่เป็นผู้ร้าย การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ ๆ ในมุมมองของการบริหารความเสี่ยงสามารถนำมาใช้ในการระบุนิสัยได้

ในเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากอัตราจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น และข้อจำกัดด้านสถานที่และอัตรากำลังเจ้าพนักงาน ที่ไม่สามารถรองรับภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ไม่สามารถใช้ในการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังตามเป้าหมาย เนื่องจากยังคงต้องขังรวมกันเกิดการถ่ายทอดพฤติกรรม

การเปรียบเทียบราคาขายยาเสพติด (ยาบ้า) ก่อนรัฐบาลสมัยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ประกาศทำสงครามยาเสพติด ในปี 2546 พบว่า ราคาทุนยาเสพติดก่อนรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติดราคาทุนอยู่ในช่วงราคาต่ำกว่าเม็ดละ 100 บาท ส่วนราคาทุนยาเสพติดหลังรัฐบาล

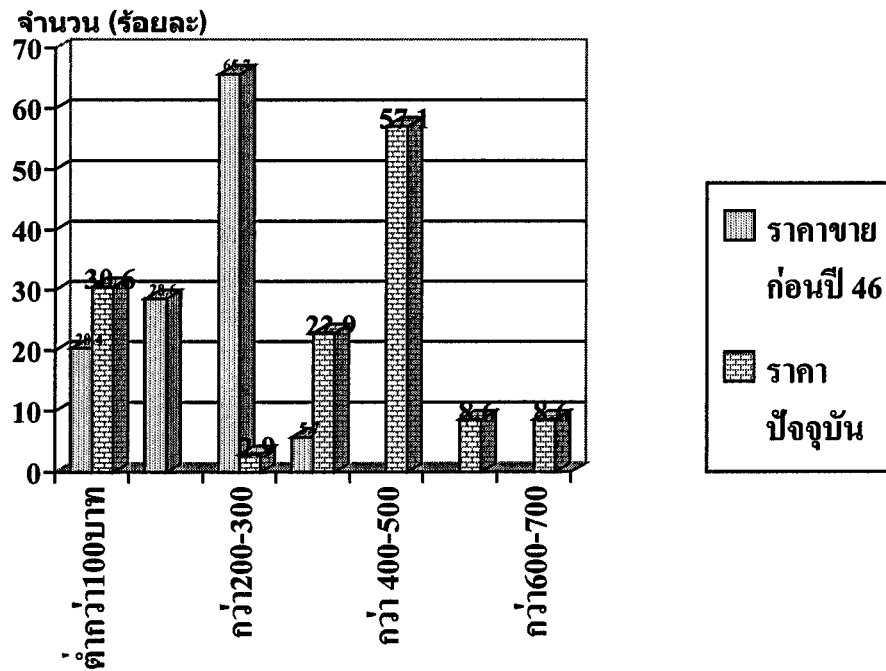
ประกาศสงครามยาเสพติดราคาทุนอยู่ในช่วงราคา กว่าเม็ดละ 200 -300 บาท รายละเอียดดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบราคาทุนยาเสพติดก่อน- หลัง ประกาศสงครามยาเสพติด

จากภาพที่ 4.1 แกนตั้งแสดงจำนวนประชากร (มีหน่วยเป็นร้อยละ) แกนนอนแสดงราคาทุนยาเสพติด ก่อนรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ราคาทุนอยู่ในช่วงระหว่าง ต่ำกว่า 100 บาท (ร้อยละ 94.2) หลังประกาศสงครามยาเสพติด ราคาทุนจะเพิ่มขึ้นอยู่ในช่วงระหว่างกว่าเม็ดละ 100-200 บาท (ร้อยละ 65.7) เพิ่มขึ้น ประมาณ 2 เท่าตัว แสดงว่าให้เห็นว่าความเสี่ยงในการถูกจับกุมจากมาตรการที่เข้มงวดทำให้เกิดการปรับตัวของราคาทุนที่บวกค่าความเสี่ยง และความไม่แน่นอน

สำหรับราคาขายยาเสพติดก่อนรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติดราคาขายอยู่ในช่วงราคา ต่อเม็ด กว่า 200-300 บาท ส่วนราคาขายยาเสพติดในปัจจุบันหลังรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติดราคาขายอยู่ในช่วงราคาเม็ดละ กว่า 400 – 500 บาท รายละเอียดดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 เปรียบเทียบราคาขายยางเสฟติดก่อน- หลัง ประกาศสงครามยางเสฟติด

จากภาพที่ 4.2 ราคาขายยางเสฟติดก่อนรัฐบาลประกาศสงครามยางเสฟติด ราคาขายช่วงระหว่าง 200-300 บาท เมื่อรัฐบาลประกาศสงครามยางเสฟติดเกิดต้นทุนความเสี่ยงและความไม่แน่นอน ผู้จำหน่ายยางเสฟติดจะปรับตั้งราคาเพิ่มเป็น ราคาขายระหว่างกว่าเม็ดละ 400-500 บาท (ร้อยละ 57.1) เพิ่มขึ้นประมาณกว่า 2 เท่าตัว หากสามารถแบ่งแยกตลาดได้ก็จะทำให้สามารถตั้งราคาเพื่อเพิ่มกำไรให้กับผู้จำหน่ายยางเสฟติดได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะเห็นว่าราคาขายสูงสุดอยู่ระหว่างช่วง 600-700 บาท (ร้อยละ 8.6) แสดงว่าตลาดยางเสฟติด ผู้ขายมีอำนาจในการกำหนดราคาขายขึ้นอยู่กับลักษณะความยืดหยุ่นของเส้นอุปสงค์ และยังสามารถแยกตลาดได้ เช่น ตลาดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ กับตลาดคนไทย ก็จะทำให้กำไรได้มากขึ้น

กำไรที่ได้รับจากการจำหน่ายยางเสฟติดก่อนประกาศสงครามเม็ดละ 100 บาท แต่กำไรที่ได้รับจากการจำหน่ายยางเสฟติดหลังประกาศสงครามยางเสฟติดกว่าเม็ดละ 100-300 บาท สอดคล้องกับข้อสังเกตที่ว่า “ยิ่งความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนก็ยิ่งสูงตาม (High risk, High return)” นั้นแสดงให้เห็นว่า การประกอบอาชญากรรม ต้องยอมเผชิญกับความเสี่ยงในการถูกจับกุมดำเนินคดีสูงขึ้น แต่ก็ได้รับผลตอบแทนที่สูงกลับมาด้วย ดังนั้นความเสี่ยงอาจจะเป็นโอกาสก็ได้สำหรับผู้รักความเสี่ยง

การขยับขึ้นของราคาขายยางเสฟติดทั้งราคาทุนและราคาขายจะส่งผลกระทบต่อผู้เสพยาที่ต้องมีรายจ่ายสำหรับการซื้อยางเสฟติดเพื่อเสพในราคาที่แพงขึ้นซึ่งก็จะเป็นแรงเสริมที่

ผลักดันให้ผู้เสพเหล่านั้นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้เสกกลายเป็นผู้ค้ารายย่อยเพียงเพื่อหวังเงินรายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดส่วนหนึ่งมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเสพยา

ผู้ประกอบการอาจวิเคราะห์ความเสี่ยงกับกระแสเงินที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรม โอกาสที่จะถูกจับกุมและการต่อสู้เพื่อให้มีอิสรภาพโดยรวดเร็วที่สุด จากประสบการณ์การเคตต้องโทษที่ผ่านมา เมื่อมีการวางแผนงานหรือโครงการก็จะมีการตั้งสมมติฐานเพื่อพิจารณาถึงความเสี่ยง ผลกระทบทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน การตัดสินใจอาจเป็นการเปรียบเทียบโดยใช้แผนการตัดสินใจ (Decision Trees) เป็นเทคนิคสำหรับใช้ในการตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอน (Decision under Uncertainty) และอาศัยกลยุทธ์ในการเล่นเกมนั้นเป็นเครื่องมือช่วยในการดำเนินงาน

สัมภาษณ์ประชากรที่กระทำผิดซ้ำทั้งหมดจำนวน 35 ราย เป็นการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า และจัดกิจกรรมให้ประชากรได้ร่วมเล่นเกม เป็นการตัดสินใจในรูปแบบต่าง ๆ จำนวน 10 รูปแบบ โดยพิจารณาผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการเลือกข้อเสนอของเกม ก่อนการตัดสินใจเล่นเกม เพื่อทดสอบพฤติกรรมเสี่ยง

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชญากรรม กระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด ให้โทษของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

จากการสำรวจพบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำ คดีจำหน่ายยาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 77.1) ช่วงอายุระหว่าง 24-29 ปี (ร้อยละ 42) กระทำผิดแล้วต้องโทษอย่างน้อย 2 ครั้ง จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 42.9) ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 62.9)

รายได้จากการประกอบอาชีพสุจริต อยู่ระหว่าง 6,000-10,000 บาท (ร้อยละ 54.3) เกือบทั้งหมดไม่มีภาระหนี้ (ร้อยละ 71.4)

ผู้กระทำผิดซ้ำ ทั้งหมดจำนวน 35 คน มีความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิที่ผู้ต้องขังได้รับตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 รวมทั้งกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยประสบการณ์การในอดีต รายละเอียดตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำคดีจำหน่ายยาเสพติด

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของจำนวน ตัวอย่าง
1. เพศ		
ชาย	27	77.1
หญิง	8	22.9
2. อายุ		
24 ปี -29 ปี	15	42.9
30 ปี -34 ปี	12	34.3
35 ปี-39 ปี	3	8.6
40 ปี-44 ปี	3	8.6
45 ปี -49 ปี	2	5.7
3. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	1	2.9
ประถมศึกษา	15	42.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	34.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	11.4
ปวช.	2	5.7
ปวส.	-	-
ปริญญาตรี	1	2.9
4. อาชีพ		
ว่างงาน	5	14.3
รับจ้าง	22	62.9
กิจการส่วนตัว	8	22.9

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของ ตัวอย่าง
5. รายได้จากการประกอบอาชีพสุจริต		
ไม่มีรายได้	5	14.3
6,000 – 10,000 บาท	19	54.3
กว่า10,000- 15,000 บาท	5	14.3
กว่า 15,000 -20,000 บาท	1	2.9
กว่า 20,000 – 25,000 บาท	4	11.4
กว่า 25,000 บาท	1	2.9
6. ภาระหนี้สิน		
ไม่มีหนี้สิน	25	71.4
มีหนี้สิน	10	28.6
7. ความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพิจารณาคดี		
มีความรู้ ความเข้าใจ	35	100.00
ไม่ทราบ		
8. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิของผู้ต้องขัง		
มีความรู้ ความเข้าใจ	35	100.00
ไม่ทราบ		

2. ประวัติการก่ออาชญากรรมที่ถูกจับกุมและบทลงโทษที่ได้รับของผู้กระทำผิด คดีครอบครัวเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ

2.1 อายุเริ่มต้นที่รู้จักยาเสพติด ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่รู้จักยาเสพติดครั้งแรก ช่วงอายุระหว่าง 12-18 ปี (ร้อยละ 65.7) ผู้กระทำผิดชายคนหนึ่ง กล่าวว่า ตนเองรู้จักยาเสพติดครั้งแรกขณะศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเพื่อนแนะนำให้รู้จัก ในระยะแรกเพื่อนจะจัดหายาเสพติด (ยาบ้า) มาให้ทดลองเสพ โดยจะลักลอบเสพยาภายในห้องน้ำของโรงเรียนทำให้เริ่มรู้จักกลุ่มเพื่อน ๆ ที่มีพฤติกรรมเสพยาและจำหน่ายยาเสพติดมากขึ้น แต่การสร้างเครือข่ายยาเสพติดก็จะชักชวนเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่ไม่สนใจการเรียนหรือผลการเรียนไม่ค่อยดีเท่านั้น ในส่วนตนเองนั้นเดิมเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกรดเฉลี่ย 3 กว่า แต่เป็นเพราะอยากทดลองยาบ้าคิดว่าไม่น่าจะติด แต่เมื่อเสพยาแล้วจะทำให้รู้สึกสนุก เมื่อเริ่มใช้ยาเสพติดไปเรื่อย ๆ ก็จะต้องซื้อ แต่ราคาของยาเสพติดนั้นมีราคาค่อนข้างแพงหากจะอาศัยเงินที่ขอจากแม่ก็กลัวแม่จะรู้หรือสงสัย จึงจำเป็นต้องหารายได้จากการจำหน่ายยาเป็นค่าใช้จ่ายในการเสพยา การจำหน่ายยาไม่จำเป็นต้องมีเงินลงทุนก็สามารถรับยาเสพติดมาจำหน่ายได้ก่อน โดยมีเครดิตให้ไม่เกิน 1 สัปดาห์ เมื่อเริ่มจำหน่ายยาเสพติดก็ทำให้มีรายได้มากพอที่จะสามารถซื้อสิ่งของเครื่องใช้ตามแฟชั่นได้อย่างฟุ้งเฟ้อ จนกระทั่งในที่สุดตนเองก็เรียนไม่จบและกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด และให้ความคิดเห็นว่า การหาซื้อยาเสพติดไม่ใช่เรื่องยาก ง่ายกว่าการค้นหาสถานที่เรียนต่อเสียอีก แต่เมื่อสอบถามว่าการตัดสินใจกระทำผิดแล้วการถูกจำคุกหรือไม่ ผู้กระทำผิดชายกล่าวว่า สำหรับผู้กระทำผิดชายแล้วจะกลัวการต้องโทษจำคุกครั้งแรกเท่านั้น ในครั้งต่อไปจะไม่รู้สึกกลัวเพราะเตรียมตัวเตรียมใจไว้แล้วจะอยู่ในเรือนจำเพื่อถือวันพ้นโทษ

2.2 การรู้จักโทษของยาเสพติด เมื่อเริ่มต้นรู้จักยาเสพติดครั้งแรก เกือบทั้งหมดยอมรับว่าเพื่อนเป็นผู้แนะนำให้รู้จัก เริ่มจากการเสพยา และทราบถึงโทษของยาเสพติด (ร้อยละ 85.7)

2.3 การกระทำผิดไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี ส่วนใหญ่กระทำผิดแล้วไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีมากกว่า 3 ครั้ง (ร้อยละ 94.3) เป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดแรงงูใจ กล้าเสี่ยง เปรียบตนเองเหมือนผู้มีประสบการณ์และทักษะความชำนาญ

2.4 การกระทำผิดถูกจับกุมดำเนินคดี ส่วนใหญ่กระทำผิดและถูกจับกุมดำเนินคดีจำนวน 2-3 ครั้ง (ร้อยละ 80) ประชากรผู้กระทำผิดชายคนหนึ่ง กล่าวว่า การจำหน่ายยาเสพติดเป็นงานที่มาสามารถทำได้ง่าย เพราะรู้จักเพื่อนในเครือข่าย ไม่จำเป็นต้องมีเงินทุนเริ่มต้นจากการเป็นคนเดินยา ส่วนประชากรผู้กระทำผิดชายอีกรายกล่าวว่า ไม่ได้คิดจะขายยาเสพติดแต่เมื่อมีปัญหาจำ

เป็นต้องใช้เงิน จึงไปขอยืมเงินจากเพื่อน แต่แทนที่จะได้รับเงินกลับได้รับยาเสพติดมาจำนวนหนึ่ง เพื่อให้นำไปจำหน่ายเมื่อได้เงินมาแล้วค่อยนำเงินมาชำระหนี้

2.5 ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิด ส่วนใหญ่ผลตอบแทนจากการกระทำผิดจะถูกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินแม้ถูกยึดทรัพย์แต่ก็ยังคงมีเหลือเก็บไว้ (ร้อยละ 62.9) ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวว่าตนเองกระทำผิดต้องโทษมาแล้ว จำนวน 3 ครั้ง รายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดจะนำไปซื้อที่ดินซึ่งไม่มีโฉนด เป็นที่ดินจับจองสิทธิ นำมาสร้างเป็นเรือนไม้ห้องแถวสำหรับให้เช่า แล้วนำรายได้จากค่าเช่าดังกล่าวไปซื้อทรัพย์สิน ปัจจุบันสามารถนำรายได้จากค่าเช่าเป็นค่าเลี้ยงชีพขณะต้องโทษจำคุก และให้คำมั่นว่าในอนาคตภายหลังพ้นโทษจะไม่กระทำผิดซ้ำ

2.6 การต้องโทษตามคำพิพากษา ส่วนใหญ่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษ สั่งจำคุกเป็นระยะเวลา 6 เดือน – 5 ปี (ร้อยละ 57.1) รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ประวัติการก่ออาชญากรรมที่ถูกจับกุมและบทลงโทษที่ได้รับของผู้กระทำผิดคดียาเสพติด

คุณลักษณะเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรม	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของจำนวน ตัวอย่าง
1. อายุเริ่มต้นที่รู้จักยาเสพติด		
12 – 18 ปี	23	65.7
19 – 25 ปี	5	14.3
26 – 32 ปี	4	11.4
33 – 39 ปี	2	5.7
40 – 46 ปี	1	2.9
2. โทษของเสพติด (ครั้งแรกที่รู้จักยาเสพติด)		
ไม่ทราบ	5	14.3
ทราบ	30	85.7
3. กระทำผิดไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	2	5.7
มากกว่า 3 ครั้ง	33	94.3

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คุณลักษณะเกี่ยวกับการประกอบอาชีพกรรม	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของจำนวน ตัวอย่าง
4. ถูกจับกุมดำเนินคดี		
2 – 3 ครั้ง	28	80
4 – 5 ครั้ง	4	11.4
6 – 7 ครั้ง	2	5.7
มากกว่า 8 ครั้ง	1	2.9
5. โทษที่ศาลพิพากษาตัดสินคดี		
รอลงอาญาหรือส่งตัวไปบำบัดรักษา	9	25.7
จำคุก 6 เดือน – 5 ปี	20	57.1
จำคุก กว่า 5 ปี – 10 ปี	5	14.3
จำคุก กว่า 10 ปี -15 ปี	-	-
จำคุก กว่า 15 ปี – 18 ปี	1	2.9
6. โทษที่ได้รับจริง		
รอลงอาญาหรือส่งตัวไปบำบัดรักษา	9	25.7
จำคุก 6 เดือน – 5 ปี	21	60
จำคุก กว่า 5 ปี – 10 ปี	4	11.4
จำคุก กว่า 10 ปี – 15 ปี	1	2.9
7. ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิด		
ถูกยึดทรัพย์สิน	7	20
ถูกยึดบางส่วนยังมีเหลือเก็บ	22	62.9
ไม่ถูกยึดทรัพย์สิน	6	17.1

3. การคาดคะเนผลตอบแทนที่ได้รับจากการกระทำผิดหากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี และโทษที่คาดคะเนว่าจะได้รับหากถูกจับกุมดำเนิน

3.1 ผลตอบแทนที่จะได้รับ หากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีส่วนใหญ่ คาดว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดครั้งนี้ ระหว่าง 1 แสนบาท ถึง 1 ล้านบาท (ร้อยละ 40)

3.2 โทษที่คาดคะเนว่าจะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีส่วนใหญ่คาดคะเนโทษหากถูกจับกุมดำเนินคดี ศาลจะพิพากษาตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา กว่า 5 – 10 ปี โดยใช้ประสบการณ์ที่เคยต้องโทษเป็นข้อมูลที่ใช้การคาดคะเนโทษ

3.3 การคาดคะเนการกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าจะกระทำผิดอีกหรือไม่ (ร้อยละ 48.6) ผู้กระทำผิดซ้ำรายหนึ่ง กล่าวว่า ไม่มั่นใจว่าหลังพ้นโทษแล้วจนกระทำผิดซ้ำหรือไม่ เพราะกว่าจะพ้นโทษ ไม่แน่ใจว่าจะมีงานทำและมีรายได้พอสำหรับเลี้ยงชีพหรือไม่ หรือหากกลับมาเจอเพื่อนกลุ่มเดิมก็อาจหวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่แน่ใจว่าจะไม่กระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษให้เหตุผลว่า เพราะกว่าจะพ้นโทษในคดีปัจจุบันอายุก็มากขึ้น อีกทั้งยังทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิดเหลือเพียงพอสำหรับการใช้ชีวิตที่เหลือกับครอบครัว

3.4 แรงจูงใจในการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดซ้ำให้เหตุผลเกี่ยวกับรายได้ (31.4%) ต้องการสร้างฐานะครอบครัว (25.8%) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเสพยา (20%) เพราะรักสนุก (14.2%) ภาระครอบครัว (5.7%) และภาระหนี้สิน (2.9%) ตามลำดับจะสังเกตเห็นว่าส่วนใหญ่ให้เหตุผลแรงจูงใจซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับเงินและรายได้เพื่อการอยู่รอด การกินคืออยู่ดี โดยไม่กล่าวอ้างถึงปัญหาทางด้านสังคม เนื่องจากความไม่แน่นอนทางด้านเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพสุจริตต้องอาศัยเงินลงทุน โอกาสในการเข้าถึงทุนน้อย การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็อยู่ในระดับประถมศึกษา ส่งผลต่อการประกอบอาชีพและรายได้ไม่เพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อการครองชีพในชีวิตประจำวัน หากหวังแต่รายได้จากอาชีพสุจริตก็จะไม่สามารถสร้างฐานะได้ จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผลตอบแทนที่จะได้รับหากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีจะได้รับผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดครั้งนี้ระหว่าง 1 แสนบาท ถึง 1 ล้านบาท (ร้อยละ 40) เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างรายได้สุจริตที่ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับผลตอบแทนจากการประกอบอาชญากรรม จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันมาก จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้กระทำผิดซ้ำตัดสินใจกล้าที่จะเสี่ยงกระทำผิดซ้ำ

รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 คุณลักษณะเกี่ยวกับการคาดคะเนผลตอบแทน และ โทษที่คาดคะเน หากถูกจับกุม
ดำเนิน

คุณลักษณะเกี่ยวกับการคาดคะเนผลตอบแทน อัตราโทษ และแรงจูงใจ ประกอบอาชญากรรม	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของจำนวน ตัวอย่าง
1. ผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดหากไม่ถูกจับกุม		
น้อยกว่า 10,000 บาท	7	20.00
กว่า 10,000 – 1 แสนบาท	8	22.9
กว่า 1 แสนบาท – 1 ล้านบาท	14	40.00
กว่า 1 ล้านบาท	6	17.1
2. โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดี		
ไม่ถูกจับกุม	11	31.4
ต่ำกว่า 5 ปี	4	11.4
กว่า 5 ปี – 10 ปี	15	42.9
กว่า 10 ปี	5	14.3
3. คาดคะเนการกระทำผิดในอนาคต		
กระทำผิดอีก	5	14.3
ไม่แน่ใจ	17	48.6
ไม่กระทำผิดอีก	13	37.1
4. แรงจูงใจในการประกอบอาชญากรรม		
รักสนุก	5	14.2
รายได้ดี	11	31.4
สร้างฐานะครอบครัว	9	25.8
ภาระครอบครัว	2	5.7
ค่าใช้จ่ายในการเสพยา	7	20.00
ภาระหนี้สิน	1	2.9

4. พฤติกรรมความเสี่ยงของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ โดยใช้เกมเป็นเครื่องมือในการอธิบายพฤติกรรมเสี่ยง

จากการทดสอบพฤติกรรมความเสี่ยง โดยการเล่นเกม พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ที่เข้าร่วมเล่นเกม มีกิริยาอาการแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือตัวกระตุ้น ในที่นี้คือผลตอบแทนจากการเล่นเกม

แบบทดสอบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงประชากรผู้กระทำผิดซ้ำที่เข้าร่วมเล่นเกม พบว่า ผลของการเล่นเกมที่ถูกบันทึกลงในกระดาษคำตอบ สำหรับในแต่ละเกมที่เลือกกระปุกในช่องของข้อเสนอบนแบบ A ถ้าเล่นเกมภายใต้ข้อเสนอบนแบบ A และให้เลือกกระปุกในช่องของข้อเสนอบนแบบ B ถ้าต้องการเล่นเกมภายใต้ข้อเสนอบนแบบ B และจะไม่สามารถเลือกกระปุกทั้งแบบ A และ B ทั้งนี้ผลของเกมสามารถบอกพฤติกรรมของผู้เล่นเกมดังนี้

- * ผู้ที่ไม่ชอบเสี่ยง เลือกเล่นเกม A มากกว่า 5 ครั้ง
- * ผู้ที่ปานกลาง เลือกเล่นเกม A เท่ากับเกม B
- * ผู้ที่รักความเสี่ยง เลือกเล่นเกม B มากกว่า 5 ครั้ง

ผลของเกมเป็นไปตามที่คาดการณ์ คือ ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรักความเสี่ยง เลือกเล่นเกม B มากกว่า 5 ครั้ง (ร้อยละ 51.4) รองลงมาคือผู้ที่เสี่ยงปานกลาง (ร้อยละ 31.4) และผู้ที่ไม่ชอบเสี่ยง (ร้อยละ 17.1)

พฤติกรรมรักความเสี่ยง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม กระทำผิดซ้ำ หากผลตอบแทนจากการกระทำผิดยิ่งสูง ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงก็จะตัดสินใจกระทำผิด ตรงกันข้าม หากผลตอบแทนจากการกระทำผิดต่ำ ก็จะไม่ตัดสินใจกระทำผิด

แต่สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมไม่ชอบเสี่ยงหรือปานกลาง จะตัดสินใจประกอบอาชญากรรมกระทำผิดซ้ำหากคิดว่ามีโอกาสที่ไม่ถูกจับดำเนินคดี หรืออัตราโทษจำคุกมีระยะสั้น แม้ผลตอบแทนที่จะได้รับมีจำนวนไม่มากก็จะตัดสินใจกระทำผิด แต่หากคิดว่าโอกาสที่จะถูกจับกุมมีความเสี่ยงมาก และต้องรับโทษจำคุกเป็นระยะเวลานาน แม้อัตราผลตอบแทนจากการกระทำผิดจะสูง ก็จะตัดสินใจไม่เสี่ยงที่จะกระทำผิดซ้ำ

รายละเอียดตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 คุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมความเสี่ยง

คุณลักษณะพฤติกรรมเสี่ยง	จำนวน N = 35	ร้อยละ ของจำนวน ตัวอย่าง
พฤติกรรมเสี่ยง		
ไม่ชอบเสี่ยง เลือกเล่นเกมส A มากกว่า 5 ครั้ง	6	17.1
ปานกลาง เลือกเล่นเกมส A = เกมส B	11	31.4
รักความเสี่ยง เลือกเล่นเกมส B มากกว่า 5 ครั้ง	18	51.4

5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์แบบหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำ คดีจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

5.1 ความสัมพันธ์ในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ

5.1.1 ความสัมพันธ์ในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ ขึ้นอยู่กับโทษที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต กับ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการกระทำผิดหากไม่จับกุมดำเนินคดี

ตารางที่ 4.5 โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดี กับ ผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติด

โทษที่คาดว่าจะได้รับ หากถูกจับกุมดำเนินคดี	ผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดถ้าไม่ถูกจับกุม				รวม
	< 1 หมื่น	>1 หมื่น -1 แสนบาท	>1แสน -1 ล้านบาท	> 1 ล้านบาท	
ไม่ถูกจับกุม	6	2	3	0	11
จำคุกต่ำกว่า 5 ปี	0	2	1	1	4
จำคุกกว่า 5- 10 ปี	1	4	7	3	15
จำคุกกว่า 10 ปี	0	0	3	2	5
รวม	7	8	14	6	35

ค่าไคสแควร์ ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (df) 9 และระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 16.9

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ 17.292(a)

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้กระทำผิดซ้ำ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์ระหว่างบทลงโทษที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรม กับผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบอาชญากรรมหากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี

ผู้กระทำผิดซ้ำจะคาดคะเนบทลงโทษที่จะได้รับเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับก่อนการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม

ถ้าพิจารณาจากโทษที่คาดว่าจะได้รับ ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ พบว่า จำนวน 15 คน คาดว่าโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา กว่า 5-10 ปี และในจำนวนนี้มีจำนวน 7 คน คาดว่าอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการจำหน่ายยาเสพติดถ้าไม่ถูกจับกุม กว่า 1 แสน ถึง 1 ล้านบาท จึงตัดสินใจประกอบอาชญากรรม

ถ้าพิจารณาจากผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดถ้าไม่ถูกจับกุม พบว่า ส่วนใหญ่ (จำนวน 14 คน) ตัดสินใจประกอบอาชญากรรมคาดว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการจำหน่ายยาเสพติดถ้าไม่ถูกจับกุมมีจำนวน กว่า 1 แสนบาท ถึง 1 ล้านบาท และในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จำนวน 7 คน คาดว่าหากถูกจับกุมจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา กว่า 5 – 10 ปี

และพบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำทั้งหมด คาดว่าหากผลตอบแทนที่ได้รับการจําหน่ายยาเสพติดถ้าไม่ถูกจับกุมมากกว่า 1 ล้านบาท โอกาสที่จะถูกจับกุมก็จะยิ่งมากขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับสมมุติฐาน “ยิ่งผลตอบแทนสูง ความเสี่ยงในการถูกจับกุมก็จะยิ่งสูง”

5.1.2 ความสัมพันธ์ในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ ขึ้นอยู่กับ โทษที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต กับ พฤติกรรมเสี่ยง

ตารางที่ 4.6 โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดี กับ พฤติกรรมความเสี่ยง

โทษที่คาดว่าจะได้รับ หากถูกจับกุมดำเนินคดี	พฤติกรรมความเสี่ยง			รวม
	ไม่ชอบเสี่ยง	ปานกลาง	ชอบเสี่ยง	
ไม่ถูกจับกุม	3	6	2	11
จำคุกต่ำกว่า 5 ปี	2	1	1	4
จำคุกกว่า 5- 10 ปี	1	4	10	15
จำคุกกว่า 10 ปี	0	0	5	5
รวม	6	11	18	35

ค่าไคสแควร์ ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (df) 6 และระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 12.6

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ 14.476(a)

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจประกอบอาชญากรรมจําหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้กระทำผิดซ้ำ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์ระหว่างบทลงโทษที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรมกับพฤติกรรมเสี่ยง ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ จำนวน 18 คน มีพฤติกรรมชอบเสี่ยง ในจำนวนนี้ 10 คน คาดคะเนโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลากว่า 5 –10 ปี ถ้าพิจารณาจากโทษที่คาดคะเน พบว่า

ส่วนใหญ่ จำนวน 15 คน คาดคะเนโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา กว่า 5-10 ปี ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จำนวน 10 คน เป็นผู้มีพฤติกรรมชอบเสี่ยง

จึงสรุปได้ว่า การตัดสินใจของผู้กระทำผิดซ้ำ จำนวน 35 คน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยงและคาดว่าหากถูกจับกุมจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลากว่า 5 – 10 ปี จึงตัดสินใจประกอบอาชญากรรมสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมไม่ชอบเสี่ยง และปานกลาง พบว่า จะตัดสินใจไม่กระทำผิด หากคาดว่าโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะถูกตัดสินจำคุกมากกว่า 10 ปี

5.1.3. ความสัมพันธ์ในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ ขึ้นอยู่กับ โทษที่คาดว่าจะได้รับใน อนาคต กับ จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี

ตารางที่ 4.7 โทษที่คาดคะเนหากถูกจับกุมดำเนินคดี กับ จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี

โทษที่คาดว่าจะได้รับ	จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี				
	2 – 3 ครั้ง	4 – 5 ครั้ง	6-7 ครั้ง	มากกว่า 8 ครั้ง	
รวม					
หากถูกจับกุมดำเนินคดี					
ไม่ถูกจับกุม	9	2	0	0	11
จำคุกต่ำกว่า 5 ปี	2	0	2	0	4
จำคุกกว่า 5- 10 ปี	13	2	0	0	15
จำคุกกว่า 10 ปี	4	0	0	1	5
รวม	28	4	2	1	35

ค่าไคสแควร์ ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (df) 9 และระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 16.9

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ 23.553(a)

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจจำนายยาเสพติดให้โทษของผู้กระทำผิดซ้ำ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์ระหว่าง บทลงโทษที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี

ถ้าพิจารณาจากจำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 28 คน กระทำผิดซ้ำถูกจับกุมดำเนินคดีมาแล้วจำนวน 2-3 ครั้ง ในจำนวนดังกล่าว มี 13 คน ที่คาดคะเนโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะต้องโทษจำคุกกว่า 5-10 ปี

ถ้าพิจารณาจากจำนวนโทษที่คาดว่าจะได้รับ พบว่า ส่วนใหญ่ จำนวน 15 คน คาดคะเนโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา กว่า 5-10 ปี ในจำนวนนี้มีจำนวน 13 คน กระทำผิดซ้ำถูกจับกุมดำเนินคดีมาแล้ว จำนวน 2-3 ครั้ง

จึงสรุปได้ว่า การตัดสินใจของผู้กระทำผิดซ้ำ จำนวน 35 คน ส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำถูกจับกุมดำเนินคดีมาแล้ว จำนวน 2-3 ครั้ง คาดว่า โทษที่จะได้รับหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลากว่า 5-10 ปี จึงตัดสินใจกระทำผิดและ ผู้กระทำผิดซ้ำที่จะถูกจับกุมดำเนินคดีมาแล้วมากกว่า 8 ครั้ง แม้คาดว่าหากถูกจับกุมจะต้องโทษจำคุกกว่า 10 ปี ก็กล้าเสี่ยงที่จะตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ

5.2 ความสัมพันธ์ในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ

5.2.1 การตัดสินใจกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ขึ้นอยู่กับ อาชีพ

ตารางที่ 4.8 โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคต กับ อาชีพก่อนต้องโทษ

โอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ	อาชีพก่อนต้องโทษ			รวม
	ว่างงาน	รับจ้าง	กิจการส่วนตัว	
กระทำผิดอีก	1	1	2	4
ไม่แน่ใจ	4	8	5	17
ไม่กระทำอีก	0	13	1	14
รวม	5	22	8	35

ค่าไคสแควร์ ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (df) 4 และระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 9.49

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ 10.051(a)

จากตารางที่ 4.8 โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ ขึ้นอยู่กับการประกอบอาชีพ

อาชีพก่อนต้องโทษของผู้กระทำผิดซ้ำ พบว่า 22 คน ประกอบอาชีพรับจ้างในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ จำนวน 13 คน คาดว่าจะไม่กระทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ

จึงสรุปได้ว่า การตัดสินใจกระทำผิดซ้ำในอนาคตของผู้กระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดซ้ำที่ประกอบอาชีพรับจ้างก่อนต้องโทษ คาดว่าหากพ้นโทษจะไม่กระทำผิดซ้ำ แต่ผู้กระทำผิดซ้ำที่ว่างงานทั้งหมดมีโอกาสจะตัดสินใจกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ

5.2.2 การตัดสินใจกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ขึ้นอยู่กับ แรงจูงใจเพื่อสร้างฐานะครอบครัว

ตารางที่ 4.9 โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคต กับ แรงจูงใจเพื่อสร้างฐานะครอบครัว

โอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ	แรงจูงใจในการกระทำผิด		รวม
	สร้างฐานะครอบครัว	เหตุผลอื่น	
กระทำผิดอีก	4	0	4
ไม่แน่ใจ	5	12	17
ไม่กระทำอีก	11	3	14
รวม	20	15	35

ค่าไคสแควร์ ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (df) 2 และระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 5.99

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ 10.963(a)

จากตารางที่ 4.9 โอกาสที่จะกระทำผิดในอนาคตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจด้านการสร้างฐานะครอบครัว โดย พบว่า ส่วนใหญ่ จำนวน 20 คน ให้เหตุผลในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ โดยมีแรงจูงใจในการกระทำผิดเนื่องจากต้องการสร้างฐานะครอบครัว ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ จำนวน 11 คน คาดคะเนว่าในอนาคตภายหลังพ้นโทษจะไม่กระทำผิดซ้ำ

ผู้กระทำผิดซ้ำ จำนวน 35 คน พิจารณาจาก โอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำ พบว่า ส่วนใหญ่ จำนวน 17 คน ไม่แน่ใจว่าจะกระทำผิดซ้ำหรือไม่ภายหลังพ้นโทษ ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ จำนวน 12 คน ให้เหตุผลในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำไม่ได้เกิดจากแรงจูงใจที่ต้องการสร้างฐานะครอบครัว แต่เนื่องจากเหตุผลอื่น ๆ

จึงสรุปได้ว่า ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ที่ให้เหตุผลในการกระทำผิดซ้ำเนื่องจากต้องการสร้างฐานะครอบครัวจะไม่กระทำผิดซ้ำในอนาคต แต่ผู้กระทำผิดซ้ำที่ให้เหตุผลในการกระทำผิดซ้ำเนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ มีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพการงาน ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความเสี่ยงของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ โดยใช้เกมเป็นเครื่องมือในการอธิบายพฤติกรรมเสี่ยง
2. เพื่อศึกษาผลตอบแทนและความเสี่ยงในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

1. ระดับความเสี่ยงผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คดีครอบครองจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ

ระดับความเสี่ยงของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต สามารถวิเคราะห์ได้จากพฤติกรรมการตัดสินใจ ตามแบบทดสอบการเล่นเกม พฤติกรรมเสี่ยงของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน ซึ่งกลไกการเกิดพฤติกรรมจะประกอบด้วย

- สิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้น (Stimulus) ในการตัดสินใจประกอบอาชีพการงาน สิ่งเร้าที่ดีที่สุด คือ เงิน บ้าน รถยนต์ เป็นต้น
- เหตุจูงใจ (Motivation) หมายถึง ความต้องการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและผลักดันให้แสดงพฤติกรรมออกมา เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาด้านการเงินต้องการสร้างฐานะครอบครัว เป็นต้น

พฤติกรรมของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ปฏิบัติเป็นส่วนมาก ประสบการณ์ในอดีตที่ไม่เหมือนกัน สิ่งเร้าหรือแรงจูงใจที่มนุษย์ประสบในชีวิตประจำวันก็มีความหมายแตกต่างกันไป บุคคลแต่ละคนจึงมีนิสัยชอบเสี่ยงไม่เท่ากัน และมีทัศนคติต่อการเสี่ยงแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจจะเนื่องมาจากภูมิหลังทางครอบครัว ระดับการศึกษา วัฒนธรรม

ประเพณี ค่านิยม อายุ ประสบการณ์ในชีวิต ฯลฯ สำหรับประสบการณ์ของผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ พบว่า

ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ เป็นเพศชายเพศ อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมสังคมไทย เพศชาย ต้องเป็นผู้นำครอบครัวเป็นผู้รับภาระเลี้ยงดูครอบครัว ต้องดิ้นรน ขวนขวายเพียงเพื่อความกินดี อยู่ดีของสมาชิกในครอบครัว โอกาสในการตัดสินใจกระทำผิดจึงมีมากกว่าเพศหญิง

ผู้กระทำผิดซ้ำยอมรับว่า รู้จักยาเสพติดครั้งแรก ช่วงอายุระหว่าง 12-18 ปี ซึ่งเป็นธรรมชาติของกลุ่มวัยรุ่น คือ ความตึกคะนอง อยากรู้ อยากเห็น เมื่อรวมกันเป็นกลุ่มจะทำให้อิทธิพลของกลุ่มมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และปรับเปลี่ยนทัศนคติ หากประกอบอาชญากรรมแล้วไม่ถูกลงโทษในทันที ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ กล้าเสี่ยง เปรียบตนเองเหมือนผู้มีประสบการณ์ ในยุคกระแสวัตถุนิยมพฤติกรรมของคนในสังคมมีความเบี่ยงเบนไปในทางฟุ้งเฟ้อและลุ่มหลง ประกอบกับแรงเสริมที่สำคัญมาก คือ สิ่งที่เป็นวัตถุ เช่น เงิน ทอง บ้าน รถยนต์ เมื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการกระทำผิดที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าการประกอบอาชีพสุจริต อีกทั้งทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมยังคงมีเหลือเก็บไว้ ก็จะเป็นแรงผลักดันให้ตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ

ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างก่อนต้องโทษ เป็นผลจากการขาดโอกาสด้านการศึกษา จำเป็นต้องหาเงินเลี้ยงชีพก่อนวัยอันควร ซึ่งการศึกษาเป็นเงื่อนไขในการประกอบอาชีพ เมื่อวุฒิการศึกษาจบแค่ระดับประถมศึกษา หน้าที่การงานที่ทำก็คือ ผู้ขายแรงงาน หากขาดทักษะในการพัฒนาฝีมือแรงงานด้วยแล้ว กลายเป็นแรงงานด้อยคุณภาพ ซึ่งต้องแข่งขันกับแรงงานต่างด้าว ซึ่งอาจทำให้ตกงาน หรืออาจประสบปัญหาด้านอัตราค่าจ้างแรงงานที่ถูกกดให้ต่ำ จากงานวิจัยจะพบว่ารายได้จากการประกอบอาชีพสุจริต ต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งในภาวะเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน ไม่เพียงพอสำหรับการยังชีพ เมื่อรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองตน อำนาจของเงินก็จะเป็นสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นในการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม

ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่จะไม่มีหนี้สิน เพราะไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ในระบบได้ ฉะนั้นถ้ามีความจำเป็นต้องใช้เงิน ก็ดูเหมือนมีหนทางเดียว คือ การประกอบอาชญากรรม

การกระทำผิดที่ผ่านมาของผู้กระทำผิดซ้ำเมื่อกระทำผิดแล้วไม่ถูกจับกุมมากกว่า 3 ครั้ง และบางรายยอมรับว่าเคยต้องโทษมาแล้ว 2-3 ครั้ง จากประสบการณ์การกระทำผิดของกลุ่มเพื่อน หรือของตนเองที่ผ่านมาประกอบอาชญากรรมแล้วไม่ถูกลงโทษในทันที ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ (Learning หรือ conditioning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าอันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ สิ่งเร้าเป็นแรงเสริมจิตใจของผู้กระทำผิด แรงเสริมที่สำคัญที่ทำให้ตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากได้อิทธิพลจากกลุ่มขณะต้องโทษอยู่ภายในเรือนจำถูกขังรวมกันระหว่าง

ผู้เสพ ผู้ค้า ก่อให้เกิดการระดมสมองแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เกิดประสบการณ์เรียนรู้วิธีการต่อสู้คดี

ภูมิหลังของประชากรผู้กระทำผิดซ้ำ มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการตัดสินใจประกอบอาชญากรรมกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากประสบการณ์และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่เคยต้องโทษจำคุกสอนให้เขาเหล่านั้น ต่อสู้ คดีรธน เอาตัวรอด มีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่แตกต่างจากคนปกติในสังคมโดยทั่วไป ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาส่งผลให้สามารถคาดคะเนโทษที่จะได้รับ หากถูกจับกุมรวมทั้งกลยุทธ์การต่อสู้คดีและช่องทางการหลบหนี เปรียบเทียบกับผลตอบแทนจากการกระทำผิด เป็นเงื่อนไขในการพิจารณาตัดสินใจก่อนการเลือกเพื่อให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง

ประชากรผู้กระทำผิดซ้ำจะกระทำผิดต่อเนื่องจนกระทั่งติดเป็นนิสัยกลายเป็นอาชญากรอาชีพซึ่งมีรายได้หลักจากการประกอบอาชญากรรม มักจะอ้างเหตุผลในการกระทำผิดเพื่อต้องผลตอบแทนในการสร้างฐานะครอบครัว หนึ่งในจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำ กล่าวว่า “การติดคุกครั้งแรกเป็นเรื่องที่น่ากลัว แต่การติดคุกในครั้งต่อไปไม่รู้สึกลำบาก” หากโชคร้ายถูกจับกุมตัดสินใจต้องโทษจำคุกก็ทำได้เพราะเตรียมตัวมาแล้ว นอกจากนี้ประสบการณ์ที่เคยผ่านการติดคุกมาแล้วไม่รู้สึกรังเกียจหรือความยากลำบากในการปรับตัวใช้ชีวิตในเรือนจำ การดำเนินชีวิตในเรือนจำจะมุ่งใช้เวลาให้ผ่านพ้นไปวัน ๆ รอการพ้นโทษ

การตัดสินใจประกอบอาชญากรรมของผู้กระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนโทษที่จะได้รับหรือพฤติกรรมเสี่ยง และค่าความคาดหวังของผลตอบแทนที่จะได้รับแตกต่างกัน ผลของเกมจากการวิจัย สามารถบอกพฤติกรรมของผู้กระทำผิดซ้ำที่ร่วมเล่นเกม

โดยผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยง เลือกเล่นเกม B มากกว่า 5 ครั้ง ซึ่งหมายถึง ผู้ที่ชอบเสี่ยงจะตัดสินใจเลือกลงทุนในทางเลือกที่มีความเสี่ยงสูง อัตราโทษที่คาดว่าจะได้รับสูง และให้ผลตอบแทนสูงเช่นกัน

2 ผลตอบแทน และความเสี่ยงในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ

ภายหลังรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ทั้งราคาทุนและราคาขายของยาเสพติดเพิ่มขึ้น ประมาณ 2 เท่าตัว แต่ความเสี่ยงก็สูงขึ้นเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน “ยิ่งความเสี่ยงสูงผลตอบแทนก็ยิ่งสูงตาม (High risk , High return)” นั้นแสดงให้เห็นว่า การจำหน่ายยาเสพติดหากต้องเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนในการถูกจับกุมดำเนินคดีสูงขึ้น ก็จะกลายเป็นต้นทุนในการปรับตั้งราคาเพื่อเก็งกำไร เมื่อรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ก็จะทำให้ผลตอบแทน

แทนจากการจำหน่ายยาเสพติดสูงกลับมาด้วย ดังนั้น ความเสี่ยงอาจจะเป็นโอกาสก็ได้ อีกทั้งการปรับตัวที่สูงขึ้นของราคายาเสพติดก็อาจจะมีผลผลักดันให้ผู้เสพยากลายเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดได้เช่นกัน เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเสพยาที่สูงขึ้น ทำให้อำนาจของเงินจะเป็นแรงเสริมที่สำคัญให้กระทำผิดซ้ำ

เมื่อจังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพการเจริญทางเศรษฐกิจ และกระแสวัตถุนิยมมากขึ้นเท่าไร เศรษฐกิจนอกระบบยิ่งเฟื่องฟูขึ้นเป็นเงาตามตัว เพราะเศรษฐกิจนอกระบบเป็นช่องทางในการหาเงินที่สำคัญของผู้มีอิทธิพลในสังคมทั้งหลาย สำหรับพวกผู้มีอิทธิพลแล้วการธุรกิจได้ดินเป็นธุรกิจที่ทำงาน รายได้ดี ไม่ต้องลงทุนมาก และที่สำคัญคือ ไม่ต้องเสียภาษี เพราะกิจการเหล่านี้เปิดขึ้นมาโดยการหลบเลี่ยงกฎหมายอยู่แล้ว รัฐบาลจึงไม่สามารถเข้าไปทำการตรวจสอบเงินที่หมุนเวียนหรือระบบบัญชีของกิจการเหล่านี้ได้ รายได้ที่เกิดขึ้นจากธุรกิจเหล่านี้จึงไม่มีการนับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือรายได้ประชาชาติด้วยเช่นกันและเป็นรูรั่วของระบบเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

ข้อมูลสารสนเทศจะเป็นสิ่งที่หาได้ไม่ถนัดนักในธุรกิจนอกระบบ เป็นอุปสรรคทั้งผู้ขาย และผู้ซื้อ ส่งผลให้ การซื้อขายจะกระทำเฉพาะกลุ่มที่แน่นใจ เชื่อใจกันเท่านั้น เพื่อลดโอกาสเสี่ยงในการถูกจับกุม อีกทั้งจะสังเกตเห็นได้ว่าผลตอบแทนจากการจำหน่ายยาเสพติดเพิ่มขึ้น เมื่อรัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด

ผู้กระทำผิดซ้ำจะวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยประเมิน โอกาสที่จะการถูกจับกุม เปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการประกอบอาชญากรรมและการต่อสู้ทางคดีเพื่อให้มีอิทธิพลภาพโดยรวดเร็วที่สุดหรือได้รับโทษน้อยที่สุด โดยจะประเมินจากประสบการณ์ที่เคยต้องโทษที่ผ่านมา สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำจันดีเป็นนิสัยและมีรายได้หลักจากการจำหน่ายยาเสพติดแล้วเขาเหล่านั้นจะไม่ได้คิดว่าตนเอง คือ ผู้ร้าย แต่จะคิดว่าตนเองคือผู้มีประสบการณ์และทักษะความชำนาญ สำหรับผู้ที่กระทำผิดซ้ำเคยต้องโทษจำคุกแล้วการใช้ชีวิตระหว่างต้องโทษจำคุกจะใช้เพื่อให้เวลาผ่านไปวัน ๆ รอวันพ้นโทษ แม้จะผ่านระบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขังรายบุคคลแต่ก็ยังคงต้องขังรวมกัน เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่ บุคลากร และงบประมาณ การขังรวมกันระหว่างผู้เสพยา ผู้ค้า หรือผู้กระทำผิดคดีอื่น ๆ รวมกัน ก่อให้เกิดการระดมสมอง ซึ่งเป็นเทคนิคทั่วไป ที่ใช้ในการแสวงหาความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่อยู่ระหว่างต้องโทษ ทำให้การบริหารความเสี่ยงเทคนิคนี้สามารถนำมาใช้ในการระดมความเสี่ยงได้ โดยการรวมกลุ่มกันเพื่อระดมแนวความคิดของผู้มีประสบการณ์การกระทำผิด เกิดการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำผิด การต่อสู้คดี การสร้างเครือข่าย

ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) คาดว่าหากถูกจับกุมดำเนินคดี จะต้องโทษจำคุกกว่า 10 ปี แต่หากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีจะได้รับผลตอบแทนจากการประกอบอาชญากรรม มากกว่า 1 แสนบาท - 1 ล้านบาท หากตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับน้อยกว่า 1 หมื่นบาท ก็คาดว่าจะไม่ถูกจับกุม (ร้อยละ 54.5) จึงตัดสินใจประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม กระทำผิดซ้ำ คดียาเสพติดให้โทษ

หากการบังคับใช้กฎหมายไม่แน่นอน ตำรวจ และไม่มีโทษที่เหมาะสมกับการกระทำผิด จะทำให้คนกล้าเสี่ยงที่จะกระทำผิด เพราะ โอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการกระทำผิดมีมากกว่าผลเสียจากการถูกจับกุมลงโทษ ดังนั้น ต้องใช้การบังคับตามกฎหมายและการลงโทษให้มีความรวดเร็ว แน่นนอน และมีโทษที่เหมาะสม เพื่อเป็นการข่มขู่และยับยั้ง ผู้ที่คิดจะกระทำผิดให้เกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าเสี่ยงกระทำผิด

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำคดีจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำคดีจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต สามารถพิจารณาได้จากการคาดคะเน โอกาสที่จะกระทำภายใต้พันธโทษ จากข้อมูลเชิงสถิติ แรงจูงใจเพื่อสร้างฐานะครอบครัว และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม

จากผลการวิจัยผู้กระทำผิดซ้ำคาดคะเน โอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำในอนาคตภายหลังพันธโทษ ระหว่างผู้ว่างงาน และผู้ประกอบการอิสระ โอกาสที่จะหันกลับมากระทำผิดซ้ำสำหรับผู้ว่างงานมีโอกาสกระทำผิดซ้ำภายหลังพันธโทษมากกว่า เนื่องจากขีดจำกัดของทางเลือกที่จะหารายได้ และความจำเป็นที่ต้องใช้เงินจับจ่ายใช้สอย

ผู้กระทำผิดซ้ำที่ให้เกิดผลว่าต้องการสร้างฐานะครอบครัวส่วนใหญ่คาดว่าจะไม่กระทำผิดซ้ำภายหลังพันธโทษ อาจเป็นเพราะมีทรัพย์สินเพียงพอสำหรับการใช้ชีวิตที่เหลือโดยไม่เดือดร้อน หรือเมื่อพันธโทษ ในคดีปัจจุบันอายุก็มากขึ้นอีกทั้งต้องการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่กับครอบครัว ทำให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง

สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่กระทำผิดเพราะเหตุผล ได้แก่ รายได้ดี เป็นค่าใช้จ่ายในการเสพยา รักสนุก ภาระครอบครัว และปัญหาหนี้สิน มีโอกาสตัดสินใจกระทำผิดซ้ำในอนาคตภายหลังพันธโทษ แต่จะสังเกตเห็นว่าผู้กระทำผิดซ้ำให้เกิดผลในการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำ เพราะคำนึง

ถึงผลตอบแทนมากกว่าเหตุผลที่เกิดจากปัญหาทางสังคม ความไม่แน่นอนทางด้านเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพสุจริตต้องอาศัยเงินลงทุนจำนวนมาก อีกทั้งโอกาสในการเข้าถึงทุนก็มีน้อย

ผู้กระทำผิดซ้ำจะอาศัยประสบการณ์ที่เคยต้องโทษมา เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการบริหารความเสี่ยง ระบุความเสี่ยง เพื่อจะได้นำมาประกอบการพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ และ ในการตัดสินใจเลือกกระทำการใด ๆ ผู้กระทำผิดจะตั้งอยู่บนสมมติฐานของความมีเหตุผลจะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลพิจารณาทางเลือกโดยคำนวณผลประโยชน์ที่จะได้รับและทุนที่ต้องเสียไปของทางเลือกต่าง ๆ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับต้นทุนแล้วผู้ตัดสินใจประกอบอาชญากรรมจะตัดสินใจเลือกหนทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผลการศึกษายืนยันว่าพฤติกรรมเสี่ยงมีผลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม หากกำหนดโทษมากกว่า 10 ปี จะสามารถยับยั้งการกระทำผิดซ้ำสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมไม่ชอบเสี่ยงและปานกลาง แต่สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยงหากผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับน้อยกว่า 1 หนึ่งบาทจะไม่กระทำผิดซ้ำ

อภิปรายผลการวิจัย

อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม กระทำผิดซ้ำคดีจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ฐานความผิดมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต

การตัดสินใจประกอบอาชญากรรมกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ หากภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ กระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน ต้องหาเช้ากินค่ำ มีรายได้จากการประกอบอาชีพสุจริตต่ำกว่าเดือนละ 1 หนึ่งบาทซึ่งไม่เพียงพอสำหรับค่าครองชีพในชีวิตประจำวัน ผลตอบแทนจากการประกอบอาชญากรรมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม และเงื่อนไขทางกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายต้องมีความรวดเร็ว แน่นนอน และมีโทษที่เหมาะสมเป็นความเสี่ยงในระบบที่ผู้ประกอบอาชญากรรมไม่สามารถขจัดได้

ผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยงที่จะกระทำผิด เพราะโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการกระทำผิดมีมากกว่าผลเสียจากการถูกจับกุมลงโทษ โดยคาดคะเนผลตอบแทนจากการกระทำผิดหากไม่ถูกจับกุม กว่า 1 แสนบาทขึ้นไป คาดคะเนอัตราโทษจำคุก ระหว่าง 5-10 ปี ส่วนผู้ที่ไม่ชอบเสี่ยง หรือปานกลาง จะไม่กล้าเสี่ยงกระทำผิดซ้ำหาก อัตราโทษจำคุกมากกว่า 10 ปี ดังนั้นการบังคับตามกฎหมายและการลงโทษให้มีความรวดเร็ว แน่นนอน และมีโทษที่

เหมาะสมกับพฤติกรรมเสี่ยงของผู้กระทำผิดซ้ำจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเป็นการข่มขวัญและยับยั้งผู้ที่คิดจะกระทำผิดให้เกิดความเกรงกลัว และไม่กล้าเสี่ยงกระทำผิด

รัฐบาลควรตระหนัก ถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการป้องกันอาชญากรรม จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำ การให้การศึกษาแก่ผู้กระทำผิดซ้ำ นอกจากจะทำให้การบริหารจัดการภารกิจหลักของงานเรือนจำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังสามารถทำให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายเพื่อป้องกัน ปรามปราม และบรรเทาความเสียหายจากการประกอบอาชญากรรม

การจำหน่ายยาเสพติดนับเป็นเศรษฐกิจนอกระบบที่เป็นช่องทางในการหาเงินที่สำคัญ หากผลตอบแทนดี ไม่ต้องลงทุนมาก เนื่องจากกิจการเหล่านี้เป็นกิจการที่หลบเลี่ยงกฎหมาย รัฐบาลจึงไม่สามารถเข้าไปทำการตรวจสอบเงินที่หมุนเวียนหรือระบบบัญชีของกิจการเหล่านี้ได้ รายได้ที่เกิดขึ้นจากธุรกิจเหล่านี้จึงไม่มีการนับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือรายได้ประชาชาติด้วยเช่นกัน

การจำหน่ายยาเสพติด ถึงแม้จะมีผลตอบแทนจำนวนมากมาล่อตาล่อใจ แต่ก็มีหลายสิ่ง ที่ผู้ประกอบตัดสินใจประกอบอาชญากรรมต้องแลกกับผลประโยชน์เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงในการถูกจับกุมดำเนินคดี เพราะผลตอบแทนยิ่งสูง ความเสี่ยงต้องยิ่งสูงเป็นธรรมดา ซึ่งเสี่ยงในทางคิดที่สะสมมาอาจจะหายวับไปในพริบตาเมื่อตัดสินใจลงมือทำ ความปลอดภัยในการใช้ชีวิตก็ต้องเสียไปเพราะต้องคอยระแวงระวังตำรวจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือแม้กระทั่งคนในวงการเดียวกันที่หักหลัง (ฆ่าตัดตอน) จะจ้องทำร้ายเอา จึงเป็นความเสี่ยงที่จะต้องคิดให้คิดว่าควรหรือไม่ที่จะมายุ่งเกี่ยวกับเศรษฐกิจนอกระบบเหล่านี้

การที่รัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ทำให้โอกาสในการถูกจับกุมมีมากขึ้นคือมีความเสี่ยงมากขึ้นอัตราโทษของการประกอบอาชญากรรมจำหน่ายยาเสพติด เพิ่มขึ้น แต่ผลที่จะได้จากการลดจำนวนอาชญากรรมนั้นอาจไม่ชัดเจน เนื่องจากรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นอาจทดแทนกลับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นสำหรับผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงบดบังโทษที่เพิ่มจะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่ในทางตรงข้ามรายได้ที่เพิ่มขึ้นอาจมีผลในการเพิ่มแรงจูงใจในการประกอบอาชญากรรมด้วยเช่นกัน

เนื่องจากมีทั้งผลของการทดแทน (substitution effect) (income effect) โอกาสในการถูกจับกุมมากขึ้นผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมไม่ชอบเสี่ยงและปานกลาง จะการตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำทำให้สามารถลดการประกอบอาชญากรรมลงได้ แต่ผลของรายได้ที่สูงขึ้นจะสนับสนุนการ

ตัดสินใจประกอบอาชีพกรรมของผู้กระทำผิดซ้ำที่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยงให้เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทำให้ผลกระทบของการเพิ่มอัตราโทษ หรือการที่รัฐบาลประกาศสงครามยาเสพติด ส่งผลไม่ชัดเจนต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำ คดียาเสพติด และปัญหาอุปสรรคในภาพรวมของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกรมราชทัณฑ์เท่านั้น การศึกษาวิจัยในเรือนจำอื่น ๆ จะทำให้ผลการวิจัยมีนัยสำคัญต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลมากกว่า และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดมาตรการและเครื่องมือ เพื่อพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดซ้ำ ให้เปลี่ยนพฤติกรรม และทัศนคติ การใช้วิถีชีวิตแบบพอเพียง และใช้เป็นข้อมูลในการจัดสรรงบประมาณ หรือสนับสนุนช่วยเหลืองานด้านการควบคุม ป้องกันสังคม เพื่อให้ประชาชนในสังคมมีความปลอดภัย รวมถึงการช่วยกันพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่การศึกษาในเรือนจำอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างและลึกมากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น จะทำให้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างกันของปัจจัยในการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำ คดีจำหน่ายยาเสพติด ในแต่ละพื้นที่ที่ทำการศึกษามากขึ้น

2. การศึกษาในครั้งต่อไปน่าจะศึกษาเรื่องพื้นฐานครอบครัวของผู้กระทำผิดซ้ำ เพื่อให้ครอบคลุมข้อมูลการตัดสินใจประกอบอาชีพกรรม กระทำผิดซ้ำ เพราะพื้นฐานครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ การตัดสินใจ และวิถีชีวิต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย(2544)ในเอกสารการสอนชุดวิชา เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ “หน่วยที่ 11 พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการหนีภาษี” นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 1
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย (2539) ในเอกสารการสอนชุดวิชาอาชญวิทยาและทัณฑวิทยา “หน่วยที่ 1 ขอบเขตและวิวัฒนาการของอาชญวิทยา สำนักคิดทางอาชญวิทยา” นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 1
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย (2539) ในเอกสารการสอนชุดวิชาอาชญวิทยาและทัณฑวิทยา “หน่วยที่ 9 คำอธิบายอาชญวิทยาตามหลักสังคมวิทยา” นนทบุรี โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 1
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย (2539) ในเอกสารการสอนชุดวิชาอาชญวิทยาและทัณฑวิทยา “หน่วยที่ 15 การวิจัยทางอาชญวิทยาและทัณฑวิทยา” นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 1
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย ในเอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์เพื่อการจัดการ “หน่วยที่ 9 การตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน” นนทบุรี โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2534
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย ในเอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ “หน่วยที่ 14 การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน” นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2545
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย ในเอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ “หน่วยที่ 13 การหลีกเลี่ยงภาษีและเศรษฐกิจนอกระบบ” นนทบุรี โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2544
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ อาชญวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2531 หน้า 19-24
- H.Paloucci. On Crimes and Punishment: Cesare Beccaria. Indianapolis, Indiana : Bodds-Merrill Educational Publishing, 1981, pp. 11-13, 42-47, & 62-65.
- George B.Vold, The Theoretical Criminology. New York: Oxford University Press, 1979, P.3.
- Williams III and McShane, op.cit., p.122-123
- ibid., p.123-124.

Ibid., p.21-22

Cowell, Prank, "Cheating the Government : Economics of Evasion of Evasion" MIT Press.
1990.

Allingham M. and A. Sandmo. "Income Tax Evasion " A Theoretical Analysis" Journal of Public
Economics, 1972. P 323-338.

Harry Allen et.al. Crime Prevention. New York : McGraw – Hill 1970

ชานินทร์ ศิลป์จารุ (2550) การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS พิมพ์ครั้งที่ 7 วิ.เอ็นพรีน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2546) "แนวทางการบริหารความเสี่ยง" คืบค้นวันที่ 1
มกราคม 2551 จาก http://www.mea.or.th/mearmo/data/risk_total.pdf

Field, Peter, Looking back on 15 years.

Kloman, H.Felix, Risk Management Milestones: 1900-1999, March 2001

Miccolis, Jerry. ERM and September 11, November 2001

Sesel, Jonathan, Article: The History of Professional Risk Management

<http://www.siliconrose.com.au/Articles/historyOfRiskManagenent.htm.3>

ผาสุก พงษ์ไพจิตร สังคีต พิริยะรังสรรค์ นวลน้อย ตริรัตน์ "เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบาย
สาธารณะในประเทศไทย" งานวิจัย ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536

เสาวณีย์ ไทยรุ่งโรจน์ "ห่วยใต้ดิน-ห่วยบนดิน : พฤติกรรมการบริโภคของคนไทย" มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย, 2548

วัชรวิ ว่องอรุณ เศรษฐกิจนอกระบบ บทความ คืบค้นวันที่ 16 มกราคม 2551 จาก

<http://www.ismed.of.th/SME/src/puload/knowledge/118129193846915a2c8d96.pdf>.

กรมราชทัณฑ์ (2550) สถิติงานราชทัณฑ์ คืบค้นวันที่ 16 มกราคม 2551 จาก

<http://www.correct.go.th/stat102/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

“วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง และบทลงโทษ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม” กรณีศึกษา ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษ เรือนจำ
จังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุปัจจุบัน ปี

3. ระดับการศึกษา

ไม่ได้เรียนหนังสือ ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ปวช. ปวส.
ปริญญาตรี

4. สถานะภาพ

โสด มีครอบครัว
 หย่าร้าง/ หม้าย แยกกันอยู่

5. ประกอบอาชีพ

ว่างาน รับจ้าง
 อื่น ๆ.....

6. รายได้จากการประกอบอาชีพ บาท/เดือน

7. บ้านที่พักอาศัยปัจจุบันเป็นของ

พ่อ แม่ เช่าอยู่
 ของตนเอง เพื่อน
 อื่น ๆ.....

8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว..... คน
9. ภาระหนี้สิน
- ไม่มี มี หนี้ในระบบ จำนวน.....
บาท
- มี หนี้นอกระบบ..... บาท
10. ท่านรู้จักยาเสพติดครั้งแรก เมื่ออายุ..... ปี เพราะ
.....
.....
- ...
11. ครั้งแรกที่ท่านรู้จักยาเสพติดท่านทราบถึงโทษของยาเสพติดหรือไม่
- ไม่ทราบ ทราบ
12. มีญาติ หรือเพื่อน ที่ถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำ หรือไม่
- ไม่มี มี
13. เคยกระทำผิดกฎหมาย โดยไม่ถูกจับกุม ดำเนินคดีอาญา หรือไม่
- ไม่เคย น้อยกว่า 3 ครั้ง
- มากกว่า 3 ครั้ง
14. เคยถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายรวมปัจจุบัน จำนวน ครั้ง
15. เคยต้องโทษจำคุกในคดีอาญา ฐานความ
ผิด.....
.....
.....
16. คดีที่เคยต้องต้องโทษจำคุก ศาลพิพากษาตัดสินสั่งจำคุก
- 16.1 ครั้งที่ 1 เป็นเวลา ปี..... เดือน..... วัน ค่า
ปรับ..... บาท
- โทษที่เหลือจำคุกหลังหักวันลด พักโทษ หรืออภัยโทษ แล้ว จำคุกจริงเป็นระยะ
เวลา ปีเดือน..... วัน ค่าปรับ..... บาท
- 16.2 ครั้งที่ 2 เป็นเวลา ปี..... เดือน..... วัน ค่า
ปรับ..... บาท
- โทษที่เหลือจำคุกหลังหักวันลด พักโทษ หรืออภัยโทษ แล้ว จำคุกจริงเป็นระยะ
เวลา ปีเดือน..... วัน ค่าปรับ..... บาท

16.3 ครั้งที่ 3 เป็นเวลา ปี..... เดือน.....วัน ค่า
ปรับ..... บาท

โทษที่เหลือจำคุกหลังหักวันลด พักโทษ หรืออภัยโทษ แล้ว จำคุกจริงเป็นระยะ
เวลา ปีเดือน..... วัน ค่าปรับ..... บาท

16.4 ครั้งที่ 3 เป็นเวลา ปี..... เดือน.....วัน ค่า
ปรับ..... บาท

โทษที่เหลือจำคุกหลังหักวันลด พักโทษ หรืออภัยโทษ แล้ว จำคุกจริงเป็นระยะ
เวลา ปีเดือน..... วัน ค่าปรับ..... บาท

17. ท่านคาดว่าหากไม่ถูกจับกุมในครั้งนี้นี้ท่านจะมีรายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดมูลค่าเท่าไร
ร่ บาท

18. หากท่านถูกจับกุมดำเนินคดี ท่านคาดว่าผลคดีจะเป็นอย่างไร

- ชนະคຕີ จำคุกเป็นเวลา..... ปี.....เดือน
 อื่น ๆ

19. ท่านคิดว่าโทษจำคุกที่ได้รับจากการกระทำผิด พรบ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545
ฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย จำนวนของกลาง (ยาบ้า) ไม่เกิน
10 เม็ด กับของกลาง (ยาบ้า) เกิน 100 เม็ด มีความแตกต่างกันหรือไม่

- ไม่แตกต่างกัน แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย
 แตกต่างกัน อื่น ๆ.....

20. ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545

- นำไปใช้จ่ายหมด ไม่มีทรัพย์สิน ถูกยึดทรัพย์
 มีเหลือบางส่วนจากถูกยึดทรัพย์ ไม่ถูกยึดทรัพย์ ยังคงมีเหลือเก็บไว้

21. ราคายาเสพติด (ยาบ้า) ก่อนรัฐบาลทักษิณ ประกาศทำสงครามยาเสพติด ในปี 2546 ราคายา
เสพติดที่เคย ซื้อ-ขาย อยู่ระหว่าง ราคาซื้อเม็ดละ..... บาท ราคาขายเม็ดละ
..... บาท

22. รัฐบาลประกาศทำสงครามยาเสพติด ปี 2546 ราคายาเสพติดที่ ซื้อ-ขาย อยู่ระหว่าง ราคาซื้อ
เม็ดละ บาท ราคาขายเม็ดละ..... บาท

23. เห็นด้วยหรือไม่ว่า ระหว่างใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำ เป็นการสร้างโอกาสให้ท่านได้ทำ
ความรู้จักกับเพื่อนร่วมขบวนการ และได้เรียนรู้วิธีการต่อสู้ทางคดีของเพื่อน

- ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

เห็นด้วย เพราะ.....

24. ท่านมีความสัมพันธ์ รู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือผู้คุมเรือนจำ ก่อนการกระทำผิด หรือไม่

รู้จัก เพราะ.....

ไม่รู้จัก เพราะ.....

25. จริงหรือไม่ ที่กล่าวว่าระหว่างการจับกุม เป็นขั้นตอนที่จะต้องเจรจาต่อรอง เพื่อให้ฐานความผิดลดลง เช่น การทำงานให้นาย (ตำรวจ) เป็นสายล่อซื้อยา เพื่อแลกกับฐานความผิดลดลง หรือจำนวนของกลางลดลง

จริง

ไม่จริง

26. มูลเหตุจูงใจสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจกระทำผิด ตาม พรบ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

.....
.....
.....
.....

27. เมื่อพ้นโทษ ในครั้งนี้แล้ว ท่านกล้าที่จะสัญญาหรือไม่ว่าจะไม่หวนกลับไปกระทำผิดอีก เพราะอะไร

.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านว่าใช่หรือไม่ใช่

ที่	ข้อมูล	ใช่	ไม่ใช่
1	สิทธิของผู้ต้องหา 1. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนาย 2 ต่อ 2 2. ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือขังมีสิทธิได้รับการเยี่ยมตามสมควร 3. ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือขังมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาล		
2.	สิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างสอบสวน การให้ปล่อยชั่วคราว จะต้องไม่ถูกเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณี การไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้เฉพาะในกฎหมายและการไม่ปล่อยชั่วคราวจะต้องแจ้งเหตุให้ผู้ต้องหาทราบด้วย		
3	สิทธิที่จะให้การแก้คดีโดยอิสระ		
4	ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาขอมมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐด้วยการจัดหาทนายความให้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมหรือคุมขังไม่อาจหาทนายความได้ รัฐต้องให้ความช่วยเหลือโดยจัดหาทนายความให้โดยเร็ว		
5	เมื่อปรากฏว่า มีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะ ได้มีการเพิ่ม หรือ การลดโทษ เหตุบรรเทาโทษได้แก่ ผู้กระทำผิดเป็นผู้โสดเขาเบาปัญญา ตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส มีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้าย แห่งความผิดนั้น ลูกแก่โทษต่อเจ้าพนักงาน หรือ ให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณา หรือเหตุอื่น ที่ศาลเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน		

	ถ้าศาลเห็นสมควร จะลดโทษ ไม่เกิน กึ่งหนึ่ง ของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ก็ได้		
6	กฎหมายสันนิษฐานว่า จำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่า เป็นผู้กระทำความผิด ดังนั้น โจทก์จึงมีหน้าที่สืบก่อนว่าจำเลย เป็นผู้กระทำความผิดแล้ว จำเลยจึงจะสืบแก้ข้อกล่าวหาของโจทก์		
7	เมื่อศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว จำเลย มีสิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาต่อไปได้ โดยยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาลชั้นต้น ภายในกำหนด 1 เดือน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์หรือฎีกาฟังคำพิพากษา		
8	ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุก 1 ปี ถึงประหารชีวิต และปรับ โดยโทษจะหนักเบาตามปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์		
9	ผู้ที่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ถ้าในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลา 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก จะได้รับโทษเพิ่มอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง		
10	พ.ร.บ.ล้างมลทิน เป็นกฎหมายที่ล้างโทษที่เคยได้รับและพ้นโทษมาแล้วให้หมด		

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ พรบ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และกฎหมายและ
ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านว่าใช่หรือไม่ใช่

ที่	ข้อมูล	ใช่	ไม่ใช่
1.	ทนายที่มาด้วยคดีของผู้ต้องขัง จะเยี่ยมเยียนหรือติดต่อด้วยตนเองกับผู้ต้องขังได้ทุกวันทุกเวลาระหว่าง 08.00 -16.00 น เว้นวันหยุดราชการ หากมีเหตุผลพิเศษจะต้องพบปะผู้ต้องขังนอกเวลาดังกล่าว ให้ขออนุญาตผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องขัง		
2.	สิทธิประโยชน์ของผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัยของเรือนจำและทัณฑสถาน อย่างหนึ่งคือ การมีโอกาสกลับไปสู่ครอบครัวหรือสังคมภายนอกเร็วขึ้น เช่น การลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ การอภัยโทษ การให้ไปทำงานสาธารณะ เป็นต้น		
3	สิทธิที่จะติดต่อสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือทางกฎหมายกับทนายโดยมีโอกาสดูคุยกับทนาย 2 ต่อ 2 การได้รับการเยี่ยมเยียนจากญาติพี่น้อง เพื่อนผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่สถานทูต หรือการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นทางจดหมาย		
4	สิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อยามเจ็บป่วย ผู้ป่วยจะได้รับยารักษาโรค และอาหารเสริมสำหรับผู้ป่วย หากผู้ต้องขังคนใดเจ็บป่วยและได้รับการรักษาพยาบาลอยู่ในเรือนจำจะไม่ทุเลาดีขึ้น จะได้รับอนุญาตให้ไปรักษาตัวในสถานที่อื่นนอกเรือนจำ เช่น โรงพยาบาลของรัฐ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น		
5	กรมราชทัณฑ์จะจัดหาเครื่องนุ่งห่มหลับนอน ให้แก่ผู้ต้องขังตามความเหมาะสม โดยกำหนดให้ผู้ต้องขังแต่ละคนมีเครื่องนอนที่เป็นเอกเทศสะอาดและเพียงพอ		
6	ผู้ต้องขังจะต้องรักษาวินัยและปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน แต่ระเบียบวินัย ก็ไม่ได้เข้มงวดกวดขันเกินความจำเป็น และที่		

	สำคัญผู้ต้องขังส่วนใหญ่ จะไม่กระทำผิดวินัย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น การลงทัณฑ์ ก็ไม่ โหดร้าย ทารุณ ไร้มนุษยธรรม เป็นเพียงการตักเตือน		
7	ผู้ต้องขังทุกคนจะมีโอกาสได้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามลัทธิศาสนา ทุกศาสนา โดยเรือนจำจะอำนวยความสะดวก จัดหาเท่าที่จะสามารถทำได้ และมีหนังสือที่เป็นคำสอนและคำอธิบายพิธีกรรมทางศาสนาไว้ในครอบครองของผู้ต้องขัง		
8	ผู้ต้องขังจะได้รับโอกาสทางการศึกษาให้อ่านออกเขียนได้ โดยกรมราชทัณฑ์จะจัดให้มีการศึกษา ทุกระดับชั้น และฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้นตามความต้องการของตลาดแรงงาน หรือตามกลุ่มสนใจ		
9	ผู้ต้องขังทุกคนจะได้รับอาหารที่มีประโยชน์เพียงพอที่จะเสริมสุขภาพ และความแข็งแรงแห่งร่างกาย โดยจะได้รับอาหาร 3 มื้อ ทั้งอาหารขาว หวาน และผลไม้ ที่ปรุงอย่างสะอาด และจัดหาน้ำดื่มสะอาดไว้		
10	กรมราชทัณฑ์จัดหาของใช้จำเป็น เพื่อให้ผู้ต้องขังได้รักษาสุขภาพและความสะอาด เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ผ้าอนามัย แจกให้กับผู้ต้องขัง		

ภาคผนวก ข

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

ความหมายในเชิงธุรกิจ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2546) “แนวทางการบริหารความเสี่ยง” <http://www.elecnet.chandra.ac.th/np/pomlindex.html> พบว่า ในปัจจุบันองค์กรธุรกิจ ทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมายต่าง ๆ ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนมากมาย ซึ่งหากเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นมาแล้วก็อาจจะส่งผลกระทบต่อองค์กรไม่ว่าจะเป็นในเชิงบวกหรือเชิงลบ ดังนั้น จึงมีการนำทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยงมาประยุกต์ใช้ในภาคของธุรกิจ โดยมีศัพท์ที่ควรทราบ ดังนี้

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต แล้วส่งผลกระทบต่อในแง่ลบหรือขัดขวางการบรรลุวัตถุประสงค์

โอกาส (Opportunity) หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต แล้วส่งผลกระทบต่อในแง่บวกหรือช่วยส่งเสริมให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง สาเหตุหรือปัจจัยทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงขึ้นได้

ปัญหา (Problem) หมายถึง เหตุการณ์ที่แน่นอนหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อในแง่ลบต่อวัตถุประสงค์

จากคำจำกัดความข้างต้นจะเห็นได้ว่า

- เหตุการณ์ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นนั้นอาจนำมาซึ่งผลดีหรือผลร้ายก็ได้ ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจะเป็นการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และแสวงหาโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

- นอกจากการระบุความเสี่ยงแล้วจะต้องระบุปัจจัยหรือสาเหตุของความเสี่ยง เพื่อจะได้จัดการกับความเสี่ยงนั้น ๆ ที่ต้นเหตุ

- ความเสี่ยงและปัญหา คือ สิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ทั้งคู่ แต่ความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ซึ่งเราจะต้องอาศัยการมองไปข้างหน้าว่าจะมีเหตุการณ์อะไรที่อาจเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบได้บ้าง ดังนั้น ความเสี่ยงจึงเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไม่ใช่ปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น การระดมสมอง (Brain Storming) การทำ Quality Control (QC) การทำ Business Process Reengineering เป็นต้น แต่เดิมการแก้ปัญหา นั้นถือ ว่าเป็นการบริหารในเชิงรับ คือ จะเข้าไปทำเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว แต่ในปัจจุบัน ได้มีการบูรณาการแนวคิดให้มุ่งเน้นการบริหารงานในเชิงรุกมากขึ้น โดยพยายามป้องกันไม่ให้สิ่งที่เรียกว่า “ความเสี่ยง” นั้นเกิดขึ้น ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นมาแล้วย่อมจะเป็นปัญหาให้ต้องแก้ไขกันต่อไปอีก ดังนั้น จึงเกิดทฤษฎีและเทคนิคในการบริหาร

ความเสี่ยงต่าง ๆ ขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในการบริหารความเสี่ยงก็สามารถนำเอาเทคนิคในการแก้ปัญหาประยุกต์ใช้ได้เช่นกัน

เทคนิคในการระบุความเสี่ยง

1. การวิเคราะห์สมมติฐาน (Assumptions Analysis)

โดยปกติเมื่อมีการวางแผนงานหรือโครงการ ก็จะต้องมีการตั้งสมมติฐาน ซึ่งจะพิจารณาถึงความเสี่ยงอยู่แล้ว ดังนั้นในการระบุความเสี่ยงจากสมมติฐานนั้น

- จดสมมติฐานทุกอย่างออกมา
- วิเคราะห์ถึงผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากสมมติฐานเหล่านั้น และผลกระทบทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินต่องานหรือโครงการ
- จัดทำภาพหรือแผนที่แสดงความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและสมมติฐาน เพื่อให้ทราบว่าหากต้องมีการตัดสินใจแล้วจะเกิดผลอะไรตามมาบ้าง และทำให้เข้าใจถึงความเสี่ยงในงานหรือโครงการ ได้ดียิ่งขึ้น

2. ระบุความเสี่ยง

ในการระบุความเสี่ยงนั้น อาจจะศึกษาจาก Prompt List ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนบัญชีที่รวบรวมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้โดยทั่วไป พร้อมกับคำอธิบายของแต่ละรายการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ใช้ได้มีแนวทางในการระบุความเสี่ยง โดยประยุกต์ให้เข้ากับการดำเนินการจริงของแต่ละหน่วยงานหรือโครงการของตน ตัวอย่างของ Prompt Lists

ด้านการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง ความเสี่ยงจากการปฏิบัติงาน อันเป็นปกติขององค์กร หากเป็นธุรกิจที่หลีกเลี่ยง หรือผิดกฎหมายด้วยแล้ว จะต้องพิจารณาครอบคลุมถึง คน ระบบงาน ขั้นตอนการทำงาน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ รวมทั้งการปฏิบัติงานของภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจโดยตรง ในการอยู่รอด

ด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านการเงิน หากการได้มาของเงินจากธุรกิจที่รัฐไม่รับรอง ก็จะไม่มียกยัดหรือเรียกร้องได้ตามกฎหมาย หรือกฎหมายไม่รับรองสิทธิในการเรียกร้องชำระหนี้ หรือหากตรวจพบจะถูกดำเนินการตามกฎหมาย ทำให้เกิดการนำเงินผิดกฎหมายมาฝากให้เป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งต้องเสี่ยง ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของเงิน จึงหมายถึง ความเสี่ยงจากการขาดการจัดการข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงาน เพื่อนำมาใช้ในการ

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ บริหารการเงิน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อความ
ได้เปรียบทางการแข่งขัน การบริหารสินทรัพย์และการลงทุน การ
ดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องซึ่งจะทำให้องค์กรไม่สามารถบรรลุกล
ยุทธ์และเพิ่มมูลค่าให้แก่องค์กรได้

1. การระดมสมอง (Brainstorming)

การระดมสมองเป็นเทคนิคทั่วไป ที่ใช้ในการแสวงหาความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้
ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งในมุมมองของการบริหารความเสี่ยงเทคนิคนี้สามารถนำมาใช้
ในการระบุความเสี่ยงได้ โดยการจัดการประชุมเพื่อระดมแนวความคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
เช่น การใช้ชีวิตระหว่างต้องโทษภายในเรือนจำ ซึ่งไม่มีแดนสำหรับแยกขังตามประเภทฐานความ
ผิด การขังรวมกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด การต่อสู้
คดี การสร้างเครือข่าย

ลักษณะของการระดมสมองที่ดี

1. ทุกคนมีเสรีภาพและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะเป็
ความคิดที่แปลกประหลาด ล้าสมัย หรือเพ้อฝันเพียงใด
2. หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ในระหว่างที่ผู้อื่นแสดงความคิด เพราะการระดมสมองนั้น
ถือว่าทุกคนคิดมีความสำคัญ
3. รวบรวมและจดบันทึกความคิดทุกอย่าง ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยยังไม่ต้องหยุด
เพื่อพิจารณาถึงความน่าจะเป็นหรือความเหมาะสม เพราะอาจเป็นพื้นฐานในการ
พัฒนาให้เกิดความคิดใหม่และมีคุณค่ายิ่งขึ้นได้
4. สามารถต่อยอดความคิด โดยใช้ความคิดของผู้อื่นเป็นฐานแล้วขยายความเพิ่มเติมเพื่อ
เป็นความคิดใหม่ของตนเองได้

2. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Facilitated workshops)

เป็นวิธีที่ทำให้กลุ่มคนสามารถทำงานด้วยกัน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เข้า
ประชุมร่วมระบุความเสี่ยงและตัดสินใจในที่ประชุม ผู้จัดการประชุมจะต้องมีทักษะที่ดี การจัด
Workshop สามารถทำได้ทุกเวลา ขึ้นอยู่กับทีมงานจะตัดสินใจว่าเมื่อไรถึงจำเป็น การจัด Workshop
เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในองค์กร เพราะช่วยส่งเสริมให้ผู้
เข้าร่วมประชุมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่าง ๆ มากขึ้น

3. การสัมภาษณ์ (Interviews)

การสัมภาษณ์เป็นเทคนิคที่ใช้การถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องชาญ ทั้งนี้ผู้กระทำผิด จะไม่คิดว่าตนเองคือผู้ร้าย แต่จะคิดว่าตนเองคือผู้ชำนาญการ มิใช่ผู้ร้าย การสัมภาษณ์จึงเพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการยืนยันข้อมูลเดิมที่มีอยู่ว่ามีเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

4. วิธีการวัดและเปรียบเทียบ

วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบ ผลลัพธ์ บริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ เป็นวิธีการที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างในกระบวนการปฏิบัติงาน และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ ด้วยการวิเคราะห์หาคำว่าผู้ที่เราต้องการเปรียบเทียบ เขาทำในสิ่งที่แตกต่างไปจากเราอย่างไรเป็นสำคัญ แล้วเราจะทำให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นสุดยอดอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร

สำหรับในเรื่องการบริหารความเสี่ยงนั้น เราสามารถระบุความเสี่ยงได้จากการใช้เทคนิค Industry benchmarking ได้เช่นกัน เนื่องจากบริษัทหรือองค์กรที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันนั้นมักจะมีลักษณะการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมที่คล้าย ๆ กัน ดังนั้น ความเสี่ยงที่ต้องเผชิญนั้นก็อาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก โดยในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบนั้น อาจจะต้องมีการจัดกลุ่มความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

5. การสืบสวน (Incident investigation)

ในกรณีที่มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น เช่น การทุจริต การฉ้อโกง อุบัติเหตุ ฯลฯ นั้น จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสืบสวนและจัดทำรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อเท็จจริงจากรายงานดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการระบุความเสี่ยงได้เช่นกัน

6. การตรวจสอบ (Auditing)

การตรวจสอบภายในเป็นกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่า และปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น โดยอาศัยการตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ขององค์กร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษา รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ได้ตรวจสอบซึ่งถือเป็นงานบริการที่ให้แก่องค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำมาใช้พื้นฐานในการระบุความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานได้

7. การใช้ตรวจเช็คระบุความเสี่ยง

เป็นวิธีการหนึ่งในการระบุความเสี่ยงที่ค่อนข้างง่าย โดยการตอบคำถามในใบรายการที่ได้จัดทำขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน การจัดทำ Check Lists นั้นจะรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ของผู้

ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นอดีต และนำมาทำเป็นรายการคำถามที่เป็นมาตรฐาน หรือวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อเปรียบเทียบกับสิ่งท้องครหรือหน่วยงานมีอยู่

นอกจากการระบุว่ามีหรือไม่มีแล้ว เรายังสามารถสร้าง ระบุความเสี่ยง โดยมีช่องสำหรับให้คะแนนในแต่ละช่อง เพื่อใช้ในการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) ไปในตัวก็ได้ เช่น

คะแนน 1 = มี (ความเสี่ยงต่ำ) คะแนน 2 = มีเป็นส่วนใหญ่ (ความเสี่ยงค่อนข้างต่ำ) คะแนน 3 = มีเฉพาะส่วนที่สำคัญ (ความเสี่ยงปานกลาง) คะแนน 4 = มีเป็นบางส่วน (ความเสี่ยงค่อนข้างสูง) คะแนน 5 = ไม่มี (ความเสี่ยงสูง) เป็นต้น

ภาคผนวก ก

กฎหมายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ยาบ้า)

กฎหมายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ยาบ้า)

การออกกฎหมายที่มีประสิทธิภาพนับเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการควบคุมปัญหาเสพติดให้เป็นไปอย่างได้ผล กฎหมายที่เกี่ยวกับการต่อต้านปัญหาเสพติดจะยังคงใช้เป็นกฎหมายต่อไปในกรณีที่กฎหมายนั้นยังคงมีความเหมาะสมและมีความเกี่ยวเนื่องกับสภาวะการณ์ของปัญหาเสพติดที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ กฎหมายที่เกี่ยวกับปัญหาเสพติดที่ยังคงใช้ในปัจจุบัน ได้แก่

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และรัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามการค้าและการเสพยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการและให้อำนาจในการดำเนินการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดให้ได้ผลโดยเด็ดขาด และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น (กรมตำรวจ, กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2540, น.7) ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผน และจัดหามาตรการเพื่อควบคุมปัญหาเสพติด ตลอดจนเสริมสร้างความร่วมมือในระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ถูกจัดตั้งขึ้นด้วย เพื่อเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการฯ และปฏิบัติตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้ในมาตรา 14 เป็นเครื่องมือสำคัญในการปราบปรามยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2538 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530 เหตุผลที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงกฎหมาย ดังกล่าว อาทิ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2465 พระราชบัญญัติกัญชา พ.ศ.2475

และพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ.2486 เพื่อให้การปราบปราม และควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, กรมตำรวจ, 2540, น.47) พระราชบัญญัตินี้ ได้ชี้แจงมาตร

การพิเศษในการควบคุมปัญหายาเสพติด หรือการครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดได้มีการเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดทุกกรณี พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ชี้แจงมาตรการในการกำหนดโทษร้ายแรง โดยพิจารณาจากปริมาณของยาเสพติดที่เกี่ยวข้อง หรือครอบครองอยู่ (สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, คณะกรรมการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติดและการลดความต้องการยาเสพติดในประเทศไทย, 2538, น.29-30)

พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534

การดำเนินการค้ายาเสพติดเป็นธุรกิจที่มีกำไรสูง ซึ่งจะต้องมีมาตรการที่จะต้องดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดในกรณีนี้ด้วย ผลกำไรที่ได้จากการค้ายาเสพติด ผู้ค้ามักจะนำไปสร้างอิทธิพลเพื่อป้องกันตนเองจากธุรกิจผิดกฎหมาย และยังคงอยู่เหนือกฎหมายที่จะดำเนินการจับกุมได้ เช่นเดียวกันกับผู้ต้องขังคดียาเสพติดมักจะใช้เงินเพื่อที่จะสร้างสิทธิพิเศษเหนือกว่าผู้ต้องขังธรรมดา ถึงแม้ว่าจะได้มีการกำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินกับผู้กระทำความผิด แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะริบทรัพย์สินผู้ต้องหาคดียาเสพติด เจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็นที่จะต้องหาพยานหลักฐานสนับสนุนอย่างแข็งขัน เพื่อที่จะพิสูจน์ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายเหล่านั้น (สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, คณะกรรมการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติดและการลดความต้องการยาเสพติดในประเทศไทย, 2538, น.31)

ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการปราบปรามมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ได้กำหนดมาตรการไว้ 2 มาตรการ คือ มาตรการสมคบ เป็นมาตรการลงโทษผู้สมคบกับกระทำความผิด ซึ่งเป็นมาตรการที่มีผลลงโทษกว้างขวางยิ่งขึ้นสำหรับผู้ค้ายาเสพติดที่สมคบกับกระทำความผิดในคดียาเสพติด และมาตรการริบทรัพย์สิน ซึ่งได้กำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือที่จะปราบปรามส่วนประกอบหลักในการลักลอบค้ายาเสพติด คือ เงิน และเป็นการทำลายเครือข่ายในการค้ายาเสพติดอีกด้วย

ศูนย์อำนวยการปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรภาค 5 กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค 5 (2544, น.23-24) ได้สรุปกฎหมายและบทลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติดไว้คร่าว ๆ ไว้ดังนี้

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ไม่เป็นประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) อาเซทอร์ฟีน (Acetorphine) เคโทเบมิโดน (Ketobemidone) แอมเฟตามีน (Amphetamine) หรือยาบ้า บุคคลผู้เสพยาประเภทนี้ กฎหมายระบุต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท บุคคลผู้ครอบครองต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ฝิ่น (Opium) มอร์ฟีน (Morphine) เป็นต้น กฎหมายระบุว่าบุคคลผู้เสพยาประเภทนี้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หกเดือน ถึง สิบปี และปรับตั้งแต่ห้า พันบาทถึงหนึ่งแสนบาท บุคคลผู้ครอบครองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย เช่น Cosome Ilvico syrup Cough Linctus (ยาแก้ไอ โคคิล) บุคคลผู้ครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือเสพไม่เป็นความผิด

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 ได้แก่ แอซิดิกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) แอซิดคลอไรด์ (Acetyl Chloride) และเอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidene Diacetate) รวมทั้งสารและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการสกัดผลิตยาเสพติดอีก 12 ชนิด บุคคลผู้เสพไม่เป็นความผิด บุคคลผู้ครอบครองจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้ามาอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 ได้แก่ กัญชา กระเทียม ฝิ่น (ซึ่งหมายความรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กอฝิ่น ฟางฝิ่น) และเห็ดขี้ควาย บุคคลผู้ครอบครองจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท บุคคลผู้เสพต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

จากที่กล่าวถึงบทลงโทษของผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษได้กำหนดโทษไว้ 5 ลักษณะ คือ ปรับ , ริบทรัพย์สิน, จำคุก, จำคุกตลอดชีวิต, ประหารชีวิต

บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ปัจจุบันคนเสพยาเสพติดมีทุกระดับชั้น ตั้งแต่คนรวยถึงคนจน สำหรับคนรวยไม่มีปัญหาในการซื้อยาเสพติดแต่คนจนค่อนข้างจะมีปัญหาที่จะหาเสพยาเสพติดมาเสพ ซึ่งก็จะก่อให้เกิดปัญหาตามมา ได้แก่ ปัญหาทางสังคมที่ผู้เสพยาจะไปก่ออาชญากรรมหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงมีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษที่เป็นการกำหนดโทษของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้จำหน่าย ผู้มีไว้ในครอบครอง และผู้เสพเพื่อเป็นการลงโทษผู้ที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ตารางที่ 1 บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

ยาเสพติดให้โทษประเภท 1		
ความผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรา
*ผลิต นำเข้าหรือส่งออก อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 15	จำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาท ถึงห้าล้านบาท	มาตรา 65 วรรค 1
*ผลิต นำเข้า หรือส่งออก อันเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย	ประหารชีวิต	มาตรา 65 วรรค 2
*ผลิต โดยการแบ่งบรรจุ และมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึงปริมาณที่กำหนด ตามตารางที่ 1.1	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี – 15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 80,000 – 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 65 วรรค 3
*ผลิต โดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ และมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึงปริมาณที่กำหนด ตามตารางที่ 1.1 เป็นการทำเพื่อจำหน่าย	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี – ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 4000,000 – 5,000,000 บาท	มาตรา 65 วรรค 4
*จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึงปริมาณที่กำหนด ตามตารางที่ 1.1	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี – 15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 80,000 – 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 65 วรรค 1
*จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ปริมาณที่กำหนด ตามตารางที่ 1.1 แต่		
- ไม่เกิน 20 กรัม	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี – ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาท – ห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต	มาตรา 66 วรรค 2
- ไม่เกิน 20 กรัมขึ้นไป	จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาท – ห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต	มาตรา 66 วรรค 3
*ครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึงปริมาณที่กำหนด ตามตารางที่ 1.1	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี – 10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 – 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 67

ความผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรา
* ผู้ใดเสพ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา 57	จำคุกตั้งแต่ 6 เดือน – 3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 – 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 91
* ผู้ใดยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี – 5 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 – 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 93/1วรรค 1
* ผู้ใดอุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้ กำลังประทุษร้าย หรือข่มขู่ใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐาน ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือ ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้ โทษ	ต้องระวางโทษเป็น 2 เท่าของโทษที่ กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น	มาตรา 93/2

**ตารางที่ 1.1 การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษใน
ประเภท 1**

ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง
เพื่อจำหน่าย (ตามมาตรา 15 วรรค 3)

ชื่อยาเสพติดให้โทษ	มีปริมาณคำนวณเป็น สารบริสุทธิ์ตั้งแต่	หรือมียาเสพติดที่มี สารดังกล่าวผสมอยู่ จำนวนหน่วยการใช้	หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่
1. เด็กซ์โตรไลเซออร์ ไฮด์ หรือ แอล เอส ดี	0.75 มก. ขึ้นไป	15 หน่วยการใช้ขึ้นไป	300 มก. ขึ้นไป
2. แอมเฟตามีน หรือ อนุพันธ์แอมเฟตามีน	375 มก. ขึ้นไป	15 หน่วยการใช้ขึ้นไป	1.5 กรัม ขึ้นไป
3. ยาเสพติดให้โทษใน ประเภท 1 นอกจาก (1) และ(2)	3 กรัม ขึ้นไป	-	-

ตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ได้กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้ระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ 1 ปี ถึงประหารชีวิต (มาตรา 64-73 และมาตรา 75)
2. ความผิดฐานครอบครอง มียาเสพติดให้โทษไว้จำหน่าย ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี 2 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี และ 2-15 ปี ทั้งนี้ ตามประเภทของยาเสพติด (มาตรา 71, 76)
3. ความผิดฐานเสพ ประเภท 1 (เฮโรอีน) หรือประเภท 2 (มอร์ฟิน) ระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 10 ปี ประเภท 5 (อาเซติกแอนไฮโดร) จำคุกไม่เกิน 5 ปี (มาตรา 91, 92) นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เป็นมาตรการในการป้องกันปราบปราม และการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดที่ควรทราบ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2516 พ.ร.บ.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533 และ พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2534

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตให้เก็บข้อมูล

ที่ ขธ 0705/ 2632

กรมราชทัณฑ์

222 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลสวนใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

12 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ ที่ขธ 0522.19 /บ 132 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึงคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ขออนุญาตให้ นางสาวศุภรัตน์ ดันติพงษ์วิวัฒน์ เข้าสัมภาษณ์ผู้ต้องขังคดียาเสพติด ในเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เพื่อประกอบการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนความเสี่ยง และ บทลงโทษที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม กรณีศึกษาผู้กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดให้โทษ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต ” ความละเอียดคงแจ้งแล้ว นั้น

กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาอนุญาตให้นางสาวศุภรัตน์ฯ เข้าเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดภูเก็ตได้ ในการนี้ขอให้นักศึกษาติดต่อกับเรือนจำฯ โดยตรงเพื่อ ประสานงานในรายละเอียด และเพื่อให้เป็นไปตามระบบรักษาความปลอดภัยภายในเรือนจำฯ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของ เรือนจำฯ และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด อนึ่งเมื่อได้จัดทำรายงานการศึกษาดังกล่าวเป็นที่ เรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งมอบให้สำนักทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ จำนวน 1 เล่ม เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้แจ้งให้นางสาวศุภรัตน์ฯ ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรพิตร นรภูมิพิทักษ์)

ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

สำนักทัณฑวิทยา ส่วนมาตรการควบคุมผู้ต้องขัง

โทร. 0 2967 3380 โทรสาร 0 2967 2409

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวศุภรัตน์ ตันติพงษ์วิวัฒน์
วัน เดือน ปี	6 ตุลาคม 2516
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2536 รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต (บริหารงานราชทัณฑ์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2539 นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2543
สถานที่ทำงาน	เรือนจำจังหวัดภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานอบรมและฝึกวิชาชีพ ระดับ 6